Έτος ΙΔ'

Τεύχος 325ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ Ἀρχηγός, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποβάλλουν εὐλαβῶς εἰς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑΝ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς Της ἑορτῆς, διαπύρους εὐχὰς καὶ δράττονται τῆς εὐκαιρίας νὰ διαδηλώσουν τὴν βαθυτάτην καὶ εἰλικρινῆ ἀφοσίωσίν των.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΑΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ—627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2,50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἔτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΙΔ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 325

Η ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

«... Ἀλλ' ἡ ἄοπλος πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους διεσώθη ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν μιᾶς τυραννικῶς σκεπτομένης μειοψηφίας, ὁλοκληρωτικὰ ἀσυνειδήτου καὶ ὠμῆς. Ἡ συμπεριφορὰ των πρὸς τοὺς πολιτικούς των ἀντιπάλους ἐδείχθη ἀρκετὰ σαφῶς εἰς τὸν πόλεμον ποὺ ἐκήρυξαν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν εἰς τὰ βουνά. Αἱ ὠμότητες, αἱ ὁποῖαι διεπράχθησαν κατὰ τὰς ἑβδομάδας τῆς ἐπαναστάσεως, ἦσαν ἕνα τρομακτικὸν προάγγελμα τοῦ τί θὰ ἐσήμαινεν ἡ ἄνευ ἀντιστάσεως ἐπικράτησις τοῦ Ε.Α.Μ. εἰς τὴν Ἑλλάδα...».

(Ἀπὸ ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1944 Βρετανοῦ συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου κ. Richard Capell, εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τοῦ Λονδίνου 3-12-1945).

ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΛΘΕΙ 22 ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ ἡ τυραννικῶς σκεπτομένη μειοψηφία, ἡ ὁλοκληρωτικῶς ἀσυνείδητος καὶ ὠμὴ ἐπέδραμε, μετὰ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ μετὰ τοὺς Γερμανούς, χειροτέρα αὐτὴ καὶ ἀπείρως σκληροτέρα, κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν τῶν δύο ξένων ἐπιδρομέων ἡ ἀνάμνησις ἠμβλύνθη καὶ κάποτε θὰ λησμονηθῇ ἴσως, ἂν μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν ἐπουλώθησαν ἐν μέρει αἱ βαθύταται πληγαὶ τὰς ὁποίας ἀφῆκαν, ἡ διέλευσις τῶν Ἑλλήνων προδοτῶν καὶ ὠμῶν ἐγκληματιῶν ἀπὸ τὴν μαρτυρικήν των πατρίδα θὰ παραμείνῃ ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν ἱστορίαν.

Τὸ ἄγχος, ἡ φρίκη καὶ τὸ ἀπαίσιον ὄργιον τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Δεκεμβρίου 1944 μᾶς συνοδεύουν καὶ μᾶς δονοῦν καὶ σήμερον εἰς τὴν ἀνάμνησίν των, ὡς νὰ συνέβησαν τὰ ὅσα συνέβησαν μόλις χθές, μόλις κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ποὺ ἐν τούτοις ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου εὑρίσκονται εἰς ἱκανοποιητικὸν σημεῖον. Εἶναι ἡ ἀνάμνησις τῆς τρομακτικῆς ἀγέλης κακούργων, θυμάτων μιᾶς οὐτοπιστικῆς ἰδέας ποὺ μὲ ἀλλοφύλους, μὲ ξένους, μὲ χθεσινοὺς καὶ προαιωνίους ἐχθροὺς καταιμάτωσαν καὶ κατεπυρπόλησαν καὶ κατέστρεψαν τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι αἱ χιλιάδες

τῶν τάφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ μεγαλύτερος τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἠνοίχθησαν εἰς τὰ χώματα ποὺ ἠγίασε μόνον μὲ τὸν ἱδρῶτα του καὶ ἐδόξασε μὲ τὸ αἷμα του ὁ Ἕλλην. Εἶναι ἡ ἀπώλεια τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς εὐτυχίας ποὺ ἀνέμενεν ἡ παντοραία Ἑλλὰς τῶν ἐνδόξων πολέμων, ἡ ὑπερήφανος καὶ ἀπτόητος Ἑλλὰς τῆς σκληρᾶς κατοχῆς. Μὲ ἕνα λόγον εἶναι τὸ ὀργιαστικόν, τὸ ἀπάνθρωπον καὶ ἀσυλλήπτου καταστροφικῆς μανίας ἔργον ἐκείνων ποὺ ἀπεπειράθησαν νὰ καταλύσουν τὸ Κράτος καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἐλευθέραν, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν τοῦ ἀτόμου. Καὶ ἀκόμη, τὸ καὶ κυριώτερον ἴσως, εἶναι τὸ ἀμετανόητον τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, τοῦ ἰδίου οὐτοπιστικοῦ συστήματος ποὺ ἔδωσε συνέχειαν τῆς καταστροφικῆς του μανίας κατὰ τὰ ἔτη 1946—1949 καὶ ἔκτοτε δυσσοδομεῖ τὴν ἐπανάληψιν...

* * *

ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ 1944, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπεφάσισε τὴν ἔναρξιν τοῦ τελευταίου σταδίου τῶν σχεδίων της διὰ τὴν βιαίαν καὶ ὁλοκληρωτικὴν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐκίνησεν ὅσας ἠδύνατο ἐνόπλους μάζας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ στρατηγικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Οἱ προδοτικοὶ καὶ ἐγκληματικοὶ κατὰ τῆς χώρας σκοποὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχον καταφανῆ ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1943, ὅτε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἦλθεν εἰς ρῆξιν πρὸς τὰ ἄλλα ἐθνικόφρονα ἀνταρτικὰ σώματα προετοιμάζων τὴν διὰ τῆς βίας ἐπικράτησιν εἰς τὴν μεταπολεμικὴν Ἑλλάδα. Ἤρχισεν οὕτω ἡ ἐξόντωσις τῶν μικρῶν ἐθνικοφρόνων ἀνταρτικῶν σωμάτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαλυθῇ, κατ' ἄνοιξιν τοῦ 1944, καὶ ἡ Ε.Κ. Κ.Α. τοῦ ἀειμνήστου Συνταγματάρχου Δ. Ψαρροῦ μὲ τὸν γνωστὸν μαρτυρικὸν θάνατον μελῶν καὶ ἀρχηγοῦ της. Παραλλήλως ἤρχισαν αἱ λυσσαλέαι προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν καὶ τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Ν. Ζέρβα, ἐνῷ τὰ στασιαστικὰ κινήματα εἰς Μέσην Ἀνατολὴν συνεπλήρωναν τὴν ὅλην προπαρασκευαστικὴν προδοσίαν.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητάς, τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944, εὑρίσκει τὴν πρωτεύουσαν ὑπὸ τὸν ἀσφυκτικὸν κλοιὸν τῶν μαζῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐνῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σωκράτους καὶ Βερανζέρου κτιρίου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν διεκήρυττε πρὸς τὰ παραληροῦντα ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πλήθη: «Ἀθηναῖοι! Εἴμεθα ἐλεύθεροι! Ἐπολεμήσαμε τόσα χρόνια! Ὑποφέραμε! Ἑνωμένοι καὶ συνετοὶ ἂς βαδίσωμε διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Πατρίδος μας!», ἀπὸ τῆς 3ης Ὀκτωβρίου τὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα ἐδημοσίευον μὲ πηχιαίους τίτλους ἀπόφασιν τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπόφασιν ἀναμεταδιδομένην συνεχῶς μὲ τοὺς τηλεβόας καὶ καταλήγουσαν πάντοτε εἰς τὴν στερεότυπον ἐπωδόν: «Ἐμπρός! Ὅλοι ἐπὶ ποδὸς πολέμου! Γιὰ τὴν τελικὴ νίκη, γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς Ἀθήνας!!»...

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῶν κομμουνιστῶν — ἡ «Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακὴ» — ἀρνεῖται νὰ διαλυθῇ, ὅπως εἶχε συμφωνηθῇ ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως, καὶ τὴν ἰδίαν νύκτα παραιτοῦνται οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Ε.Α.Μ. Τὴν 2αν Δεκεμβρίου ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἀνασυνιστᾶ τὸ «γενικὸν στρατηγεῖον» του καὶ τὴν νύκτα πολλαὶ μονάδες τῶν κομμουνιστῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Μία «μαζικὴ» ἐκδήλωσις καλεῖται ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ. διὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης, 3ης Δεκεμβρίου καὶ ἀπεργίαι κηρύσσονται ταυτοχρόνως. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως — κινήματος, τὴν 3ην Δεκεμβρίου, ὁ «Ριζοσπάστης» ἐκτυποῦται μὲ περίοπτον ἄρθρον τοῦ Γιάννη Ζέβγου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπέστη ὁ καιρὸς «νὰ μιλήσουν τὰ μπαρουτοκαπνισμένα ὅπλα μας»...

Ὁ «καιρὸς» ἦτο ἡ 3η Δεκεμβρίου 1944, ἡμέρα Σάββατον καὶ ὥρα 11η περίπου, ὅτε ἡ «μαζικὴ ἐκδήλωσις», τὸ ἔνοπλον δηλαδὴ καὶ ἀπαγορευθὲν ὑπὸ τῆς κυ-

βερνήσεως συλλαλητήριον τῆς πλατείας Συντάγματος ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχὴν τοῦ αἱματοκυλίσματος τῆς πρωτευούσης. «Εἰς τὰς 9 τὸ πρωΐ — γράφει ὁ εἰδικῶς ἀποσταλεὶς ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1944 Βρεταννὸς συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος κ. Richard Capell εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» 3ης Δεκεμβρίου 1945 — τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται. Αἱ διαιοπραγίαι ἤρχισαν ὅταν μερικοὶ ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων ἐπέδραμον διὰ ν' ἀφοπλίσουν τὴν Ἀστυνομίαν. Τρία πολυβόλα καὶ ἕνα περίστροφον, ἁρπαχθέντα πρὸ τῆς Ἀστυνομίας, ἤρχισαν νὰ βάλλουν καὶ μία χειροβομβὶς ποὺ ἐρρίφθη μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ἐφόνευσεν ἕνα Ἀρχιφύλακα καὶ ἐτραυμάτισε τρεῖς ἄλλους ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως...».

* * *

ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΤΑ γεγονότα ἔχουν κατ' ἐπανάληψιν ἐκτεθῆ καὶ εἶναι τόσον γνωστά. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι προέταξαν τὰ στήθη εἰς τὰς δολοφονικὰς σφαίρας καὶ συνέχισαν νὰ μάχωνται ἡρωϊκῶς, μὲ ὑψίστην καρτερίαν καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον καὶ μέχρι τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1945, ὅτε τὰ κομμουνιστικὰ στίφη ἐξεδιώχθησαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ, ἔγραψαν ὑπερόχους σελίδας ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ αὐταπαρνήσεως καὶ ἔσχον 138 νεκροὺς καὶ πλέον τῶν 250 τραυματίας. Χάρις εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὰς θυσίας τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν δυνάμεων, ὁ ἔλεγχος τῆς πρωτευούσης διετηρήθη καὶ ὁ ἐπιδρομεὺς ἀπεχώρησε ἐν πλήρει καταισχύνῃ. Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη οὕτω ἐκ τοῦ μεγίστου κινδύνου νὰ παραδοθῆ ἁλυσσοδέσμιος εἰς τὸ κομμουνιστικὸν μπλόκ.

Ὑπῆρξε λίαν δραματικὸς ὁ ἀγὼν τοῦ Δεκεμβρίου 1944 διὰ τὸ τετιμημένον Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπῆρξε τὰ μέγιστα ἄνισος, ἀλλὰ ἐμεγαλούργησε καὶ ἐδοξάσθη. Τὸ αὐτὸ ὑπῆρξε καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους ἑλληνικὰς καὶ συμμαχικὰς δυνάμεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ ἔσχεν 77 νεκροὺς καὶ 62 τραυματίας κατὰ τὴν ἀπὸ 5—20 Δεκεμβρίου ἄμυναν τοῦ ἡρωϊκοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ 120 νεκροὺς καὶ πολλὰς ἑκατοντάδας τραυματίας. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως διεσώθη καί, ἐλευθέρα ἐν εἰρήνῃ, εὐγνωμονεῖ καὶ θὰ εὐγνωμονῇ πάντοτε τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας, τοὺς ἀκρωτηριασθέντας, τοὺς ἀνασκολοπισθέντας καὶ γενικῶς ὅλους ὅσοι προσέφεραν τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἀποτροπὴν τοῦ μεγίστου κινδύνου.

Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μαζί του ὅλοι οἱ γνήσιοι Ἕλληνες νὰ μὴ ἐπιτρέψουν ποτὲ πλέον παρόμοιον ὄργιον αἵματος, δακρύων καὶ καταστροφῶν. Ὁ Δεκέμβριος 1944 μὲ τὰς λυσσαλέας σφαγὰς ἀθώων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, τὰς πρωτοφανεῖς λεηλασίας καὶ καταστροφὰς καὶ τὰς ὁμηρίας ἐκ μέρους ἐκείνων ποὺ ἐπέδραμον διὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν χώραν τοῦ Παρθενῶνος, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ κορέσουν τὰ ἐγκληματικά των ἔνστικτα, εἶναι μέγα ὄνειδος καὶ ἐποχὴ διὰ τὴν ὁποίαν φρικιᾷ κάθε πολιτισμένος ἄνθρωπος τῆς γῆς. Ἡ μνήμη αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἂς χρησιμεύσῃ διὰ τὴν μὴ ἐπανάληψιν τοῦ ὀργίου καὶ τῆς ἐθνικῆς μας καταισχύνης.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

2. Ἐρωτᾶται νῦν, τίς ἡ θέσις τῶν διαφόρων δικαίων ἔναντι τοῦ προκειμένου ζητήματος;

Ἡ ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο συνεχομένη προγενεστέρα ἱστορικὴ ἐξέλιξις ἐμφανίζει, ἐπισκοπουμένη διὰ βραχέων, τὴν ἀκόλουθον διαμόρφωσιν:

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἧττον ἐξειλιγμένων ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἀπόλυτος ἐνησκεῖτο ἡ ἐκδίκησις τῶν παθόντων κατὰ τῶν προσβολέων των. Λόγοι, κείμενοι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ προσβολέως, ὡς ἡ ἡλικία τοῦ δράστου κακῶν καὶ ἡ πρὸς ταύτην συμπαρομαρτοῦσα ἀνικανότης ἢ ἱκανότης ἠλαττωμένη ἢ πλήρης πρὸς καταλογισμὸν ἠδυνάτουν νὰ ἀσκήσωσιν οἱανδήποτε ἐπίδρασιν εἰς τοιαύτας πρωτογόνους ἀνθρωπίνους κοινωνίας, διότι οὐδαμῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐνδιαφέρῃ πως τὸν προσβληθέντα, τὸν ὑποστάντα τὸ κακόν, ἐνδεχομένως τὴν οἰκογένειαν ἢ τὴν φυλήν, εἰς ἣν οὗτος ἀνῆκε, κατὰ πόσον ὁ προσβαλών, ὁ ἐπενεγκὼν τὸ κακόν, ἦτο ἢ οὐ ἐνήλικος ἢ ἐὰν ἦτο οὗτος ἱκανὸς πρὸς διάκρισιν τοῦ κακοῦ ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ συνεπῶς δεκτικὸς ἢ ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ. Ἦτο ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἐπεκράτει ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνταποδόσεως ὑπὸ τὴν καθαρῶς ἀντικειμενικὴν αὐτῆς ὄψιν. Εἰς τοιούτους χρόνους Ἐγκληματολογικὸν Δίκαιον Ἀνηλίκων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ, ἁπάντων τῶν προσβολέων ἐφελκυόντων ἰσόποσον ἀνταπόδοσιν, ἀδιαφόρως τῆς ἡλικίας των.

Πλήν, σὺν τῷ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἡ αὐστηρὰ αὕτη μορφὴ τῆς ἀνταποδόσεως ἠμβλύνθη, διότι ἤρξαντο λαμβανόμενοι ὑπ' ὄψιν καὶ ὡρισμένοι ὑποκειμενικοὶ λόγοι, κυρίως ἡ ἡλικία τοῦ δράστου ἐγκλήματος καὶ ἡ ἠθικὴ εὐθύνη αὐτοῦ διὰ τὴν διαγωγήν του. Εἰδικῶς δὲ οἱ μὲν ἀνήλικοι, οἵτινες ἦγον μικροτέραν ἡλικίαν, ἀπηλλάσοντο προϊόντος τοῦ χρόνου πάσης ποινῆς, πάσης ἀνταποδόσεως, μὴ θεωρούμενοι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν, ἀλλ' ἀνεπίδεκτοι καταλογισμοῦ ἢ κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν ἔκφρασιν ἀνεπίδεκτοι δόλου, οἱ δὲ σχετικῶς μεγαλυτέρας ἡλικίας ἐπέσυρον ἐφ' ἑαυτῶν ἠπιωτέραν τιμωρίαν, ὄντες μερικῶς μόνον ἠθικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των. Τοιουτοτρόπως ἡ ἀνταπόδοσις ἤρξατο ἀσκουμένη καὶ ὑπὸ τὴν ὑποκειμενικὴν αὐτῆς μορφήν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀνέκυψε μὲν τὸ Ἐγκληματολογικὸν Δίκαιον Ἀνηλίκων πλὴν ὑπὸ ὅλως ὑποτυπώδη μορφήν.

Ἡ διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων τούτων ἀνταποδοτικῶν ποινῶν ἐπιτυγχανομένη ταὐτόχρονος καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν τάσεων ὡρισμένων μελῶν τῆς κοινωνίας ἤρξατο διὰ τοῦ ροῦ μακροῦ χρόνου καθισταμένη συνειδητή, κλονίζουσα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ἰδέαν τῆς ἁπλῆς ἐκδικήσεως. Μακροχρόνιος ἐξέλιξις τοῦ πολιτισμοῦ ἤρχισεν ἐπιφέρουσα τὴν ὑποκατάστασιν τῆς ἀρχεγόνου ἰδέας τῆς ἀνταποδόσεως διὰ τῆς ἰδέας τῆς πάλης ἐναντίον τῆς ἐγκληματικότητος. Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀνελίξεως ἐδημιουργήθη ἰσχυροτάτη κίνησις πρὸς ριζικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἰσχύοντος ποινικοῦ δικαίου χάριν τῆς ἀποτελεσματικωτέρας καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἀνακύψασα Ἐγκληματολογικὴ Πολιτικὴ ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἐννόμου τάξεως κατὰ τοῦ ἐγκλήματος ἐπεδίωξε τὴν τοιαύτην καταπολέμησιν ἐν πρώτῃ γραμμῇ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς μεταχειρίσεως πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν φύσιν ἑκάστου ἐγκληματίου, ἑπομένως διὰ τῆς ἐξατομικεύσεως. Συνεπείᾳ τούτου ἐπεζήτησε, φυσικῷ τῷ λόγῳ, καὶ τὴν προσαρμογὴν τῆς μεταχειρίσεως πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν ψυχοφυσικὴν ὑπόστασιν τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, ὡς καὶ τοὺς εἰδικοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεως αὐτῶν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἤρξατο θεμελιούμενον εἰς αὐτοτελῆ πλέον κλάδον τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Δικαίου τὸ Ἐγκληματολογικὸν

Δίκαιον Ἀνηλίκων. Ἱστορικῶς ἡ θεμελίωσις αὕτη ἐπετεύχθη μόνον κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχήν. Πάντα ἑπομένως τὰ εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας ἀφορῶντα νεώτατα νομοθετήματα, ἰδίως οἱ νόμοι περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων, δημιουργηθέντα ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν νέων τούτων ἰδεῶν, ἐναρμονίζονται πρωτίστως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ἀπορρίπτοντα τὴν παλαιὰν ἀξίωσιν πρὸς ἀνταπόδοσιν.

Ἀλλ' ἐρωτᾶται, τίς ἡ θέσις, ἣν λαμβάνουσιν ἐν προκειμένῳ εἰδικῶς τὰ ἐνταῦθα συγκρινόμενα δίκαια;

Καθ' ὅλου εἰπεῖν ἅπαντα ταῦτα, δημιουργηθέντα εἰς νεωτέρας ἐποχὰς ὑπὸ τὴν ὥθησιν τῆς μνημονευθείσης κινήσεως ὑπὲρ τῆς ἀποτελεσματικωτέρας ἀντιμετωπίσεως τῆς κοινωνικῆς ἀμύνης κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος, στρέφονται κυριώτατα περὶ τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Τὸ τοιοῦτο δ' εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ὅπερ ἤγαγεν εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτείας οὐ μόνον ἐν περιπτώσει ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρων ἐπικινδύνων περιπτώσεων, εἰς τὴν θέσιν εἰς δευτέραν γραμμὴν τῶν ποινῶν κατ' ἀνηλίκων, εἰς τὴν θέσπισιν εἰδικῶν παιδαγωγικῶν μέτρων κατ' ἀνηλίκων, εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν ὑπαιτίων ἐνηλίκων διὰ τὴν κατάπτωσιν τῶν νέων, εἰς τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰδικῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν παιδαγωγικὴν διαμόρφωσιν τῆς κατ' ἀνηλίκων ἐκτελέσεως, εἰς τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν ἱδρυμάτων δι' ἀνηλίκους, εἰς τὴν θέσπισιν τῆς ἐπιβλεπομένης ἐλευθερίας, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπ' ἀόριστον καταδίκης κ.ο.κ.

Πάντως ὡρισμέναι ὑποχωρήσεις πρὸς τὰς παλαιοτέρας ἀντιλήψεις δὲν ἐλλείπουσιν ἀπό τινων δικαίων, ἰδίως δὲ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ κατὰ τῶν ἀνηλίκων τῶν αὐτῶν ποινῶν πρὸς τὰς κατὰ τῶν ἐνηλίκων ἐγκληματιῶν, ἁπλῶς μειωμένων κατὰ τὸ παλαιόθεν κρατοῦν σύστημα καὶ οὐχὶ προσαρμοζομένων πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν φύσιν τῆς ἀνηλικότητος.

Ἔννοια τῶν μέτρων ἐπὶ ἀνηλίκων.

1. Ἀγόμενοι ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ δικαιολογητικοῦ λόγου τῶν μέτρων θεωριῶν δυνάμεθα νὰ χωρήσωμεν νῦν εὐχερῶς εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἐννοίας τῶν μέτρων τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ (Ποινικοῦ) Δικαίου Ἀνηλίκων ἢ κατ' ἄλλην ἔκφρασιν «τῶν ἐγκληματολογικῶν (ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν τῆς λέξεως ἔννοιαν) μέτρων κατ' ἀνηλίκων.

Εἰδικῶς, συμφώνως τῇ περὶ ἀνταποδόσεως θεωρίᾳ, τοιαῦτα μέτρα δύνανται νὰ ὦσι μόνον τὰ εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν κακῶν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν ἀνηλίκων ἀποσκοποῦντα μέτρα, ἤτοι μόνον ποιναί. Ἄλλαις λέξεσι τὰ «ἐγκληματολογικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων» ἐξαντλοῦνται εἰς τὰ «ποινικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων». Ἑπομένως ἐγκληματολογικὰ μέτρα δὲν δύνανται νὰ εἶναι τὰ θηρεύοντα ἑτέρους σκοπούς, ἤτοι τὰ μὴ ποινικὰ τοιαῦτα, ἄρα κατὰ πρῶτον λόγον τὰ παιδαγωγικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων, ἅτινα νομικῶς δέον νὰ θεωρηθῶσιν ἁπλῶς ὡς «διοικητικά».

Ἐξ ἑτέρου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς περὶ καταπολεμήσεως θεωρίας «ἐγκληματολογικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων» δύνανται νὰ ἀποτελῶσι μόνον τὰ εἰς τὴν πολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων ἀφορῶντα μέτρα. Ἑπομένως τὰ «ἐγκληματολογικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων» δὲν ἐξαντλοῦνται εἰς τὰ «ποινικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων», τὰ ὁποῖα δύνανται καὶ νὰ ἐκλείπωσιν, ἐὰν θεωρηθῶσιν ὡς ἀπρόσφορα διὰ τὴν τοιαύτην καταπολέμησιν, ἢ ὡς δυνάμενα νὰ ἀντικατασταθῶσιν πλήρως δι' ἑτέρων ἠπιωτέρων μέτρων, ὡς τῶν παιδαγωγικῶν τοιούτων. Τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα παιδαγωγικὰ μέτρα, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἄμυναν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, δὲν εἶναι διοικητικὰ ἀστυνομικά, ἀλλ' ὑπάγονται εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Δίκαιον, ἔτι καὶ ἂν εἶναι προληπτικά, ἐφαρμοζόμενα πρὸ πάσης τελέσεως ἐγκλήματος ἐκ μέρους ἀνηλίκου τινός, ἁπλῶς εὑρισκομένου ἐν ἐπικινδύνῳ καταστάσει. Ἀντιθέτως εἶναι διοικητικὰ τὰ μέτρα ἐκεῖνα, ἅτινα, ἔτι καὶ ἂν τυχὸν συγκαταλέγωνται μεταξὺ

τῶν μέτρων ἀσφαλείας ἢ διατάσσωνται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ὅμως ἀποβλέπουσιν οὐχὶ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος, ἀλλ' εἰς ἑτέρους σκοπούς, ὡς λ.χ. θεραπευτικούς κ.ο.κ.

Ἐν τέλει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τρίτης μεικτῆς θεωρίας «ἐγκληματολογικὰ μέτρα κατ' ἀνηλίκων» εἶναι τόσον τὰ εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν, ὅσον καὶ τὰ εἰς τὴν πάλην κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων ἀποσκοποῦντα μέτρα, ἄρα καὶ αἱ κατ' ἀνηλίκων ποιναὶ καὶ τὰ μέτρα ἀγωγῆς, οὐχὶ ὅμως προδήλως τὰ ἑτέρους σκοποὺς θηρεύοντα.

2. Τούτων οὕτως ἐχόντων καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐνταῦθα συγκρινομένων δικαίων, στρεφομένων ὁπωσδήποτε περὶ τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνηλίκων, ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν δικαίων τούτων θεσπιζόμενα μέτρα, ἅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ποιναί, παιδαγωγικὰ ἢ ἕτερα, δέον νὰ συγκαταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν «ἐγκληματολογικῶν μέτρων κατ' ἀνηλίκων» καὶ οὐχὶ μεταξὺ τῶν διοικητικῶν, καὶ ἂν ἔτι εἶναι προληπτικά, ἐπιτασσόμενα πρὸ πάσης οἱασδήποτε τελέσεως ἐγκλήματος ἐκ μέρους ἀνηλίκου.

Πάντως δέον ἐν προκειμένῳ, νὰ γίνῃ ἡ ἑπομένη διάκρισις: Ὡς ἐρρήθη, ἡ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος δὲν συμπίπτει κατὰ τὰ διάφορα δίκαια, διότι, κατὰ μὲν τὴν κρατοῦσαν θεωρίαν, ἣν ἀκολουθοῦσι τὰ δίκαια τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἑλβετίας, Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, ἐγκλήματα ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως εἶναι μόνον αἱ παραβάσεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐκ μέρους τῶν ἱκανῶν πρὸς καταλογισμὸν προσώπων, κατὰ δὲ τὴν ἰταλικὴν θετικὴν σχολήν, πρὸς ἣν συντάσσεται τὸ ἰταλικὸν προσχέδιον τοῦ ποινικοῦ κώδικος τοῦ 1921, ἐγκλήματα εἶναι αἱ παρ' οἱωνδήποτε προσώπων τελούμεναι παραβάσεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι εἶναι ἀνεπίδεκτοι καταλογισμοῦ. Ἐντεῦθεν ἕπεται, ὅτι, κατὰ τὴν ἄρχουσαν θεωρίαν, ἐγκληματολογικὰ μέτρα δὲν δύνανται νὰ εἶναι τὰ εἰς τὴν πολέμησιν τοιούτων προσβολῶν ἐκ μέρους ἀνικάνων πρὸς καταλογισμὸν ἀνηλίκων, εἴτε διότι οὗτοι εἶναι παῖδες, εἴτε διότι εἶναι φρενοβλαβεῖς, ἀποσκοποῦντα μέτρα, ἐν ᾧ ταῦτα δέον νὰ θεωρῶνται ὡς ἐγκληματολογικὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ Ἰταλικοῦ Σχεδίου, ὡς λ.χ. προκειμένου περὶ τοῦ παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου θεσπιζομένου μέτρου τῆς εἰσαγωγῆς εἰς φρενοκομεῖον τῶν φρενοβλαβῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν χάριν ἀμύνης τῆς κοινωνίας κατὰ τῶν ἐκ μέρους τούτων ἀντικοινωνικῶν προσβολῶν.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνεχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὁ κ. Κουτσουμάρης, βέβαιος πιὰ ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δύο ἀδέλφια καὶ τὸν Ντούνη ὑπῆρχε γύρω ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα μιὰ ὁλόκληρη συμμορία δολοφόνων καὶ κακοποιῶν κατέβαλε μαζὶ μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Λεονταρίτη καὶ μὲ τὸ ἐπιτελεῖο τῆς Ἀσφαλείας ὑπεράνθρωπες καὶ μεθοδικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν πλήρη ἐξάρθωσή της καὶ γιὰ τὴ σύλληψη τῶν ὑπολοίπων συνεργῶν καὶ τῶν ἁπλῶν κομπάρσων ἀκόμα.

Μόλις ξημέρωσε, καὶ ἀφοῦ ὁ Χριστοφιλέας εἶχε κλεισθῆ πιὰ στὸ ἀπομονωτήριο τῆς Ἀσφαλείας, ὁ κ. Κουτσουμάρης ἀνέφερε τὴν σύλληψη στὸν ἀνακριτὴ Σουργιαδάκη ποὺ ἔσπευσε νὰ μεταβῆ στὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάδου γραφεῖα της, ὅπου καὶ ἄρχισαν οἱ ἀνακρίσεις. Ταυτόχρονα ἔγιναν οἱ πρῶτες ἀνακοινώσεις στοὺς δημοσιογράφους γιὰ νὰ μάθη καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ὅτι οἱ δολοφονήσαντες τὸν μακαρίτη τὸν Τσάγκα καὶ οἱ ἀποπειραθέντες νὰ δολοφονήσουν τὸν δεύτερο σωφέρ, τὸν Νικηταρᾶ, γιὰ νὰ τοὺς πάρουν τὰ αὐτοκίνητά τους, εἶχαν ἀνακαλυφθῆ πιὰ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ὅτι οἱ δύο κακοῦργοι ἀδελφοὶ βρίσκονταν στὰ χέρια της καὶ ὅτι συνεχίζονταν οἱ συλλήψεις τῶν συνεργῶν.

Ἡ ἀνάκριση ἄρχισε ἀπὸ τὸ τελευταῖο ἔγκλημα τῶν δύο ἀδελφῶν, τὴν κλοπὴ τῆς Κούλας στὸ σπίτι τοῦ Γεν. Προξένου Στεφανάκου καὶ τὴ δολοφονικὴ ἀπόπειρα τοῦ Ἀνδρέα κατὰ τοῦ γυιοῦ τοῦ Στεφανάκου. Ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας προσῆλθον ἀμέσως στὴν Ἀσφάλειαν καὶ ἔγινε ἐκεῖ, ἐπὶ παρουσία τοῦ ἀνακριτοῦ, τοῦ κ. Κουτσουμάρη καὶ τοῦ Λεονταρίτη, ἀναγνώριση τῶν δύο ἀδελφῶν ἀπὸ τὴν παροῦσα οἰκογένεια. Τὰ μέλη της, ἐν μέσω ἄλλων κρατουμένων ἀνδρῶν καὶ νεαρῶν γυναικῶν, ἀνεγνώρισαν ἀδίστακτα καὶ τὴν Κούλα ποὺ παρουσιάστηκε ὡς Ἑλένη καὶ ἔκανε τὴν ὑπηρέτρια καὶ τὸν δῆθεν ἐξάδελφό της ποὺ πυροβόλησε κατ' ἐπανάληψη τὸν Στεφανάκο, ὅταν ἐπεχείρησε νὰ τὸν πιάση καὶ νὰ τὸν πάη στὴν Ἀστυνομία.

Ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ Κούλα ὁμολόγησαν ἀμέσως τὴν ἐνοχή τους γιὰ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε δὲν ἐτίθετο κανένα ζήτημα. Ὕστερα ἐκλήθηκε καὶ ἦλθε στὴν Γενικὴ ὁ σωφὲρ Κώστας Νικηταρᾶς καὶ μόλις εἶδε τὴν Κούλα, ἡ ὁποία καὶ τὸν εἶχε πυροβολήσει μέσα στὸ ταξί του, τὴν ἀνεγνώρισε ἀδίστακτα μεταξὺ ἄλλων κοινῶν γυναικῶν ὅταν τοῦ τὴν παρουσίασαν.

—Καλῶς τὴν ὁμορφούλα μου, εἶπε. Βλέπω ὅτι ξέρεις νὰ τραβᾶς τὸ πιστόλι...

Καὶ ἡ Κούλα χαμήλωσε τὰ μάτια χωρὶς νὰ πῆ τίποτε. Ἀλλὰ καὶ τί νὰ πῆ; Ἐπίσης ὁ Νικηταρᾶς ἀνεγνώρισε ἀδίστακτα τὸν Ἀνδρέα Χριστοφιλέα καὶ τὸν Ντούνη, τοὺς ἄλλους δύο ποὺ μὲ τὴν Κούλα εἶχαν ἐπιβῆ τοῦ αὐτοκινήτου του γιὰ νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὸν ληστεύσουν παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν. Γιὰ νὰ ὑπάρξη καὶ πλήρης βεβαίωση τῆς ἐνοχῆς των παρὰ τὴν ἀναγνώρισή των ὑπὸ τοῦ θύματος καὶ παρὰ τὶς ὁμολογίες των ἔγινε καὶ ἕνα ἄλλο πείραμα, μία παραβολὴ στὴν Γενικὴν Ἀσφάλεια. Καθὼς εἴχαμε πεῖ, ὅταν βρέθηκε ἀπάνω στὸ πεῦκο ὅπου εἶχε προσκρούσει τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Νικηταρᾶ μετὰ τὴν ἐναντίον του δολοφονικὴ ἀπόπειρα, εἶχε γίνει ἔρευνα ἀπὸ τὸ Τμῆμα Σημάνσεως γιὰ τὴν τυχὸν ἀνεύρεση δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, καίτοι δὲν ἀποδίδετο σ' αὐτὰ καὶ τόση σημασία, ἐφ' ὅσον τὸ ταξὶ τοῦ Νικηταρᾶ δὲν εἶχε φρουρηθῆ καὶ εἶχαν ἀφίσει καὶ τὰ ἀποτυπώματά των ἀρκετοὶ χωρικοὶ τῶν πέριξ ποὺ εἶχαν πάει ἐκ περιεργείας ὅταν πληροφορήθηκαν τὴν δολοφονικὴ ἀπόπειρα καὶ τὴν προσπάθεια ἁρπαγῆς τοῦ αὐτοκινήτου του. Εἶχαν ληφθῆ δεκάδες φωτογραφιῶν εὑρεθέντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τμημάτων αὐτῶν καὶ

ἤδη μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν ἐνόχων ἐγένετο παραβολὴ τῶν ληφθέντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Ντούνη καὶ ἐν μέσω πολλῶν ἄλλων ἀποτυπωμάτων περιέργων, καὶ μηδεμίαν ἐχόντων ἀξίαν, βρέθηκαν καὶ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ τμήματα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῆς Κούλας, τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Ντούνη. Ὁ κ. Κουτσουμάρης ἐπέμενε νὰ γίνη ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία μὴ τυχὸν στὸ μέλλον οἱ συνήγοροι ἰσχυρισθοῦν ὅτι τάχα ἀσκήθηκε βία ἐπὶ τῶν κρατουμένων νὰ ὁμολογήσουν ἔγγραφες καὶ ἔνορκες μαρτυρικὲς καταθέσεις πρὸ τῶν ἐπισήμων ἀπολογιῶν των.

Ἐπὶ παρουσία τοῦ ἀνακριτοῦ Σουργιαδάκη καὶ τῶν Κουτσουμάρη καὶ Λεονταρίτη ἔγινε καὶ ἡ ἀναγνώριση καὶ διαπίστωση τῆς ἐνοχῆς τῶν κρατουμένων γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Βούλας, τὴν δολοφονία τοῦ Τσάγκα καὶ τὴν ληστεία μὲ τὴν ἁρπαγὴ τοῦ αὐτοκινήτου του. Ἐξετάσθηκαν τὰ γκαρσόνια τῶν παρὰ τὴν Βούλα κέντρων καὶ ἀνεγνώρισαν ἀδιστάκτως τὴν Κούλαν ὡς τὴν κοπέλα μὲ τὸ μπὲζ φόρεμα καὶ τὸ κόκκινο καπέλο καὶ τὸν Ἀνδρέα ὡς τὸν νέον μὲ τὸ ὑποκάμισον μὲ τὸ ἀνοικτὸ ἀλλὰ Μπάϋρον κολλάρο. Ὁ Ντούνης δὲν ἀναγνωρίσθηκε ὡς ὁ ἄλλος δολοφόνος.

Τέλος παρέλασαν ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλεια οἱ Ντάζης καὶ Δασκαλάκης, οἱ γυναῖκες τους καὶ ὁ ὁδηγὸς τῆς «Καντιλλὰκ» Διπλάρης καὶ ἀνεγνώρισαν καὶ αὐτοὶ ἀμέσως τὸν Ἀνδρέα καὶ τὴν Κούλα ὡς τοὺς νέους ποὺ εἶχαν παραλάβει παρὰ τὸ Χαρβάτι ἀπὸ τὸ σταματημένο ταξὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα. Ὁ Ντούνης, οὔτε ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωρίσθηκε ὡς ὁ ἄλλος δολοφόνος. Καὶ πραγματικὰ δὲν ἦταν, γιατὶ στὴ δολοφονία τοῦ Τσάγκα δὲν ἔλαβε μέρος ὁ Ντούνης, ἀλλὰ μονάχα ὁ Ἀνδρέας, ἡ Κούλα καὶ ὁ φίλος τοῦ Ἀνδρέα καὶ ἴσως περισσότερο φίλος τῆς Κούλας, ὁ περίφημος Φώτης, τοῦ ὁποίου καὶ τὰ δύο ἀδέλφια δὲν ἀποκάλυψαν τὸ πραγματικὸ ἐπώνυμο καὶ τὴν διεύθυνση.

Κατὰ τὴν ἀναγνώριση τοῦ Ἀνδρέα ἀπὸ τὸ Διπλάρη συνέβη μάλιστα καὶ ἕνα χαριτωμένο ἐπεισόδιο, γιατὶ ὁ ὁδηγὸς τῆς «Καντιλλάκ», ὅταν τὸν εἶδε τὸν χαιρέτισε εἰρωνικὰ καὶ τοῦ εἶπε.

—Γειά σου κ. Φωστηρόπουλε... Φωστηρόπουλος δὲν μᾶς εἶπες ὅτι λέγεσαι κ. Ἀνδρέα Χριστοφιλέα;...

Καὶ ὁ Ἀνδρέας χαμήλωσε τὰ μάτια. Τί νὰ πῆ...

Μετὰ τὶς ἀναγνωρίσεις αὐτὲς καὶ ἀφοῦ οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες ὑπέγραψαν τὶς καταθέσεις των ὁ ἀνακριτὴς Σουργιαδάκης, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 30 Ὀκτωβρίου, ἔλαβε, διὰ μακρῶν, ἔγγραφες καὶ ἔνορκες μαρτυρικὲς καταθέσεις καὶ τοῦ Ἀνδρέα καὶ τῆς Κούλας. Καὶ προέκυψαν καὶ στὶς δύο οὐσιώδεις διαφορὲς καὶ αὐτὸ γιατὶ ὁ Ἀνδρέας προσπαθοῦσε νὰ ρίψη τὸ βάρος καὶ τοῦ πρώτου ἐγκλήματος, τῆς δολοφονίας τοῦ Τσάγκα, στὴν Κούλα, ἐνῶ ἐκείνη ἔλεγε ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἦταν ἐκεῖνος ποὺ πυροβόλησε τὸν σωφέρ.

Ὁ Ἀνδρέας παραδέχθηκε ὅτι αὐτὸς συνέλαβε καὶ κατήρτισε τὸ σχέδιο καὶ γιὰ τὴ συγκρότηση τῆς συμμορίας καὶ γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ σωφέρ. Εἶπεν ὅτι εἶχε συλλάβει τὴν ἰδέα νὰ αἰχμαλωτίση καὶ νὰ μεταφέρη σὲ μιὰ σπηλιὰ τοῦ Ὑμηττοῦ ἕνα πλούσιο ζαχαροπλάστη παντρεμένο, ποὺ τὸν εἶχε πιάσει νὰ γλυκοκοιτάζη τὴ Κούλα, ποὺ ἦταν ἕνα νόστιμο κορίτσι τότε. Τὴν Κούλα θὰ τὴν μεταχειριζότανε γιὰ δόλωμα καὶ θὰ τὴν ἔβαζε νὰ δώση ραντεβοῦ στὸ ὑποψήφιο θύμα. Μετὰ θὰ τὸν ἔπειθε νὰ ἀνεβοῦν σ' ἕνα αὐτοκίνητο γιὰ νὰ πάνε περίπατο. Στὸ αὐτοκίνητο θὰ ἦταν ὁδηγὸς ὁ Ἀνδρέας καὶ μόλις τὸ ζεῦγος θὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ θὰ τράβαγε γιὰ κανένα ἐξοχικὸ καὶ ἀπόκεντρο μέρος, ὁ ὁδηγός, δηλαδὴ ὁ Ἀνδρέας, θὰ τραβοῦσε τὸ πιστόλι του καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν αὐτοῦ θὰ ἀκινητοποιοῦσε τὸ πλούσιο γαλατά. Μετά, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Κούλας, ἴσως καὶ ἄλλου συμμορίτου, τοῦ Φώτη, θὰ τὸν ἐφίμωναν, θὰ τὸν ἔδεναν καὶ θὰ τὸν μετέφεραν σὲ μιὰ σπηλιὰ τοῦ Ὑμηττοῦ, ὅπου θὰ τὸν κρατοῦσαν αἰχμάλωτο. Ἐκεῖ θὰ τὸν ὑποχρέωναν νὰ γράψη γράμμα στὴν οἰκογένειά του μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀνήγγελε τὴν αἰχμαλωσία του καὶ θὰ τὴν ἱκέτευε

νὰ συγκεντρώση ἀμέσως καὶ νὰ παραδώση στὸν ἀπεσταλμένο τῶν ληστῶν μισὸ ἢ ἕνα ἑκατομμύριο δραχμές. Τὸ ἀκριβὲς ποσὸν θὰ καθοριζότανε μετὰ τὴν αἰχμαλωσία, καὶ θὰ τοῦ συνιστοῦσαν νὰ μὴν πεῖ τίποτε στὴν Ἀστυνομία γιὰ τὴν αἰχμαλωσία, γιατὶ τότε θὰ τὸν «χαλοῦσαν». Ὁ Ἀνδρέας ἔλπιζε ὅτι θὰ ἔπαιρνε ἀμέσως τὸ κολοσσιαῖο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποσὸν καὶ ὕστερα, τὸ ἔλεγε σὰν νὰ ἀφηγεῖτο τὸ ἁπλούστερο τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ ἔβαζε τὸν παρὰ στὸ χέρι, θὰ «χαλοῦσε» τὸν αἰχμάλωτο, γιὰ νὰ μὴν τοὺς μαρτυρήση.

Γιὰ ὅλο αὐτὸ τὸ σχέδιο, τὸ ὁποῖον κατέστρωσε μὲ βάση τὰ διάφορα γκαγκστερικὰ ἀναγνώσματα καὶ φίλμς καθὼς καὶ μὲ τὰ ἑλληνικὰ λαϊκὰ ληστρικὰ ἀναγνώσματα, ποὺ δυστυχῶς ἠρωποιοῦσαν τοὺς ληστὲς ποὺ δροῦσαν ἀκόμη καὶ τότε στὰ βουνὰ τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους προφανῶς εἶχε δανεισθῆ καὶ τὴ φρασεολογία τους ἀκόμη — τὸ μαρτυροῦσε ἐκεῖνο τὸ θὰ «χαλοῦσαν τὸν αἰχμάλωτο» — ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας. Ὁ Ἀνδρέας Χριστοφιλέας, χρειαζότανε ἕνα αὐτοκίνητο, ἕνα ταξί. Καὶ ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν ἄφηνε τότε, ὅπως σήμερα, τὰ αὐτοκίνητά του στοὺς δρόμους γιὰ νὰ μπορέση νὰ κλέψη κανένα, σκέφθηκε νὰ ἁρπάξη ἕνα ταξί, σκοτώνοντας τὸν ὁδηγό του.

Καὶ μὲ φρικιαστικὴ πιὰ ἀπάθεια καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ Κούλα, σὰ νὰ ἀφηγοῦντο τὸ σφάξιμο μιᾶς κότας, περιέγραψαν στὸν ἀνακριτὴ Σουργιαδάκη καὶ στὸν διοικητὴ καὶ ὑποδιοικητὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τὴ δολοφονία τοῦ Τσάγκα.

Ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ Κούλα ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ σπίτι τους, πῆγαν μὲ τὸ λεωφορεῖο στὸ Κολωνάκι, ὅπου εἶχαν δώσει ραντεβοῦ μὲ τὸ Φώτη καὶ τὸν πῆραν μαζί τους. Ὕστερα πῆγαν στὸν ὁδὸ Πανεπιστημίου καὶ ἀκριβῶς πίσω ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, ὅπου τότε ἦταν σταθμὸς ταξὶ καὶ ἐκεῖ ὁ Ἀνδρέας ἀφοῦ ἔφερε βόλτα σὲ ὅλα, διάλεξε τὸ καλύτερο, αὐτὸ πού, γιὰ κακή του τύχη, ὁδηγοῦσε ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας, τὸν ὁποῖον διάλεξε γιὰ θύμα του. Ἀφηγήθηκαν ἐν συνεχείᾳ καὶ τὰ δύο ἀδέλφια τὸ πῶς ἔφθασαν στὴν Βούλα καὶ κάθησαν στὸ παραθαλάσσιο κέντρο, ὅπου τσίμπησαν κάτι. Μετὰ μπῆκαν στὸ ταξὶ γιὰ νὰ φύγουν καὶ μόλις προχώρησαν λίγο πυροβόλησαν καὶ σκότωσαν τὸν σωφέρ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ παρουσιάσθηκε ἡ πρώτη διαφωνία μεταξὺ τοῦ Ἀνδρέα καὶ τῆς Κούλας. Τὰ δυὸ ἀδέλφια, μιὰ καὶ πιάστηκαν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια, ἄρχισαν νὰ παίζουν πιὰ τὸν κακὸ σύντροφο καὶ ὁ καθένας νὰ προσπαθῆ νὰ ρίξη τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ σωφὲρ Τσάγκα στὸν ἄλλο. Ὁ Ἀνδρέας πρῶτος εἶπε ὅτι εἶχε δώσει τὸ μαυροβουνιώτικο πιστόλι στὴν Κούλα καὶ αὐτὴ πυροβόλησε καὶ σκότωσε τὸν Τσάγκα. Ἡ Κούλα ἀντίθετα, ἐπέμενε ὅτι ὁ ἀδελφός της εἶχε τὸ πιστόλι καὶ αὐτὸς πυροβόλησε. Καθένας δηλαδὴ καταλάβαινε ὅτι μποροῦσε γιὰ τὸ φόνο νὰ καταδικασθῆ σὲ θάνατο καὶ ὁ κάθε ἀδελφὸς προσπαθοῦσε νὰ γλυτώση τὸ τομάρι του, ρίχνοντας εὐθῦνες στὸν ἄλλο. Καὶ ὕστερα στὴ δίκη, ποὺ καθὼς θὰ δοῦμε ἔγινε ὕστερα ἀπὸ μῆνες στὸ κακουργιοδικεῖο Πειραιῶς, καὶ φυσικὰ ὕστερα ἀπὸ συμβουλὲς τῶν δικηγόρων τους, συμφώνησαν καὶ τὰ δύο ἀδέλφια καὶ ρίξαν ὅλη τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ σωφὲρ στὴ Βούλα στὸν περίφημο Φώτη, τὸν μὴ συλληφθέντα συμμορίτη.

(Συνεχίζεται)

ΜΙΣΤΕΡ ΤΣΑΡΛΥ
Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΚΟΠΟΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὰ προηγούμενο καὶ τέλος)

Παραμερίσαμε τὴν ἄγνοια καὶ τὴ στενοχώρια τῆς δύστυχης μάνας, κι' ἀρχίσαμε τὴν ἔρευνα. Ψάξαμε ὅλα τὰ δωμάτια, μὰ δὲ βρήκαμε τίποτα. Εἶχε μείνει ἕνα μικρὸ δωμάτιο κι' ὅταν περάσαμε γιὰ ψάξιμο, ἡ Μουτάκη μᾶς εἶπε:

— Αὐτὸ εἶναι τὸ δωματιάκι ποὺ διαβάζει καὶ κοιμᾶται ἡ Μαρία μου, τί κακὸ μπορεῖ νὰ κρύβῃ ἕνα κοριτσάκι 15 χρονῶν;

— Ἀσφαλῶς κυρία μου, τῆς εἶπα, ἀλλὰ ἔχομε ἐντολὴ νὰ ψάξωμε παντοῦ.

Ὅταν ἄνοιξα τὴ μικρὴ βιβλιοθήκη πλάϊ στὸ ντιβάνι καὶ ἔβαλα τὸ χέρι μου πίσω ἀπὸ τὰ βιβλία, τράβηξα ἕνα ὁλόκληρο μάτσο ψεύτικα τσὲκς ἀμερικανικῶν τραπεζῶν, τῆς CORN EXCHANGE BANK, TRUST COMPANY H FORTY, SECOND STREET BANK, 30S—NEST FORTY SECOND STREET AND 669 FIGHTH AVE., ὅλα συμπληρωμένα μὲ διάφορα ὀνόματα, ἕτοιμα γιὰ κυκλοφορία καὶ ἄλλα ἀσυμπλήρωτα. Στὴ βιβλιοθήκη, καὶ ἀνάμεσα στὰ βιβλία, δὲν βρέθηκε τίποτε ἄλλο, μὰ στὸ βάθος τοῦ συρτοῦ μικροῦ τραπεζιοῦ ποὺ χρησιμοποιοῦσε ἡ Μαρία γιὰ γραφεῖο, μέσα σὲ μιὰ τσαντούλα, ἦταν φυλαγμένες ἀρκετὲς ψεύτικες ταυτότητες, μὲ διάφορα ὀνόματα, μὲ φωτογραφίες καὶ σφραγίδες. Δυὸ - τρεῖς ἀπὸ αὐτὲς ἦταν τῆς Μαρίας, οἱ δὲ λοιπὲς τῶν ἄλλων μελῶν τῆς συμμορίας ποὺ τὶς εἶχε μὲ τόση τέχνη πλαστογραφήσει ὁ ἀρχηγός τους Μίστερ Τσάρλυ, δηλαδὴ ὁ θρυλικὸς ληστὴς πόλεων Μαντέδης.

Στὴν ἀρχὴ ἡ χήρα Μουτάκη παρακολουθοῦσε τὴν ἔρευνα κάπως ἥσυχη, γιατὶ πίστευε πὼς δὲν ἐπρόκειτο νὰ βροῦμε τίποτε κακό. Μὰ ὅταν εἶδε στὰ χέρια μας ὅλα ἐκεῖνα τὰ σοβαρὰ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα καὶ ποὺ θὰ ἦταν εἰς βάρος τῶν παιδιῶν μας, μὲ μιᾶς τὰ ἀρχοντικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της ἀλλοιώθηκαν, πῆραν μιὰ ἔκφραση πόνου καὶ μᾶς κοίταζε τόσο λυπημένα ποὺ ἦταν καημὸς καρδιᾶς νὰ τὴ βλέπῃ κανείς. Φανερὸ πὼς δὲν εἶχε ἰδέα ἀπ' ὅ,τι γινόταν μέσα στὸ σπίτι της.

Ψάχνοντας τὶς ταυτότητες βρήκαμε ἀνάμεσα ἕνα πρόσφατο τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Πάτρα ποὺ ἔλεγε: «Εἶμαι καλά, Γιῶργος». Γιατί ὅμως αὐτὸ τὸ ἀθῶο τηλεγράφημα κρυμμένο μαζὶ μὲ τὰ παράνομα; Ὅταν ρωτήσαμε τὴν Μουτάκη, εἶπε μὲ ὅλη της τὴν ἀφέλεια:

— Μάλιστα, αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα τὸ ξέρω. Εἶναι τοῦ γυιοῦ μου ἀπὸ τὴν Πάτρα, ποὺ τὸν πῆρε μαζί του γιὰ λίγες μέρες ὁ κ. Τσάρλυ. Γιὰ τὰ ἄλλα χαρτιὰ δὲν ξέρω νὰ σᾶς πῶ καὶ ἀπορῶ πῶς βρέθηκαν στὴν κάμαρα τῆς κορούλας μου.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἀνακαλύψαμε ὅσο καὶ ἂν ψάξαμε. Ἄλλωστε, ὅλα ἐκεῖνα ἦσαν ὑπεραρκετὰ καὶ τὸ τηλεγράφημα μᾶς ἐνημέρωνε πὼς ὁ Τσάρλυ καὶ ὁ νεαρὸς Μουτάκης βρισκόντουσαν στὴν Πάτρα.

Φεύγοντας εἴπαμε στὴ χήρα Μουτάκη νὰ μὴ ἀνησυχῇ γιὰ τὴν ἀπουσία τῆς κόρης της, γιατὶ βρίσκεται στὸ Τμῆμα τοῦ Κέντρου Πειραιῶς. Γυρίσαμε στὸ Τμῆμα, ἀναφέραμε καὶ παραδώσαμε στὸν προϊστάμενο ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἔρευνα. Τὰ ψεύτικα τσὲκς, τὶς ταυτότητες καὶ τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Πάτρα. Καὶ τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ, ἀφοῦ χωρίστηκε ἡ ὁμάδα, τραβήξαμε γιὰ τὶς συλλήψεις τῶν ἄλλων μελῶν τῆς σπείρας.

Ὅσο γιὰ τὸν Μαντέδη καὶ τὸν Μουτάκη, εἶχε σταλῆ ἀμέσως τηλεγράφημα στὴν Ἀστυνομία Πατρῶν γιὰ τὴ σύλληψή τους.

Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ Θεολογίτης μὲ τὸν Σαββόπουλο γύρισαν ἀπὸ τὴν ὁδὸ Δωδεκανήσου μὲ τὸν Βαρνᾶ, λίγο ἀργότερα ὁ Μπουμπουρέλης καὶ ὁ Σωζόπουλος μὲ τὸν Μπαρβάνη, πληροφορηθέντες ἀπὸ τὸ καφενεῖο «Κριεκούκι» τὴ διαμονή του. Κι'

ἀμέσως κατόπιν ὁ Γεωργᾶτος κι' ἐγὼ μὲ τὸν Δαμάστο ἢ Δελέντζα, ὅπως τὸν βρήκαμε στὸ ξενοδοχεῖο «Ἑλλὰς» στὸ Μαρούσι, στὸν ὁποῖον ἀπὸ τὴ σωματικὴ ἔρευνα εἴχαμε βρῆ στὶς ἐσωτερικὲς τσέπες του τρεῖς ψεύτικες ταυτότητες μὲ διάφορα ψευδώνυμα, ὅπως Νικόλαος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Ἰωάννου καὶ Δελέντζας. Στὸ πορτοφόλι του ἕνα ὁλόκληρο πάκο χιλιάρικα καὶ μερικὰ ψεύτικα τσέκς τῆς ἀμερικάνικης Τράπεζας CORN EXCHANGE BANK TRUST COMPANY, συπληρωμένα, ἕτοιμα γιὰ πλασάρισμα.

Ἀφοῦ τοὺς συγκεντρώσαμε ὅλους στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπαστυνόμου, τοὺς ἄρχισε στὴν ἀνάκριση καὶ διάβαζε ἀπὸ τὰ δελτία σημάνσεως τὴν προηγούμενη δράση τους. Ἦσαν ὅλοι σεσημασμένοι κομμουνιστές, ὅπως καὶ ὁ Στροβούλης, μὲ ἀξιόλογη δράση κατὰ τὴν κατοχή. Ὁ Δαμάστος Γεώργιος, μετρίου ἀναστήματος, μεσόκοπος καὶ ἀδύνατος, μικροέμπορος ἀπὸ τὴν Μονεμβασία, ἀποδιωγμένος ἀπὸ τὴν πατρίδα του γιὰ τὴν σοβαρὴ ἐαμίτικη δράση του, ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ χωρὶς νὰ ξέρη, ὅπως εἶπε στὴν ἀπολογία του, γνωρίστηκε μὲ ὕποπτους τύπους, καθὼς καὶ μὲ τὸν Μίστερ Τσάρλυ, ποὺ τὸν ἔκανε δεινὸ στὸ πλασάρισμα τῶν πλαστῶν τσέκς, ποὺ ἔφτιαχνε. Ἕνα κακὸ ὅμως εἶχε, εἶπε, κι' αὐτὸ ἦταν τὸ παράπονο ὅλων. Σὰν ἀρχηγὸς ἤθελε νὰ κρατάη τὴ μερίδα τοῦ λέοντος. Μὰ τί νὰ κάναμε, τὸ μεροκάματο ἔβγαινε καλὰ κι' ἀκούραστα.

Ὁ Μπαρβάνης Θεόδωρος ἀπὸ τὴ Λακωνία κατάθεσε σχεδὸν τὰ ἴδια, καὶ κατὰ τὴν ἀπολογία του φερόταν πάντοτε πλαισιωμένος ἀπὸ μιὰ γυναίκα, τὴ φιλενάδα του «μπουζουριέρα» στὴ γλώσσα τοῦ ὑποκόσμου, τὴ Μαριέττα Δουρλᾶ, ποὺ τὸν βοηθοῦσε στὸ πλασάρισμα τῶν τσέκς. Ὅμως καμιὰ ἄλλη ἀνάμιξη δὲν ἀπόδειξε ἡ ἀνάκριση εἰς βάρος του.

Καὶ ὁ Γεώργιος Βαρνᾶς, κομμουνιστὴς καὶ ἀπατεώνας, εἶπε πὼς ἄθελά του ἔπεσε στὰ δίχτυα τοῦ Τσάρλυ.

Κλείστηκαν ὅλοι στὰ κρατητήρια, μέχρις ὅτου ἔλθουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν. Πράγματι, μετὰ δύο μέρες ἡ τηλεγραφικὴ ἀπάντηση ἔλεγε: «Οἱ ἀναζητήσεις μας δὲν ἐκαρποφόρησαν. Οἱ καταζητούμενοι ἔχουν ἀπὸ ἡμερῶν ἐξαφανισθῆ ἐκ τῆς πόλεώς μας».

Κι' ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπάντηση τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, σύσσωμη πάλι ἡ ὁμάδα ξεκίνησε καὶ ἄρχισε νὰ κτενίζη τὶς περιφέρειες Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Γυρίζοντας στὸ Τμῆμα μιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς μέρες βρῆκα ἕνα σημείωμα τοῦ Πούλου, ποὺ μὲ καλοῦσε, τὸ δίχως ἄλλο, νὰ συναντηθοῦμε τὸ ἴδιο βράδυ στὴν Ἀθήνα, στὸ καφενεῖο «Μ. Ἀλέξανδρος». Μὲ τὸ προαίσθημα πὼς κάτι τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον εἶχε νὰ μοῦ πῆ ἔκανα φτερά, πῆρα τὸ πρῶτο λεωφορεῖο γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα κουβέντιαζα μὲ τὸν Ποῦλο.

— Καλὰ ἔκανες καὶ ἦρθες, κὺρ - Γιώργη. Θὰ χάνατε μιὰ μεγάλη εὐκαιρία. Τὰ ξέρω ὅλα πὼς πιάσατε τὴ σπείρα μὲ τὰ πλαστὰ μὰ ὁ ἀρχηγὸς σᾶς ξέφυγε. Ἄκου λοιπόν. Ἔχω σίγουρα μάθει πὼς αὔριο τὸ ἀπόγευμα φεύγει ὁ Μαντέδης μὲ τὸν νεαρὸ ποὺ σέρνει μαζί του γιὰ τὴ Μυτιλήνη μὲ τὸ Α) Π «ΧΑΝΙΑ».

Εὐχαρίστησα τὸν Ποῦλο, γύρισα ἀμέσως στὸν Πειραιᾶ καὶ ἀνάφερα στὸν προϊστάμενο τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσα πληροφορία.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἀκριβῶς στὶς 7 Δεκεμβρίου, μὲ βροχὴ καὶ μὲ ἕνα κρύο τσουχτερὸ ἀπὸ πολὺ νωρὶς ὅλοι τῆς ὁμάδος βρισκόμασταν στὸ λιμάνι καὶ σκορπισμένοι γύρω στὴν ἀποβάθρα ποὺ ἦταν πλευρισμένο στὸ καράβι τῆς γραμμῆς Μυτιλήνης, παρακολουθούσαμε τοὺς ταξιδιῶτες.

Πλησίαζε πιὰ νὰ σαλπάρη, ἑτοιμαζόντουσαν νὰ τραβήξουν ἄγκυρα καὶ ἀκόμα δὲν εἶχε φανῆ κανένας ἐπιβάτης ποὺ νὰ ἔμοιαζε μὲ τὸν Μαντέδη.

Ἄρχισα νὰ ἀπελπίζωμαι καὶ νὰ τὰ βάζω μὲ τὸν Ποῦλο, ὅταν σὲ κάποια στιγμὴ νά καὶ τὸν βλέπω ὁλόϊδιο, ὅπως τὸν εἶχα πρωτογνωρίσει, νὰ ἀνεβαίνη τὴ σκάλα τοῦ καραβιοῦ μὲ μιὰ βαλίτσα στὸ χέρι, ὅπως καὶ ὁ νεαρὸς ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Γεώργιο Μουτάκη.

— Νάτος, εἶπα στοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ βρισκόντουσαν κοντά μου, αὐτὸς εἶναι ὁ Μαντέδης. Πᾶμε.

Μὲ μιᾶς τρέξαμε καὶ τοὺς προλάβαμε, ἀκριβῶς πάνω στὸ πλατύσκαλο. Τὸν ἅρπαξα ἀπὸ τὸ μπράτσο, ὅπως καὶ ὁ Θεολογίτης τὸν Μουτάκη.

— Μαντέδη, τοῦ εἶπα, τὸ ταξιδάκι σου ἀναβάλλεται γιὰ μετὰ τὴ φυλακή.

Ξαφνιάστηκε, γύρισε, μὲ ἀγριοκοίταξε καὶ προσπάθησε, ὅπως καὶ ὁ συνοδός του, νὰ ἀπαγκιστρωθοῦν γιὰ νὰ τὸ σκάσουν, μὰ γρήγορα κατάλαβαν πὼς ἦταν ἀδύνατον, γιατὶ πάνω ἐκεῖ στὸ πλατύσκαλο βρισκόντουσαν μέσα σὲ στενὸ κλοιὸ ἀπὸ 5—6 ἀστυνομικούς. Ἀμίλητοι καὶ σκυθρωποὶ μᾶς ἀκολούθησαν. Κι' ἔτσι σὲ λίγο παραδίναμε στὸν προϊστάμενο κ. Μπρικόλα τὰ δυὸ τελευταῖα καὶ κυριότερα μέλη τῆς συμμορίας, τὸν ἀρχηγὸ μὲ τὸν ὑποταχτικό του. Ἀμέσως ὁ ὑπαστυνόμος τοὺς συγκέντρωσε στὸ γραφεῖο του κι' ἄρχισε τὴν ἀριστοτεχνικὴ ἐκείνη ἀνάκριση κατ' ἀντιπαράσταση ποὺ ἀνάγκασε ὅλους νὰ ὁμολογήσουν μὲ λεπτομέρειες, τὴ συμμετοχή τους, μὰ κι' ὅλοι νὰ ρίχνουν τὶς εὐθῦνες στὸν ἀρχηγὸ Μίστερ Τσάρλυ ποὺ τοὺς παράσυρε.

Ὅμως καὶ ὁ ἴδιος ὁ Μαντέδης κατὰ τὴν ἀπολογία του, πῆρε νὰ ρίξη τὴν ἀρχικὴ εὐθύνη σ' ἄλλον καὶ εἶπε:

— Κύριε ἀστυνόμε, ὅταν σοῦ δώσουν τὸ μέλι στὰ χέρια μπορεῖς νὰ μὴ τὸ γευθῆς; Αὐτὸ συνέβηκε καὶ σὲ μένα. Δὲν εἶχα πάψει νὰ ἀλληλογραφῶ μὲ τοὺς φίλους μου στὴν Ἀμερική, ὅταν πρὸ καιροῦ πῆρα εἴδηση τὴ μεγάλη ζήτηση γιὰ τὸ ξένο συνάλλαγμα. Ἔγραψα τὴν κατάσταση στὸν παλιὸ καλό μου φίλο καὶ συνεργάτη μου, τὸν Μπόκολα, κι' ἀντὶ γιὰ ἀπάντηση μοῦ ἔστειλε ἕνα δέμα μὲ στελέχη τσὲκς ἀπὸ διάφορες ἀμερικάνικες τράπεζες.

— Καὶ δὲν μοῦ λές, Μαντέδη, τὸν διέκοψε καὶ τὸν ρώτησε ὁ προϊστάμενος, τί εἴδους συνεργασία εἴχατε μ' αὐτόν τόν Μπόκολα;

— Νὰ τὰ λέμε τώρα κ. ἀστυνόμε; ἀπάντησε ὁ Μαντέδης. Ὁ Μπόκολας δὲν εἶναι ὅποιος κι' ὅποιος. Εἶναι μεγάλη φυσιογνωμία. Τὸν τρέμει ἡ F.B.I. γιατὶ εὔκολα δὲν τὸν ἀνακαλύπτει, ὅταν ἔχη σκάσει καμιὰ γερὴ δουλειά. Εἴμαστε συνεργάτες καὶ φίλοι πιστοὶ ἀπὸ καρδιᾶς μὲ μπέσα, ὄχι σὰν αὐτοὺς ἐδῶ, ποὺ μὲ τὸ πρῶτο κάζο κοιτοῦν πῶς νὰ σὲ βουλιάξουν πιὸ βαθιά, κι' ἂς ἔφαγαν λεφτὰ μὲ τὴν ψυχή τους ἀπὸ τὴν πλάτη μου.

Μὲ αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ὁ Μαντέδης ὁμολόγησε πλήρως τὴν ἐνοχή του ὡς ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι τὸν ἀκολούθησαν καὶ συνεργάσθηκαν μαζί του μὲ τὴ θέλησή τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀδέλφια Μουτάκη, ποὺ τὰ παράσυρε μὲ ὑποσχέσεις καὶ τὰ δελέασε μὲ ἄφθονα χρήματα γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήση σὰν δολώματα.

Μετὰ ἀπὸ τὴν τελευταία αὐτὴ ἀνάκριση στὸ Τμῆμα, στάλθηκαν ὅλοι στὸν εἰσαγγελέα καὶ προφυλακίσθηκαν. Ὕστερα ἀπὸ καιρὸ ἔγιν ἡ δίκη τους στὸ Κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν, ὅπου καταδικάσθηκαν ἀνάλογα καὶ μὲ βαρειὲς ποινές.

Μόνον ἡ Μαρία Μουτάκη ἀπαλλάχθηκε, λόγω τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας της, ὄχι ὅμως καὶ ὁ ἀδελφός της, ὁ ὁποῖος, πρὸ τῆς δίκης, προφυλακισμένος ἀκόμα, ἀπὸ λάθος τῆς διευθύνσεως φυλακῶν Χατζηκώστα, ὅτι ἐτερμάτισε τριῶν μηνῶν καταδίκην ἀποφυλακίσθηκε καὶ ἔγινεν ἄφαντος.

Οἱ διδασκαλίες καὶ οἱ καθοδηγήσεις τοῦ Μαντέδη εἶχαν βρῆ κατάλληλο ἔδαφος καὶ ρίζωσαν στὴν ψυχὴ τοῦ δεκαοχτάχρονου ἀγοριοῦ ποὺ τὸ ὁδήγησαν στὴν ἐγκληματικὴ καρριέρα του. Ἔγινε πλαστογράφος, ἀπατεώνας, διαρρήκτης καὶ ὅταν κάποια νύχτα ἀποπειράθηκε μιὰ διάρρηξη στὴ Φιλοθέη, σκότωσε τὸν χωροφύλακα ποὺ τὸν ἀντελήφθηκε καὶ τὸν καταδίωκε.

Ἔτσι ὁ νεαρὸς Γεώργιος Μουτάκης ἔγινε καὶ δολοφόνος. Ἀπὸ τότε φιλοξενεῖται κάθε τόσο στὶς φυλακὲς καὶ μέχρι σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῆ τὴν Ἀστυνομία μὲ δράση ὑπολογίσιμου κακοποιοῦ.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ

Ἀπὸ τὸ γερμανικὸ περιοδικὸ «Master Ntetectiv» κατὰ μετάφραση τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 323 τεῦχος καὶ τέλος)

— Μὲ ρώτησε ἐὰν ἡ Ντόννα ἦταν ἐδῶ καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπάντησα ὄχι. Μὲ ρώτησε ἂν εἶχε ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τῶν συγγενῶν της καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπάντησα ὅτι δὲν ἤξερα. Καθὼς ἔφευγε, γύρισε καὶ εἶπε: «Ἂν τὴ δῆτε, πέστε της ὅτι τὴ ζήτησε ὁ Χάρολντ ὁ σωφέρ».

Ὁ ὑπαστυνόμος ἔσφιξε τὶς γροθιές του καὶ ξεροκατάπιε.

Ἕνα μήνα πιὸ μπροστά, ὁ ὑπαστυνόμος εἶχε συλλάβει ἕνα ἄτομο ὀνόματι Χάρολντ Λῆ Πάκ, ὁ ὁποῖος εἶχε ναρκώσει μὲ χλωροφόρμιο καὶ ἐν συνεχείᾳ εἶχε βιάσει τὴ γυναίκα του, μὲ τὴν ὁποία βρισκόταν σὲ διάσταση. Ὁ Χάρολντ Πὰκ ἦταν ὁδηγὸς ταξί.

Ὁ ὑπαστυνόμος ἔφερε μιὰ φωτογραφία τοῦ Χάρολντ Πὰκ καὶ τὴν ἔδειξε στὴν κυρία Μπάρτον.

— Μάλιστα, αὐτὸς εἶναι ποὺ ἦρθε καὶ ρώτησε γιὰ τὴ Ντόννα.

Ὁ Χάρολντ Λῆ Πὰκ εἶχε διαπράξει ἔγκλημα εἰς βάρος τῆς συζύγου του ἓξι ἑβδομάδες πρὸ τῆς δολοφονίας τῆς Χίλμαν. Τὴν 1 Δεκεμβρίου 1961, ὁ Πὰκ ἐπισκέφθηκε τὴ σύζυγό του, μὲ τὴν ὁποία βρισκόταν σὲ διάσταση. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἐὰν ὁ Πὰκ ζητοῦσε συμβιβασμό. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Πὰκ ἀναχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ ἐνωρὶς τὸ βράδυ. Ἀλλὰ κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἐπέστρεψε. Ἡ κυρία Πὰκ κοιμόταν βαθειὰ ὅταν ὁ Πὰκ μπῆκε μέσα καὶ ρίχνοντας χλωροφόρμιο στὸ μαντήλι του, τὸ ἔβαλε πάνω στὸ πρόσωπο τῆς κοιμωμένης γυναίκας. Ἐν συνεχείᾳ ἐβίασε τὴν ἀναίσθητη σύζυγό του.

Ἡ γυναίκα δὲν μπόρεσε νὰ περιγράψῃ τὸν βιαστή της στὴν Ἀστυνομία.

— Ξύπνησα τὴν ἑπομένη μὲ σημάδια στὸ πρόσωπο καὶ διαπίστωσα ὅτι εἶχα βιασθῆ, εἶπε ἡ κυρία Πάκ.

Ἡ Ἀστυνομία κατ' ἀρχὴν ὑπόθεσε ὅτι ἔλαβε χώραν διάρρηξη. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐξέταση διαπιστώθηκε ὅτι δὲν εἶχε παραβιασθῆ τὸ διαμέρισμα καὶ ὡς ἐκ τούτου **ὡς ὑποπτος θεωρήθηκε ἀμέσως** ὁ ἐν διαστάσει σύζυγος. Τὸ βράδυ ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ θὰ εἶχε φαίνεται ἀφήσει ἀνοικτὴ τὴν πόρτα κατὰ τὴν ἀναχώρησή του ἢ θὰ εἶχε πάρει τὸ κλειδί.

Ἡ κυρία Πὰκ ἦρθε τὴν ἑπομένη στὴν Ἀστυνομία, ὅπου εἶχε προσαχθῆ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ σύζυγός της.

— Αὐτὰ τὰ σημάδια στὸ πρόσωπό της μοῦ φάνηκαν ὅτι εἶναι μᾶλλον ἐγκαύματα, εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς Μάσσετ. Ζητήσαμε ἀπὸ τὴν κυρία Πὰκ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριο τῆς Σημάνσεως γιὰ ἐξέταση τῶν τραυμάτων της. Πράγματι, ἐπιβεβαιώθηκε ὅτι ἦσαν ἐγκαύματα. Ὁ χημικός μας διαπίστωσε ὅτι εἶχαν προξενηθῆ ἀπὸ τὸ χλωροφόρμιο.

Ἀποδείχθηκε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἀδίκημα βιασμοῦ καὶ ἡ ὑπόθεση ἀνατέθηκε στὸν ὑπαστυνόμο Ράϊτ.

Κατ' ἀρχὴν ὁ Πὰκ δὲν ἀπαντοῦσε, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ ὁμολόγησε, λέγοντας:

— Ἐγὼ τραυμάτισα τὴ γυναίκα μου, μὲ τὰ χέρια μου.

— Μὲ τὰ χέρια σου ἢ μὲ τὸ χλωροφόρμιο; Ποῦ τὸ βρῆκες, Χάρολντ; τὸν ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος.

— Σ' ἕνα συνοικιακὸ φαρμακεῖο.

Ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χάρολντ Λῆ Πὰκ καταγραφόταν στὰ στοιχεῖα τῆς Ἀστυνομίας. Τὸ ἀδίκημα ἦταν κακούργημα. Ὁ Πὰκ ὁδηγήθηκε στὸν

δικαστὴ Τζὼρτζ Κρῶφορντ καὶ ἐν συνεχεία ἀφέθηκε ἐλεύθερος ἀφοῦ κατάθεσε ὡς ἐγγύηση 2.615 δολλάρια.

Ὁ Χάρολντ Λῆ Πὰκ βρέθηκε εὔκολα σ᾽ ἕνα ξενοδοχεῖο τοῦ Σὰν Ντιέγκο, ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀποφάσισαν νὰ τὸν συλλάβουν στὸ μέρος ποὺ ἐργαζόταν καὶ ὄχι στὸ ξενοδοχεῖο, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ θόρυβος.

Δώδεκα ὧρες μετὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ στραγγαλισμένου πτώματος τῆς Ντόννα Χίλμαν, ὁ 27ετὴς Χάρολντ Λῆ Πάκ, πατέρας τριῶν παιδιῶν, πῆγε ὡς συνήθως στὸ γκαράζ τῆς ἑταιρείας ποὺ ἐργαζόταν. Ὁ σωματώδης ἄνδρας χαιρέτησε διαφόρους ὑπαλλήλους, πῆρε τὴν κάρτα ἐργασίας του καὶ ἀπομακρύνθηκε. Τότε οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν συνέλαβαν.

—Ὁ Πὰκ δὲν ἐξεδήλωσε φόβο ἢ ἔκπληξη, εἶπε ὁ ἀρχιφύλακας Χοῦμπερ. Τοῦ εἴπαμε ὅτι τὸν ζητούσαμε στὴν Ἀστυνομία γιὰ ἀνάκριση καὶ αὐτὸς δὲν μᾶς ρώτησε οὔτε γιατί. Θαρρεῖς πὼς θὰ τὸν πηγαίναμε στὸ σινεμά.

Ὁ ὑπαστυνόμος Ράϊτ ἦταν γνωστὸς στὸν Πὰκ ἀπὸ τὴν πρώτη ὑπόθεση μὲ τὴ σύζυγό του. Ὅταν τὸν ἀντελήφθηκε ὁ Πάκ, ἔλαμψε τὸ πρόσωπό του.

— Γειά σου Μπέρτ, τί συμβαίνει; ρώτησε χαρούμενος.

— Δὲν ξέρω ἀκόμα Χάρολντ, ἀπάντησε ὁ ἀστυνομικός. Δὲν ξέρω.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα ἡ συνοδεία ἔφτασε στὸ Τμῆμα, ὅπου τὰ ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα μπαινόβγαιναν συνεχῶς στὸν αὐλόγυρό του.

Ὁ Πὰκ ὁδηγήθηκε στὸ χώλ, ὅπου ὁ ὑπαστυνόμος Σὲνκ καὶ οἱ βοηθοί του ἄρχισαν νὰ τὸν καταιγίζουν μὲ ἐρωτήσεις. Στὴν ἀρχὴ μιλοῦσε μὲ εὐγένεια, κατόπιν ὅμως ἄρχισε νὰ νευριάζῃ.

—Ὑποθέτω ὅτι κάτι συνέβηκε στὴ Ντόννα. Κάτι κακὸ τῆς ἔχει συμβῆ, ἄρχισε νὰ τοῦ λέγῃ ὁ Σένκ.

Ἀλλὰ ὁ Πὰκ δὲν ἤθελε νὰ παραδεχθῆ ὅτι αὐτὸ ἦταν ὁ αἴτιος γιὰ ὅ,τι συνέβηκε.

Ὕστερα ἀπὸ 30 λεπτὰ προφορικὴ ἐξέταση, ὁ ὑπαστυνόμος Σὲνκ ἔκανε μιὰ παύση. Ὁ Πὰκ ἀναστέναξε βαθειά, σὰν νὰ ἀνακουφίστηκε. Μετὰ πρόσθεσε:

—Ὑποθέτω ὅτι τὴν ἔχω σκοτώσει τὴ Ντόννα.

Στὸν εἰσαγγελέα ὅπου ὁδηγήθηκε, εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

— Συνάντησα τὴ Ντόννα καθὼς ἔβγαινε ἀπὸ τὸ νυκτερινὸ σχολεῖο. Ἦταν 9.30 περίπου ἡ ὥρα. Δὲν ἤξερε ὅτι βρισκόμουν ἐκεῖ, γιατὶ δὲν εἴχαμε κλείσει ραντεβοῦ. Δὲν τὴν εἶχα ξαναδῆ ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε φύγει γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς δικούς της καὶ τῆς ἔκανε ἔκπληξη ποὺ μὲ εἶδε.

Ἐν συνεχεία ὁ Πὰκ εἶπε ὅτι μπῆκαν μέσα στὸ αὐτοκίνητό του καὶ πῆγαν σ᾽ ἕνα μπάρ. Ἐκεῖ ἡ Ντόννα πῆρε μιὰ σοκολάτα ἐνῶ αὐτὸς ἤπιε λίγο οὐΐσκυ ἀπὸ μιὰ μποτίλια ποὺ εἶχε μέσα στὴν τσέπη του.

Ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μπὰρ πῆγαν στὸ σπίτι τῆς Ντόννα Χίλμαν, ὅπου ἡ Ντόννα τὸν προσκάλεσε νὰ περάσῃ μέσα γιὰ λίγο.

Ὁ Πὰκ πράγματι μπῆκε καὶ ἡ Ντόννα ἄρχισε νὰ γράφῃ ἐπιστολές, συνομιλώντας ταυτοχρόνως μαζί του. Ὁ Πὰκ συνέχιζε νὰ πίνῃ τὸ οὐΐσκυ του.

Κόντευε σχεδὸν ν᾽ ἀδειάσῃ τὸ μπουκάλι ὅταν ρώτησε τὴ Ντόννα ἐὰν ἤθελε νὰ πιῆ κι᾽ ἐκείνη λίγο. Αὐτὴ δέχθηκε, ἀλλὰ δὲν τῆς ἄρεσε τὸ οὐΐσκυ. «Θὰ προτιμοῦσα ρούμι», εἶπε γελώντας. Τότε ὁ Πὰκ βγῆκε ἔξω γιὰ νὰ τῆς φέρῃ ρούμι. Ταυτοχρόνως δὲ γιὰ νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἄλλο οὐΐσκυ γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Ἐπειδὴ τὸ ποτοπωλεῖο τῆς γειτονιᾶς εἶχε κλείσει, ὁ Πὰκ πῆρε ἕνα ταξὶ καὶ πῆγε σ᾽ ἕνα μεγάλο κατάστημα ὅπου ἀγόρασε τὰ ποτά.

Δὲν ἐγνώριζε τὸν ὁδηγὸ τοῦ ταξί, θυμόταν ὅμως τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸν δοθέντα ἀριθμὸ καὶ ὁ ὁδηγός του ἀναγνώρισε στὴν ἐπιδειχθεῖσα φωτογραφία τὸν Πάκ.

Ἡ κυρία Χίλμαν ἤπιε λίγο ρούμι, ἐνῶ ὁ Πὰκ ἄρχιζε νὰ νυστάζῃ. Ἔβγαλε τὰ παπούτσια του καὶ ξάπλωσε στὸ ντιβάνι ὅπου καὶ ἀποκοιμήθηκε. Ἡ Ντόννα συνέχιζε τὴν ἀλληλογραφία της.

— Δὲν ξέρω τί ὥρα ξύπνησα, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ ἦταν μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Πῆγα στὸ λουτρὸ καὶ ὅταν ἐπέστρεψα βρῆκα τὴ Ντόννα νὰ κοιμᾶται στὸ κρεβάτι. Προχώρησα καὶ τὴν ἅρπαξα ἀπὸ τὸ λαιμό...

Ὁ Ἰὰκ προέβη στὴν ὁμολογία του τόσο ἀτάραχα, ποὺ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν κατάπληκτοι.

—Στὴν ἀρχὴ τὴν ἔπιασα ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ. Ἔπιασε τὰ χέρια μου ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνες καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὰ ἀπωθήσῃ. Δὲν εἶχε ὅμως τὴ δύναμη. Συνέχισα νὰ τῆς σφίγγω τὸ λαιμὸ μέχρις ὅτου ἄρχισαν νὰ μὲ πονοῦν τὰ δάχτυλά μου. Τότε τῆς ἔβγαλα τὴν κυλότα καὶ τὴν ἐβίασα. Δὲν ἤμουνα σὲ θέση νὰ ξέρω ἂν ἦταν νεκρὴ ἢ ζωντανή. Ὕστερα παρατήρησα τὴ βαλίτσα δίπλα στὸ κρεβάτι. Τὴν πῆρα καὶ τὴν ἔψαξα. Βρῆκα ἕνα πακέτο μὲ κάλτσες νάϋλον. Ἔβγαλα μιὰ κάλτσα καὶ τὴν ἔδεσα γύρω στὸ λαιμό της. Ἂν εἶχα μιὰ κάλτσα τώρα θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς δείξω πῶς ἀκριβῶς τὴν ἔδεσα.

Ἕνας ἀστυνομικὸς ἄνοιξε ἕνα συρτάρι τοῦ γραφείου του καὶ τοῦ ἔδωσε μιὰ κάλτσα. Ὁ Ἰὰκ τὴν πῆρε καὶ ἀναπαράστησε τὴν ἐνέργειά του, χωρὶς τὴν παραμικρὴ συγκίνηση.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν ρώτησαν μετὰ πῶς ἔπιασε τὸ λαιμὸ τοῦ θύματος.

— Νὰ σᾶς δείξω, εἶπε πρόθυμα ὁ Χάρολντ.

Ὁ ὑπαστυνόμος Ράϊτ σηκώθηκε καὶ προχώρησε λέγοντας:

— Δοκιμᾶστε σὲ μένα.

Ὁ Ἰὰκ τότε ἔπιασε μὲ τὰ χονδρὰ δάκτυλά του τὸ λαιμὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἀναπαράστησε τὸ στραγγαλισμό.

Ἀφοῦ ἔπνιξε, ἐβίασε καὶ ἔδεσε μὲ τὴν κάλτσα τὸ θύμα, ὁ Ἰὰκ ἀναχώρησε γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο του, ὅπου καὶ κοιμήθηκε. Ὅταν ξύπνησε τὴν ἄλλη μέρα ἦταν ἀκόμα ζαλισμένος ἀπὸ τὸ οὐΐσκυ. Δὲν περιέγραψε τὶς λεπτομέρειες τῶν ἐνεργειῶν του κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτή, ἀλλὰ εἶπεν ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ τὴν ἑπόμενη νύχτα καὶ κατὰ τὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἐπέστρεψε στὸ σπίτι τῆς Χίλμαν.

Τὸ δωμάτιο μύριζε θάνατο. Πῆγε στὴν κρεβατοκάμαρα γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν πράγματι ἡ Ντόννα ἦταν νεκρή. Ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ ἀπολύτως ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ κανένα ἐφιαλτικὸ ὄνειρο. Πράγματι, ἦταν νεκρή. Μέσα ἀπὸ τὴν βαλίτσα πῆρε τὸ ταίρι τῆς κάλτσας ποὺ εἶχε δέσει στὸ λαιμὸ τοῦ θύματος καὶ τὸ σελλοφὰν μέσα στὸ ὁποῖο ἦταν τυλιγμένες καὶ τὰ πέταξε μέσα σ' ἕνα δοχεῖο ἀπορριμμάτων ποὺ βρισκόταν πίσω ἀπὸ ἕνα μπὰρ τῆς συνοικίας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν τὴν κάλτσα καὶ τὸ σελλοφάν.

Ὡς πρὸς τὰ ἐλατήρια ποὺ τὸν ὤθησαν στὴ διάπραξη τοῦ ἐγκλήματος, ὁ Εἰσαγγελέας Στὰλ δήλωσε τὰ κάτωθι:

—Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς βρισκόταν σὲ διάσταση μὲ τὴ σύζυγό του, τὴν ὁποία εἶχε ὅιάσει ἀφοῦ προηγουμένως τὴ νάρκωσε μὲ χλωροφόρμιο. Γιατί προέβη σ' αὐτὴ τὴ φοβερὴ πράξη καὶ εἰς βάρος τῆς Ντόννα Χίλμαν; Ἴσως γιατὶ αἰσθανόταν μίσος ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ γυναικείου φύλου. Ἴσως νὰ εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἐξεδικεῖτο τὴ σύζυγό του. Ἡ πράξη του ὅμως ἦταν σκληρὴ καὶ ἀπάνθρωπη. Σύμφωνα μὲ τὴν ὁμολογία του, ὁ Ἰὰκ ἔπνιξε τὸ θύμα του τὴν ὥρα ποὺ ἐκοιμᾶτο, τὸ ἐβίασε καὶ τὸ ἀποτελείωσε μὲ τὴν κάλτσα. Τὸ θύμα ἦταν μιὰ νέα γυναίκα ποὺ τὸν δέχθηκε μὲ ἐμπιστοσύνη μέσα στὸ σπίτι της. Ἀσφαλῶς ὁ Ἰὰκ ἐπωφελήθηκε καὶ ἐκμεταλλεύθηκε τὴ φιλία αὐτή.

Ὁ Στὰλ ἀρνήθηκε νὰ δηλώσῃ ἐὰν ὁ Ἰὰκ εἶχεν ἐξετασθῇ ἀπὸ ψυχίατρο.

—Εἶναι μιὰ φάση τῆς ὑποθέσεως τὴν ὁποία δὲν μπορῶ νὰ συζητήσω. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ οὔτε ναὶ οὔτε ὄχι. Πάντως δὲν διαπιστώνεται στὴν προκειμένη περίπτωση οὔτε ψύχωση οὔτε σχιζοφρένεια.

Ὁ Ἰὰκ δικάστηκε σὲ λίγο καιρὸ καὶ γιὰ τὸ βιασμὸ τῆς γυναίκας του καὶ γιὰ τὸ βιασμὸ καὶ τὴν δολοφονία τῆς Ντόννα Χίλμαν.

ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Διοικητοῦ Α' τοῦ Πυρ. Σώματος κ. **Π. ΖΟΥΚΟΥ**

Δημιουργία

Μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Στρατοῦ μας συνδέεται καὶ ἡ πρώτη Πυροσβετικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία ὠργανώθη εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἀπετέλεσεν ἐπὶ 80 περίπου ἔτη καθαρῶς Στρατιωτικὸν Σῶμα.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αἱ πυρκαϊαὶ ἐσβέννυντο συνήθως, ἀφοῦ ἔκαιον πᾶν ὅ,τι εἶχον νὰ καταστρέψουν. Εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἠσχολοῦντο κυρίως οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ οἱ γείτονες μὲ ἀπρόσφορα καὶ πρόχειρα μέσα.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ Κοινοτικοὶ Ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι ἤσκουν καὶ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐμερίμνουν, ὅταν ἐξερρηγνύοντο πυρκαϊαί, μόνον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἰδίως διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰς λεηλασίας. Τὰ αὐτὰ περίπου καθήκοντα ἀνέθετεν, εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν ἄσκησιν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, τὸ Ψήφισμα τοῦ Καποδιστρίου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1829, τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν ὅτι «ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν πρὸς πρόληψιν καὶ παρακώλυσιν τῆς προόδου τῶν πυρκαϊῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πασχόντων».

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἶχον ἀνατεθῆ εἰς τοὺς Δήμους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιλαμβάνωνται καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν πυρκαϊῶν. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῶν Δήμων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν πολὺ περιωρισμένα καὶ ὄχι μόνον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὠργανώσουν Πυροσβετικὰς Ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀγοράσουν καὶ ἓν βυτίον ὕδατος ἢ μίαν ἀντλίαν. Ἡ συμβολὴ τῶν Δήμων περιωρίζετο συνήθως εἰς τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς ἢ δύο κλητήρων εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐθεῶντο σχεδὸν μετὰ τῶν ἄλλων περιέργων τὸ θέαμα καὶ ἀνέμενον νὰ σβήσῃ ἡ πυρκαϊὰ φυσιολογικῶς.

Εἰς περιπτώσεις μεγάλων πυρκαϊῶν ἐπενέβαινε καὶ ὁ Στρατός, κυρίως διὰ νὰ περισώσῃ τοὺς περιοίκους ὄχι τόσον ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν, ὅσον ἀπὸ τοὺς λωποδύτας οἱ ὁποῖοι εὕρισκον τὴν εὐκαιρίαν νὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν τέχνην των διὰ νὰ λεηλατήσουν τὸ καιόμενον κτίριον ἢ τὰ γειτονικὰ τοιαῦτα.

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ 1854 ὀργανώνεται συστηματικῶς ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία διὰ τῆς συστάσεως ἑνὸς «Λόχου Πυροσβεστῶν» ἐξ ἀνδρῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, ἡ δύναμις τοῦ ὁποίου ὡρίσθη εἰς τρεῖς ἀξιωματικούς, δέκα πέντε ὑπαξιωματικοὺς καὶ ἑβδομήκοντα πέντε στρατιώτας. Πρὸς τούτοις παρηγγέλθησαν ἀντλίαι καὶ ἄλλα πυροσβεστικὰ μηχαιήματα εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὰ καθήκοντα τῶν πυροσβεστῶν — ἀνδρῶν τοῦ Λόχου — σύμφωνα μὲ τοὺς Γαλλικοὺς κανονισμούς.

Τὸ 1861 ὁ Λόχος Πυροσβεστῶν εἶχε δύναμιν 250 πυροσβεστῶν καὶ διέθετεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων μηχανημάτων καὶ ὀργάνων τέσσαρας ἀντλίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, τέσσαρα βυτία καὶ μίαν ἅμαξαν σκευοφόρον, πάντα συρόμενα ὑπὸ ὑπομονητικῶν ἵππων μέχρι τὸ 1907.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις μέχρι τοῦ ἔτους 1931 παρέμεινεν ὡς Στρατιωτικὸν Σῶμα ὑπαγόμενον εἰς τὸ ὅπλον τοῦ Μηχανικοῦ. Τὸ Μηχανικὸν ἐτροφοδότει μὲ στελέχη καὶ ἄνδρας τὸν Λόχον Πυροσβεστῶν.

Κατὰ τὴν Ὀθωνικὴν περίοδον καὶ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', οἱ πυροσβέσται ἔφερον ἰδιόρρυθμον στρατιωτικὴν στολὴν ἀπὸ βαθυκύανον ὕφασμα καὶ ὑψηλὸν ὀρειχάλκινον κράνος μὲ ἐρυθρὸν λοφίον. Τὸ κράνος τὸ διετήρησαν καὶ ἀργότερα, ὅταν ἡ στολή τους ἦτο ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν στρατιωτῶν τοῦ Μηχανικοῦ.

Εἰς τοὺς πρώτους μάλιστα πυροσβέστας ἐπεβάλλετο νὰ τρέφουν γενειάδα. Ἐπελέγοντο δὲ μεταξὺ τῶν ὑψηλοτέρων τὸ ἀνάστημα καὶ ρωμαλεωτέρων στρατιωτῶν.

Μὲ τὴν συνήθειαν αὐτὴν τῶν πρώτων πυροσβεστῶν νὰ τρέφουν γενειάδα, συνδέεται καὶ ἓν ἐπεισόδιον τοῦ τότε Φρουράρχου Ἀθηνῶν συνταγματάρχου Τουρέ, μὲ τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν. Ὁ Γαλλικῆς καταγωγῆς καὶ φιλέλλην οὗτος ἀξιωματικός, ὅστις εἶχεν ἔλθει κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔμεινεν ἔκτοτε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μεγάλους μύστακάς του, διετήρει καὶ λευκὸν ὑπογένειον κατὰ τὴν γαλλικὴν συνήθειαν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εἰς μίαν ὅμως ἀπὸ τὰς ἀποδημίας τοῦ Ὄθωνος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ Ἀμαλία, ἥτις τὸν ἀνεπλήρου καὶ δὲν συνεπάθει τοὺς Γάλλους, εὗρε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς νὰ διατηροῦν ὑπογένειον. Περίλυπος τότε ὁ Τουρὲ ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὸ λευκὸν ὑπογένειον τὸ ὁποῖον ἀρειμανίως ἔφερεν ἕως τότε. Τὴν ἑπομένην ὅμως ἡμέραν παρουσιάσθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα μὲ ξυρισμένον τὸ ὑπογένειον καὶ μὲ βαμμένον μέλανα τὸν μέχρι τῆς προηγουμένης ἡμέρας κατάλευκον μύστακά του. «Πῶς ἔγινεν αὐτό;», ἠρώτησεν ἔκπληκτος ἡ Ἀμαλία. «Μεγαλειοτάτη, τῆς ἀπήντησε μὲ ὕφος περίλυπον ὁ Τουρέ, ὁ μύσταξ μου πενθεῖ διὰ τὸν θάνατον τοῦ παλαιοῦ καὶ ἀχωρίστου συντρόφου του...».

Ἡ Ἀμαλία ἐγέλασε μὲ τὴν ἀπάντησιν καὶ βραδύτερον εὗρε μίαν λύσιν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν ὁ γηραιὸς στρατιωτικὸς τὸ προσφιλές του ὑπογένειον. Πρὸς τούτοις ὑπήγαγε τὸν Λόχον Πυροσβεστῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὸν Φρούραρχον Ἀθηνῶν καὶ οὕτω ὁ Τουρέ, ὡς Διοικητὴς καὶ τῶν πυροσβεστῶν, ἠδύνατο πλέον νὰ ἀφίσῃ τὸ ὑπογένειόν του νὰ φυτρώσῃ...

Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεώς της, ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία ἦτο ἐγκατεστημένη εἰς τὸ κτίριον τὸ ὁποῖον σώζεται ἀκόμη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἀργότερον ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω κτίριον, ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία μετεφέρθη ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται σήμερον (ὁδὸς Μουρούζη ἀριθ. 4).

Οἱ πυροσβέσται μέχρι σήμερον δὲν διεκρίθησαν μόνον εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, ἀλλὰ πολλάκις ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ εἰς ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Αἱ πυροσβεστικαὶ ἀντλίαι ὑπῆρξαν τὸ ἀποτελεσματικώτερον ὅπλον διὰ νὰ διαλύουν διαδηλώσεις καὶ συγκεντρώσεις θερμοαίμων, τῶν ὁποίων ἐταπεινοῦτο ἀμέσως ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ μένος, μόλις ἤρχιζε τὸ κατάβρεγμα μὲ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ τῆς ἀντλίας.

Εἰς μίαν μάλιστα διαδήλωσιν φοιτητῶν, πρὸ πεντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ ἕνα καλὸ μάθημα, διότι εἶχον ὑπερβῆ πᾶν ὅριον εἰς προκλητικότητα, ἔρριψεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῆς ἀντλίας ἄφθονον μελάνην. Ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ἔκτοτε, ὁσάκις ἐνεφανίζετο ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία εἰς διαδηλώσεις, ἡ συγκέντρωσις διελύετο αὐτομάτως.

Ἐξέλιξις:

Ἐν ἔτει 1931, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὠθούμενον ἀπὸ εὐγενῆ ἐπιθυμίαν βελτιώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἀνεδιοργάνωσε τὸν τέως Λόχον Πυροσβεστῶν διὰ τὴν πυρασφάλειαν τῶν πόλεων καὶ ἔδωσε εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην τὴν εὐκαιρίαν ἐξελίξεως ἐπὶ νέων, σταθερωτέρων καὶ ὑγιεστέρων βάσεων.

Ἔκτοτε τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ὑπήχθη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ τοιοῦτον τῆς Δημοσίας Τάξεως. Αἱ κατὰ τόπους Πυροσβεστικαὶ Ὑπηρεσίαι διοικοῦνται ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρχηγείου τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Προορισμὸς καὶ ἀποστολὴ τοῦ Σώματος τούτου εἶναι ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Κράτους, ἐκ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός, τῶν θεομηνιῶν καὶ τῶν πλημμυρῶν.

Ἐκτὸς τούτων, τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν ὅπλον τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης. Ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ἀσφαλείας, μετέχει ἐνεργῶς καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐννόμου τάξεως, ἐν περιπτώσει συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων, ἀπεργιῶν καὶ ταραχῶν, τιθέμενον ἀνέκαθεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἐν ἐπιφυλακῇ συγχρόνως μετὰ τῶν λοιπῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου τίθεται καὶ αὐτὸ ἐν ἐπιστρατεύσει καὶ τελεῖ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου.

Ἡ δημιουργία, ἡ δρᾶσις καὶ ἡ ἐν γένει ἐξέλιξις τοῦ Πυροσβεστικοῦ θεσμοῦ ἀποτελεῖ τὴν παράδοσιν καὶ τὸν συνδετικὸν κρίκον τοῦ παρελθόντος μὲ τὸ παρὸν καὶ προσθέτει σημαντικὸν βοήθημα εἰς τοὺς ἀφοσιωμένους ἐργάτας τῆς πυροσβεστικῆς κινήσεως καὶ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν κατάρτισιν τῶν πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἀπὸ τὰς γραμμὰς αὐτὰς οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν ἀντλοῦν τὴν δραστηριότητά των καὶ προσφέρουν εἰς αὐτὴν τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των.

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα διῆλθε διὰ πολλῶν σταδίων μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν σημερινήν του θέσιν καὶ λάβῃ τὴν μορφὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Πατρίδος μας.

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μέχρι σήμερον μίαν φωτεινὴν σειρὰν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Εἰς κάθε ἱστορικὴν στιγμὴν ἐθνικῶν ἐξορμήσεων, προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων ἔχει καὶ αὐτὸ ἓν μερίδιον δράσεως, εὐθυνῶν καὶ θυσιῶν, μικρόν, ἴσως, διὰ πολλούς, μεγάλο ὅμως δι' ὅσους γνωρίζουν τὰς δυνατότητας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Τὸ πυροσβεστικὸν κράνος ἐχρησιμοποιήθη πάντοτε μὲ ὁλόψυχον προθυμίαν καὶ ἄγρυπνον προσοχὴν καὶ εἰς στιγμὰς Ἐθνικῆς δοκιμασίας καὶ πικριῶν, διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Οἱ πυροσβέται δὲν προσφέρουν μόνον ὑπηρεσίας εἰς τὸν τομέα των, ἀλλὰ πολλάκις καὶ πέραν αὐτοῦ εἰς ἀρκετὰ κοινωφελῆ ἔργα.

Μὲ τοιαύτας, λοιπόν, ἀποδείξεις συνυφάνσεως τῆς ζωῆς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος μὲ τὰ γεγονότα τὰ εὐτυχῆ καὶ τὰ γεγονότα τὰ τραγικὰ τοῦ Ἔθνους, δικαιολογεῖται, ὄχι μόνον ἁπλῶς ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ συνέχισις τῆς δράσεώς του, ἀλλὰ καὶ πᾶσα φροντὶς καὶ ἐνέργεια περαιτέρω ἀναπτύξεως καὶ προόδου, ἵνα τοῦτο καθίσταται πάντοτε ἱκανὸν ὅπως προσαρμάζηται ἐπιτυχῶς πρὸς τὰς ἑκάστοτε ὑφισταμένας καταστάσεις καὶ συνεχίσῃ τὴν ἐθνωφελῆ δρᾶσίν του.

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ὑπὸ τὴν νέαν του μορφήν, τὴν χρονολογουμένην ἀπὸ 30 καὶ πλέον ἐτῶν, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μίαν ἀθόρυβον ἀλλὰ συστηματικὴν ἐργασίαν πάσης ἐξάρσεως.

Ἡ προσπάθεια αὕτη, δυναμένη νὰ ὀνομασθῇ «ἀγωγὴ τοῦ Πυροσβέστου», συστηματική, μεθοδική, ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου, εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ψυχικῆς καλλιεργείας τοῦ πυροσβέστου. Ἀποτέλεσμα τῆς φιλοτίμου αὐτῆς προσπαθείας, ἣν καταβάλλουν οἱ βαθμοῦχοι τοῦ Σώματος, ὑπῆρξε, σὺν τῇ βελτιώσει τοῦ πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ ἐπιπέδου τῶν πυροσβεστῶν, καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσις τούτων μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας, ὥστε οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς αὐτὴν νὰ δεικνύουν ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καθόλου πρόοδόν της.

Τὸ σύστημα ἐκπαιδεύσεως ὁλοκληρωμένον, σαφές, μελετημένον, ἐμφυτεύει, διατηρεῖ καὶ προάγει καὶ τὰ ἰδανικὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τὸν πυροσβέστην εὐσυνείδητον, ἀγνὸν καὶ ἐκλεκτὸν πολίτην καὶ ὑπάλληλον.

Ἐπιτακτικὸν ὅθεν προβάλλει τὸ καθῆκον εἰς τοὺς ἐντεταλμένους, ὅπως συνεχίσωσι καὶ βελτιώσωσι τὴν προσπάθειαν, τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν διαρκῆ βελτίωσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντων, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς πυροσβεστικῆς οἰκογενείας μερικώτερον, ἀλλὰ καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος γενικώτερον.

Π. ΖΟΥΚΟΣ

ΟΙ ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ*

Ὑπὸ τοῦ κ. ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ

Ἕνας Ἕλλην στρατιώτης κατεδικάσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς θάνατον ἀπὸ τὸ Διαρκὲς Στρατοδικεῖον, διότι ἠρνήθη κατ' ἐπανάληψιν νὰ λάβῃ ὅπλον. Ἠρνήθη δηλαδὴ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του ὅπως τὸ καθῆκον παντὸς Ἕλληνος ἐπιβάλλει καὶ ὅπως οἱ Νόμοι ὁρίζουν.

Καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ὁ ἴδιος στρατιώτης, κληθεὶς νὰ ἐκτίσῃ τὴν στρατιωτικήν του θητείαν, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔπραξαν καὶ πράττουν, ἠρνήθη. Κατεδικάσθη τότε ἐπιεικῶς εἰς φυλάκισιν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ποινῆς του, ἐκλήθη ἐκ νέου ὑπὸ τὰ ὅπλα. Καὶ πάλιν ἠρνήθη τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του. Καὶ ἐλειτούργησαν καὶ πάλιν οἱ Νόμοι τῆς πατρίδος. Καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπεφάσισε. Καὶ κατεδίκασε τὸν στρατιώτη εἰς θάνατον. Δὲν κρίνουμε τὴν Δικαστικὴν ἀπόφασιν. Θὰ ἦτο σεβαστὴ ὅποια κι' ἂν ἦτο. Πρέπει ὅμως νὰ κριθοῦν καὶ νὰ κατακριθοῦν τὰ αἴτια ποὺ ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Δικαιοσύνην τὴν ἐπιβολὴν τῆς αὐστηρότητος τῶν ποινῶν: τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Ὁ καταδικασθεὶς στρατιώτης διεκήρυξε ὅτι εἶναι «χιλιαστής». Δηλαδὴ ὅτι πιστεύει εἰς μίαν θρησκευτικὴν αἵρεσιν ποὺ οἱ ὀπαδοί της αὐτοαποκαλοῦνται «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ», ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀρνοῦνται τὴν δι' οἱονδήποτε λόγον χρησιμοποίησιν τῶν ὅπλων.

Ὁ χιλιασμὸς δὲν δέχεται τὸν Χριστὸν ὡς Υἱὸν τοῦ Θεοῦ — ὁμοούσιον καὶ ἰσότιμον — ἀλλὰ ὡς ὑπηρέτην τῶν θείων Πατρικῶν ἐντολῶν.

Ἀρνοῦνται τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δηλαδή, εἰς τὴν οὐσίαν δὲν εἶναι Χριστιανοί. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι δικαίωμά τους. Τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα εἰς τὸ ἄρθρον 1, ὁρίζει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρα καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας».

Εἶναι λοιπὸν ἐλεύθεροι οἱ Χιλιασταὶ — βάσει τῆς ἀνεξιθρησκείας ποὺ καθιερώνει τὸ φιλελεύθερο καὶ δημοκρατικὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος — νὰ πιστεύουν ὅ,τι θέλουν ἀκόμη καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἁγία Τριάς. Δὲν ἔχουν ὅμως δικαίωμα νὰ προσηλυτίζουν καὶ μάλιστα μὲ δόγματα τὰ ὁποῖα στρέφονται κατ' εὐθεῖαν ἐναντίον τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων της.

Κηρύττουν οἱ Χιλιασταὶ ὅτι εἶναι θανάσιμον ἁμάρτημα νὰ χρησιμοποιῆς τὸ ὅπλο ποὺ δίδει ἡ Πατρὶς γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας. Καὶ καλύπτουν αὐτὸ τὸ ἀδιανόητο κήρυγμα ὅτι «τὸ νὰ ἀρνῆσαι νὰ φονεύσῃς τὸν πλησίον σου δὲν εἶναι ἔγκλημα». Εἶναι τοῦτο τὸ κήρυγμα φαιδρὸν καὶ εἰς τὴν οὐσίαν καὶ εἰς τὴν λογικήν του. Ἀπευθύνεται μόνον εἰς τοὺς πνευματικῶς καθυστερημένους. Νόημα θὰ εἶχε αὐτὸ τὸ κήρυγμα, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε περιέχεται καὶ εἰς τὰς δέκα ἐντολὰς — «οὐ φονεύσεις» — ἐὰν οἱ πάντες ἠρνοῦντο νὰ φονεύσουν.

Ὅταν ὅμως ὑπάρχῃ ἔστω καὶ ἕνας ὁ ὁποῖος διαφωνεῖ, τότε αὐτὸ τὸ δόγμα εἶναι εἴτε ἠλίθιον, εἴτε ὕποπτον.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ μὴ θέλῃς ἐσὺ νὰ φονεύῃς. Πρέπει νὰ μὴ θέλῃ καὶ ὁ ἄλλος νὰ φονεύῃ ἐσένα. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ νὰ τὸ γνωρίζῃς.

Πόσον ἠλίθιον ἢ πόσον ὕποπτον εἶναι αὐτὸ τὸ κήρυγμα — «ἀρνοῦμαι νὰ φονεύσω τὸν πλησίον μου» καὶ κι' ἐπομένως ἀρνοῦμαι νὰ ἐκπαιδευθῶ ὡς στρατιώτης εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων — ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν κοινὴν λογικήν.

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ρ. Σ. Ἐνόπλων Δυνάμεων τὴν 19-8-1966.

Ἐὰν π. χ. ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπίστευον εἰς αὐτὸ τὸ κήρυγμα καὶ ἠρνοῦντο νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς τὰ ὅπλα τότε αὐτοὶ καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦταν εἰς χεῖρας, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, παντὸς ἐχθροῦ ὁ ὁποῖος θ' ἀπεφάσιζε νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον της.

Δὲν θὰ ὑπῆρχε ἡ δυνατότης οὐδεὶς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν οἱονδήποτε καταλυτὴν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἔθνους. Ἀκόμη καὶ τὸν καταλυτὴν τῶν Δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τὰς ὁποίας φρουροῦν τὰ ὅπλα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Αὐτὸ τὸ κήρυγμα τὸ ὄντως Χριστιανικό, ἐὰν δὲν εἶναι ὑπόπτου προελεύσεως εἶναι σαφῶς ἠλιθίας ἐπιγονήσεως.

Καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὰ Κράτη, βεβαίως, οὐδέποτε οὐδένα πρέπει νὰ φονεύουν. Ἀλλὰ αὐτὸ προϋποθέτει ὅτι καὶ δὲν πρέπει νὰ φονεύωνται. Οὐδεὶς ὅμως δύναται οὔτε θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς οὐδένα τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἀπειλῆς τοῦ φόνου. Τοῦ φόνου ποὺ διὰ τὰ ἄτομα ἀποκαλεῖται δολοφονία καὶ διὰ τὰ Κράτη κήρυξις ἀπροκλήτου πολέμου.

Ἐὰν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπρέσβευαν αὐτὸ τὸ ἀχαρακτήριστο κήρυγμα τῶν χιλιαστῶν, τότε ἡ Ἑλλάς, στὶς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀντὶ νὰ ἔγραφε τὸ ἔπος τῆς Ἠπείρου θὰ ἔγραφε τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ντροπήν. Θὰ παρεδίδετο ἀμαχητὶ εἰς τὸν φασισμόν. Ὅπως τὸ ἴδιο θὰ συνέβαινε ἀργότερα μὲ τὸν κομμουνισμό.

«Ἔγκλημα — λένε οἱ Χιλιασταὶ — εἶναι ὁ πόλεμος καὶ ὄχι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Εἰρήνην». Καὶ ποῖος δὲν τὸ πιστεύει αὐτό; Ὅμως εἶναι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας διότι εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα. Ὁ πόλεμος δὲν γίνεται ἀπὸ ἕναν. Χρειάζονται πάντοτε τοὐλάχιστον δύο. Ἐὰν ὁ δεύτερος λοιπὸν θέλει τὸν πόλεμον, ποίαν ἀξίαν θὰ ἔχῃ ἐὰν δὲν τὸ θέλει ὁ πρῶτος. Σὲ κάθε πόλεμο, ἐπὶ χιλιετηρίδας ὑπάρχουν πάντοτε τοὐλάχιστον ἕνας ἐπιτιθέμενος, ἕνας φιλοπόλεμος καὶ ἕνας ἀμυνόμενος. Ὅσο εἰρηνόφιλος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀμυνόμενος, ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος, ἀφοῦ θὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ φιλοπολέμου. Ἑπομένως τὸ μόνο ἀποτέλεσμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα τέτοιο κήρυγμα, ὅπως τῶν Χιλιαστῶν — παρόμοιο εἶναι καὶ τὸ κομμουνιστικὸ — εἶναι νὰ συντριβῇ ὁ εἰρηνόφιλος αὐτὸς ποὺ δὲν θέλει τὸν πόλεμον καὶ ἀρνεῖται νὰ προετοιμασθῇ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισί του. Ἐνῶ, ἀντιθέτως, αὐτὸς ποὺ προεκάλεσε τὸν πόλεμον, ὁ ἐπιτιθέμενος, θὰ θριαμβεύσῃ, ἀφοῦ οὐδεμίαν ἄμυναν θὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Αὐτὰ τὰ τόσον ἁπλᾶ ὑπαγορεύουν ἀφ' ἑνὸς ἡ πραγματικότης τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν Κρατῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ κοινή, ἡ στοιχειώδης λογική.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς κοινῆς λογικῆς στρέφονται αὐτὰ τὰ ἀκατανόητα κηρύγματα τῶν Χιλιαστῶν, τῶν ὁποίων ἕνα ἀκόμη θῦμα ὑπῆρξε ὁ δυστυχὴς στρατιώτης ποὺ ἠρνήθη νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς τὰ ὅπλα ποὺ τοῦ παρέδωσεν ἡ Πατρίς, ἀφιονισμένος ἀπὸ τὴν ἠλιθίαν αὐτὴν θεωρίαν τῆς ἀντιχριστιανικῆς αἱρέσεως.

Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ τὸν θάνατον τοῦ καταδικασθέντος στρατιώτου. Καὶ πρῶτοι ἀσφαλῶς δὲν θὰ τὸ ἐπεθύμουν οἱ δικασταὶ ποὺ ἠναγκάσθησαν βάσει τῶν Νόμων νὰ λάβουν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν. Ὅμως αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο θέμα ποὺ εὑρίσκεται ἀποκλειστικὰ στὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἀνεξαρτήτου Δικαιοσύνης.

Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ τονισθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ὅτι ἡ καταδίκη εἰς θάνατον τοῦ ἀτυχοῦς στρατιώτου, θύματος τῶν Χιλιαστῶν, ἀποδεικνύει πόσον ἐπικίνδυνος καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὴν Πατρίδα καὶ διὰ τὴν θρησκείαν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀχαρακτήριστος αἵρεσις.

Γι' αὐτὸ κάθε Ἕλλην πολίτης ἔχει στοιχειῶδες καθῆκον νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως κάθε περίπτωσιν ποὺ θὰ ὑπέπιπτε εἰς τὴν ἀντίληψίν του. Κάθε περίπτωσιν προσηλυτισμοῦ ἀφελῶν εἰς τὸν Χιλιασμόν, ποὺ ἀποτελεῖ μίαν αἵρεσιν πολλαπλῶς ὑπόπτων σκοπῶν καὶ ἐπικινδύνως θανάσιμον διὰ τὴν θρησκείαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἔθνους καὶ διὰ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας.

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

—ΣΚΟΤΩΣΕ τὸν Ν. Τρίγκα ἐτῶν 32 καὶ τραυμάτισε σοβαρὰ τὴ γυναίκα του Μαρία Τρίγκα, ὁ Γ. Στόκας ἐτῶν 56, πατέρας 7 παιδιῶν, μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο γιὰ λόγους τιμῆς, στὸ Δαφνοχώρι Δωρίδος.

—ΞΑΦΡΙΣΕ τὸ κομπόδεμα τῆς γριᾶς Λασκαρίνας Καπλᾶ ἐτῶν 84 ἡ τσιγγάνα Εὐγ. Λουκᾶ. Συνελήφθη καὶ δικάσθηκε ἀπ τὸ αὐτόφωρο σὲ 3½ μῆνες φυλακή.

—ΕΞΕΤΕΛΕΣΕ μὲ τρεῖς σφαῖρες μέσα στὸ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Νεαπόλεως — Ν. Σμύρνης τὸν ὁδηγὸ Δ. Χαρβάτη ἐτῶν 23 ἡ Ἀγγλικὴ Κελεσίδα ἐτῶν 21 νοσοκόμος, ἡ ὁποία ἦταν φίλη του, γιατὶ τὴν ἐγκατέλειψε.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ στὸ πρόσωπο καὶ στὸ λαιμὸ τὴν Ἑλένη Ρίζου ἐτῶν 24, φοιτήτρια, ὁ Ν. Ρουκανάκης, ἐτῶν 23, φοιτητής, γιατὶ ἡ Ἑλ. Ρίζου ἐζήτησε νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις τους καὶ ἀρνήθηκε νὰ τοῦ δώση τὸ φιλὶ τοῦ χωρισμοῦ ποὺ τῆς ἐζήτησε.

—ΑΠΕΙΛΗΣΕ τὸν Ἀπόστολο Πανιὸ ὅτι ἂν δὲν τοῦ δώση τὴν κόρη του θὰ τοῦ κόψη τὸ λαιμὸ μὲ τὸ μαχαίρι ποὺ κρατοῦσε ὁ Θεόδωρος Τσικρινιώτης στὸ χωριὸ Ἀνήμο Βόλου. Ὁ δράστης ἦταν μεθυσμένος.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Δημ. Χριστολέμης ἐτῶν 28 ἀπὸ τὴ Λίμνη Εὐβοίας, συνελήφθη. Ὁμολόγησε σωρεία διαρρήξεων μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο φορὲς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπίσης διάρρηξε τὰ γραφεῖα τῆς Α. Ε. ΕΡΣΟΜΕΤΑΛ, ἀποπειράθηκε νὰ διαρρήξη τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας τῆς ὁδοῦ Σταδίου, διάρρηξε τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ ἐργοστασίου χαλυβοσωλήνων ἀπ' ὅπου πῆρε 8.150 δραχμές. Ἐπίσης ἔκαμε 13 διαρρήξεις γραφείων στὸ μέγαρο τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 11, καὶ σωρεία διαρρήξεων στὸν Πειραιᾶ.

—Ο ΚΛΕΠΤΗΣ αὐτοκινήτου Ξ. Α. 1266 ὀνόματι Χρ. Κίσσας συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δρᾶσι.

—ΑΠΟΠΕΙΡΑ ληστείας ἔκανε ἄγνωστος νέος ἐτῶν 25 ὅταν μπῆκε στὸ σπίτι στὴν ὁδὸ Ἰκονίου γιὰ νὰ δώση ἕνα κουτὶ μὲ δῶρο γνωστοῦ τῆς οἰκογενείας Λουΐζας Μπόλλα. Ὅταν ἡ Μπόλλα μὲ τὴν ὑπηρέτριά της Μαριάνθη ἄνοιξαν τὸ κουτί, ὁ ἄγνωστος νέος κρατώντας ἕνα πιστόλι τίς διέταξε νὰ σηκώσουν τὰ χέρια ψηλά. Ἡ Μπόλλα ὅμως ἄρχισε νὰ ζητᾶ βοήθεια ἐνῶ ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ἐπετέθη, ὁπότε ἐκεῖνος τρομοκρατήθηκε, ὀγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἔφυγε μὲ ἕνα μοτοσακὸ τὸ ὁποῖο εἶχε ἀφήσει ἔξω μὲ ἀναμένη τὴ μηχανή. Ἡ Ἀστυνομία ἀναζητεῖ τὸν ἄγνωστο.

—ΕΠΑΙΖΑΝ πόκα στοῦ Ζωγράφου ὁ Δ. Σαββόπουλος Ν. Κύκνος, Π. Ροδόπουλος, ποὺ συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δρᾶσι.

—ΕΠΑΙΖΑΝ κούμ - κὰν οἱ Ἰγνάτιος Κοντονικολῆς, Εἰρήνη Πολιτάρχη, Ι. Καζούρης, Γ. Καραμπόλα, Γ. Τοκαλιάν, Εὐαγ. Σαραντοπούλου, Μ. Σαλιμάτα, Ε. Τσιμοῦρκος, Δέσποινα Γαβέρη, Ἀργυρὼ Κυρίτση, καὶ Εὐδοκία Ματσάκου ποὺ συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω στὰ Πατήσια.

—ΓΙΑ ΛΑΘΡΑΙΑ εἰσαγωγὴ 33 ρολογιῶν συνελήφθη ὁ Ὁλλανδὸς Ζ. Μάζορ. Τὰ ρολόγια κατασχέθηκαν.

—ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ τοῦ Νόμου περὶ προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος (κατοχὴ σημαντικοῦ ποσοῦ ξένου συναλλάγματος) καταδικάσθηκε ἀπὸ ἀπὸ τὸ αὐτόφωρο πλημμελειοδικεῖο σὲ φυλάκιση 14 μηνῶν ὁ Ε. Χαΐμ.

—ΕΣΦΑΞΕ τὸν τσιγγάνο Ἀν. Ἀσημάκη ὁ ὁμόφυλός του Ι. Κιακόπουλος, ὅταν μέθυσαν καὶ οἱ δυὸ στὸ γλέντι ποὺ ἔγινε γιὰ τὴ γιορτὴ τοῦ γυιοῦ τοῦ θύματος στὴ Σαλαμῖνα.

—ΓΙΑ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑ συνελήφθησαν στὸ χωριὸ Ζερβοχώρι Σερρῶν οἱ Βασ. Ρέντζιος καὶ Κ. Καζαμίας, γιατὶ ἔσκαψαν καὶ βρῆκαν ἀρχαῖο τάφο καὶ πῆραν τὰ νομίσματα ποὺ τὰ πούλησαν στοὺς ἐμπόρους Καβάλας Ι. Πετρίδη καὶ Γ. Βασιλειάδη, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν.

—ΓΙΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ καὶ χρήση χασὶς συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς οἱ Ι. Σαράντης, Ζαχ. Γλάρος, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου κατασχέθηκε 1 κιλὸ χασίς, Γ. Λιάκης καὶ Σταμ. Κοτζασπῦρος.

—ΓΙΑ ΚΑΤΟΧΗ χασὶς (2,4 γραμ.) καταδικάσθηκαν ἀπὸ τὸ αὐτόφωρο πλημμελειοδικεῖο σὲ φυλάκιση 3 ἐτῶν ὁ Δ. Ἀγγελίδης καὶ ἡ γυναίκα του Εἰρήνη.

—ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ μὲ κλωτσιὲς καὶ γροθιὲς τὸν Ν. Ἀραμπατζῆη, ἐτῶν 50, ὁ Ν. Χανιώτης, ἐπειδὴ ἀρνεῖτο νὰ πᾶνε μαζὶ σ' ἕνα κέντρο γιὰ νὰ διασκεδάσουν.

—ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ γυναίκα του Ἀνιφὲ μὲ κλωτσιὲς στὴν κοιλιὰ ὁ μουσουλμάνος Ρετζὲπ Ὀγλοῦ Κιατόρ, στὸ χωριὸ Σώστης τῆς Κομοτηνῆς.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΚΕ μὲ μαχαίρι ὁ Ι. Μακρυνιώτης σὲ συμπλοκὴ ποὺ ἔγινε μεταξὺ τριῶν οἰκογενειῶν γιὰ ἀσήμαντη ἀφορμὴ στὴν Ἡλιούπολη.

—ΕΠΥΡΠΟΛΗΣΕ τὸ σπίτι ὅπου ἔμενε ὁ Ν. Μαυρομμάτης στὴν ὁδὸ Δρίσκου στὸ Γαλάτσι ἐπειδὴ τοῦ εἶχαν κάνει ἔξωση, γιατὶ τὸ σπίτι πουλήθηκε σὲ ἄλλον ἰδιοκτήτη. Τὴ φωτιὰ ἔβαλε ἀφοῦ ἔβρεξε μὲ βενζίνη τὰ ἐπιπλά του, ἀλλὰ δὲν πρόφθασε νὰ φύγη καὶ κάηκε καὶ ὁ ἴδιος. Τὸ σπίτι καταστράφηκε τελείως.

—ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ Α. Παππᾶς καὶ Ν. Δαμιανὸς συνελήφθησαν καὶ καταζητεῖται ὁ Ν. Κουμιανός. Εἶχαν φτιάξει συμμορία καὶ κυκλοφορώντας μὲ κλεμμένο αὐτοκίνητο ἔκαναν πολλὲς κλοπὲς καὶ ἔπαιρναν ὅ,τι εὕρισκαν. Στὴν γκαρσονιέρα τους βρέθηκαν εἴδη ἀξίας 100.000 δραχμῶν.

—ΓΙΑ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑ συνελήφθησαν οἱ Β. Μικές, Ι. Χαχαρόπουλος, Β. Χουλιάρας καὶ Ν. Κούρτης, οἱ ὁποῖοι κατελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴ νὰ σκάβουν τὸν περίβολο τοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ραφήνας πρὸς ἀνεύρεση ἀρχαιοτήτων.

—ΓΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ἐξαγωγῆς συναλλάγματος συνελήφθη στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁ Δ. Ρήγας, γιατὶ ἀποπειράθηκε νὰ ἐξαγάγη 21.700 δραχμές, 555 δολλάρια καὶ 5.000 δηνάρια.

—ΓΙΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ συνελήφθησαν οἱ ναυτικοὶ τοῦ φορτηγοῦ «Ἕλλην—Ἥρως» Π. Παπαθανασίου, Εὐ. Χαμχούρης, Εὐθ. Γιαννακόπουλος, Στ. Καλλέργης, Α. Καλαφάτης, Κ. Πατσουράκης καὶ Δ. Καραβᾶς. Ἐπίσης συνελήφθησαν καὶ οἱ λιμενικοὶ Μ. Παυλάκης, Κ. Σαρρῆς, Ι. Βαλιανός, γιατὶ πῆραν δραχμὲς 3.250 καὶ ἐπέτρεψαν τὴν ἐκφόρτωση τῶν λαθραίων εἰδῶν.

—Η ΑΠΟΤΟΥΜΜΟΡΙΑ ποὺ ἔκανε τὴ ληστεία στὸ Καβούρι εἰς βάρος τοῦ Ε. Ἀλέπη καὶ τῆς φίλης του ἐξαρθρώθηκε ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Οἱ ἴδιοι ἔκαναν καὶ ἀπόπειρα ληστείας τοῦ ἐργοστασιάρχου ἐπιπλοποιΐας Ἰορδ. Λεοντιάδου στὸ σπίτι του, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰκονίου 8 (Ν. Σμύρνη), ἀπὸ τὴν ὁποία τοὺς ἀνάγκασε νὰ φύγουν ἄπρακτοι ἡ ἀντίσταση τῆς ὑπηρετρίας τῆς οἰκογενείας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ: 1) Ν. Ἀβραμίδης ἐτῶν 23 ἀρχηγός, ναυτικός. Στὸ σπίτι του στὴν Καστέλλα Πειραιῶς βρέθηκε πλήρης ὁπλισμός, ἤτοι πιστόλι «μπράουνιγκ» μὲ 60 σφαῖρες, στιλέτο, κόκκινες μάσκες, γάντια κλπ. 2) Ι. Ζωγόπουλος, ἐτῶν 21, ἔφεδρος ὑποκελευστής, 3) Β. Πατσμάνης, ἐτῶν 21, ἔφεδρος ὑποκελευστὴς καὶ 4) Ν. Πλακίδας, χρυσοχόος. Σ' αὐτοὺς κατασχέθηκαν ἕνα πιστόλι «μάουζερ» μὲ 20 σφαῖρες καὶ δύο στιλέτα. Ἐπίσης κατασχέθηκαν στὰ σπίτια τους φορητοὶ ἀσύρματοι τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦσαν στὶς ληστρικὲς ἐπιχειρήσεις τους. Κατὰ τὴν ἀνάκριση ἀποκαλύφθηκαν καὶ οἱ τρεῖς συνεργοί τους ποὺ συνελήφθησαν στὴν Κρήτη καὶ εἶναι οἱ Ι.

Ράπτης, Δ. Μπαρδούλης καὶ Ι. Πουλιπούλης, ὅλοι ἔφεδροι ὑποκελευσταὶ τοῦ Β.Ν. Μὲ τὴ βοήθειά τους ἡ συμμορία σχεδίαζε νὰ ληστέψῃ χρηματαποστολὴ ἀπὸ τὰ Χανιὰ πρὸς τὸ Β. Ναύσταθμο τῆς Σούδας καὶ μιὰ ἄλλη χρηματαποστολὴ πρὸς τὰ μεταλλεῖα βωξίτου στὸ Μαντούδι Εὐβοίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ληστεία στὸ Καβούρι διαπιστώθηκε ὅτι εἶχαν ληστέψει καὶ ἄτομο ἡλικίας 60 ἐτῶν ποὺ ἐπέβαινε αὐτοκινήτου «Πεζὼ» μὲ μιὰ νεαρὰ Γαλλίδα. Τέλος, ἡ συμμορία διέρρηξε 3 βίλλες στὸ Ψυχικό, στὸ Ν. Ἡράκλειο καὶ στὸ Λαγονήσι, 5 ἐκκλησίες στὸν Πειραιᾶ, στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Μαγκουφάνα, 3 μπακάλικα στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ, 1 σπίτι στὸ Φάληρο καὶ τὸ θέατρο «Καλουτᾶ», ὅπου ἀπέτυχαν νὰ σηκώσουν τὸ χρηματοκιβώτιο. Τὴ διάρρηξη τοῦ χρηματοκιβωτίου τὴ μελετοῦσαν καὶ εἶχαν ἐπισημάνει δύο χρηματοκιβώτια τῆς ἀποθήκης ξυλείας Ι. Τραχανᾶ καὶ τοῦ ἐμπόρου Ι. Ράντου στὸν Πειραιᾶ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΚΑΝ μὲ μαχαίρια τέσσαρεις σὲ συμπλοκὴ μεταξὺ ἑκατὸ τσιγγάνων καὶ σκοτώθηκε ὁ Στ. Παναγιωτόπουλος, γιὰ τὴν καρδιὰ παντρεμένης τσιγγάνας. Οἱ συμπλακέντες ἀνῆκαν στὶς οἰκογένειες Παναγιωτοπούλου καὶ Ἀναστασοπούλου.

—ΣΑΝ ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ, γυιὸς τοῦ Ἴμπν Σαούντ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, παρουσιαζόταν ὁ Ἄραβας Χαμάντ Μωχάμετ Ἀγκλάντ ἢ Ἀσλὰν 33 ἐτῶν, καὶ ἐξαπατοῦσε πολλούς, ὅπως μιὰ Σουηδέζα καὶ διάφορες τουρίστριες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀποσποῦσε δολλάρια. Συνελήφθη μὲ τὴν κατηγορία ἀπάτης.

—ΓΙΑ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑ κατηγορήθηκε ὁ Ἀμερικανὸς Ἔντουαρντ Λούριγκ ποὺ ἔκανε ἔρευνα στὴ Θήρα γιὰ τὴν Ἀτλαντίδα, γιατὶ εἶχε κρύψει σὲ κάποιο πηγάδι τῆς Θήρας 17 ἀμφορεῖς προκυκλαδικῆς ἐποχῆς, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς φυγαδεύσῃ. Οἱ ἀμφορεῖς κατασχέθηκαν.

—Ο ΚΛΕΠΤΗΣ πορτοφολιῶν Τάσος Μπερέτης συνελήφθη γιατὶ μὲ τὴ μέθοδο τοῦ ἐναγκαλισμοῦ ἀφήρεσε ἀπὸ τὸν Κ. Μπελέση τὸ πορτοφόλι του μὲ 5.000 δραχμές.

—ΓΙΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ συναλλάγματος συνελήφθησαν στὴ Θεσσαλονίκη οἱ Ι. Καλφίδης, Γ. Τζηρίδης, Μ. Ξανθόπουλος καὶ Β. Καραβέλογλου.

—ΓΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ κατὰ τῆς Ἀρχῆς καταδικάσθηκε ὁ ἔμπορος Μ. Καράμπελας, γιατὶ ὅταν μέσα στὸ τρόλλεϋ γραμμῆς Πατησίων θέλησε νὰ τὸν συλλάβῃ, γιά ἐρήμην ἀπόφαση δικαστηρίου, παρατυχὼν ἀστυφύλακας, ἀντιστάθηκε καὶ φώναξε ὅτι δῆθεν τὸν ἀπαγάγουν.

—ΕΠΙΤΕΘΗΚΕ καὶ τραυμάτισε ἀστυφύλακα ὁ τσιλιαδόρος ἑνὸς παπατζῆ στὴν πλατεία «Καραϊσκάκη», ὅταν ἐπιχείρησε νὰ τὸν συλλάβῃ. Καταδικάσθηκε σὲ φυλάκιση 8 μηνῶν.

—ΓΙΑ ΨΕΥΔΗ καταμήνυση συνελήφθη ὁ Γερμανὸς τουρίστας Ρόμπερ Ντοῦμπρες, γιατὶ στὴ Θεσσαλονίκη κατήγγειλε ὅτι δῆθεν μέσα στὸ τραῖνο τοῦ ἔκλεψαν 3.000 μάρκα καὶ τὴ βαλίτσα του, ἐνῶ διαπιστώθηκε ὅτι τὰ ἄφησε γιὰ ἐνέχυρο στὸ καμπαρέ «Κὶτ - Κὰτ» ὅπου ὤφειλε 3.000 δραχμὲς καὶ στὸ ξενοδοχεῖο «Τέμπη» ὅπου χρωστοῦσε 500 δραχμές.

—ΕΚΛΕΨΕ 33.500 δραχμές, 3 λίρες καὶ 15 δολλάρια μία κομμώτρια, ἡλικίας 35 ἐτῶν, ποὺ πῆγε στὸ σπίτι τοῦ σωφὲρ Γ. Σπυροπούλου δῆθεν γιὰ ἐπίσκεψη καὶ ἐκεῖνος τὴν δέχθηκε μὲ χαρὰ ἐπειδὴ τὴν ἐγνώριζε.

—ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ κατὰ δύο ἀστυφυλάκων συνελήφθη ὁ Στ. Μαρούλης, ὅταν αὐτοὶ θέλησαν νὰ τὸν συλλάβουν στὴν πλατεία «Καραμάνου», γιατὶ ἀσκοῦσε ἐπάγγελμα χωρὶς ἄδεια.

—ΧΑΣΙΣ εἶχαν οἱ Κ. Ντάσης καὶ Κ. Νικολουλέας, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν.

—ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου ἔκαμε στὸ χωριὸ Καματερὸ ὁ Σπυρίδων, ἀγνώστου ἐπωνύμου μὲ τὸ Ι.Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε προσπαθώντας νὰ διαμελίσῃ τὸν Ι. Παπαδάκη. Ὅταν ἀπέτυχε κατέβηκε, πῆρε ἕνα σιδερένιο λοστὸ καὶ χτύπησε τὸ θύμα στὸ κεφάλι.

Ν. Α.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΣΤΟΝ κ. ΛΕΩΤΣΑΚΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΟΥ Ο. Φ. Α. Α.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

ΚΑΛΥΤΕΡΗ δικαίωση τοῦ ἔργου κάποιου στὸν ὁποιοδήποτε τομέα τῆς σύγχρονης ζωῆς μας, ἀποτελεῖ, ἀναμφισβήτητα, ἡ ἀναγνώριση τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν κόπων ποὺ αὐτὸς κατέβαλε γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς του. Κι ὅταν ἡ ἀναγνώριση αὐτὴ ἔρχεται, σὰν ἐπιβράβευση, ἀπὸ ἐπίσημα ἄτομα ποὺ καὶ ἀριὸδια εἶναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια ἔχουν νὰ παρουσιάσουν σημαντικὸ καὶ ἀξιόλογο ἔργο, τότε εἶναι ἀκόμη πιὸ μεγάλη ἡ σημασία τῆς διακρίσεως αὐτῆς. Γιατί, στ' ἀλήθεια, μόνον ἐκεῖνοι ποὺ κοπίασαν καὶ πέρασαν δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς των γιὰ νὰ φτιάξουν κάτι τὸ οὐσιαστικὸ καὶ χρήσιμο καὶ γιὰ αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνία γενικότερα, μόνον αὐτοί, ἐπαναλαμβάνομε, γνωρίζουν τήν... γλύκα τῆς διακρίσεως στὸν ὁποιοδήποτε κοινωνικὸ τομέα.

Εἶναι ἀνηφορικὸς καὶ γεμάτος ἀγκάθια ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐπιτυχία. Καὶ χρειάζεται χαλύβδινη θέληση καὶ ἀπαράμιλλο θάρρος ἡ πορεία πρὸς τὰ 'κεῖ. Καὶ πρέπει νὰ νοιώσῃ κανεὶς ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ ἀγωνισθῇ μ' ὅλες τους τὶς δυνάμεις, μ' ὅλο του τὸ Εἶναι, γιὰ νὰ αἰσθανθῇ, στὸ τέλος τοῦ ἀγώνα του, τὴν ἀπροσμέτρητη ἐκείνη χαρὰ πού, ἀνθρωπίνως καὶ φυσιολογικά, προξενεῖ ἡ ἐπιτυχία. Μιλᾶμε, βέβαια, γιὰ τὸ κανόνα κι ὄχι γιὰ τὶς ἐξαιρέσεις ποὺ ὄχι λίγες φορὲς διαπιστώνομε. Καὶ οἱ ἐξαιρέσεις αὐτὲς εἶναι ἐκεῖνες ποὺ τονώνουν τὸν κανόνα.

Ὑπάρχει, ἀληθινά, μεγαλύτερη εὐτυχία, ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες καὶ προσπάθειες μιᾶς ζωῆς, ἀπὸ τὸ νὰ δῇς καὶ νὰ διαπιστώσῃς ὅτι δὲν πῆγαν χαμένοι τόσοι κόποι; Ὑπάρχει πιὸ τρανὴ ἠθικὴ ἱκανοποίηση, ἀπὸ τὸ νὰ αἰσθανθῇς γύρω σου τοὺς συναν-θρώπους σου νὰ ἀναγνωρίζουν τὴν ὁποιαδήποτε συμβολή σου σὲ κάποιο τομέα τῆς καθημερινῆς ζωῆς;

***

ΟΣΟ κι ἂν λένε ὅτι ἡ τωρινὴ ζωή μας εἶναι ἀρκετὰ πεζὴ καὶ ὑλιστική, προσωπικὰ φρονοῦμεν ὅτι συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Μερικὰ χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς, ποὺ τόσο ἐπιτυχημένα σημαδεύουν οἱ στῆλες τῶν ἐφημερίδων, μᾶς κάνουν νὰ πιστεύωμε ὅτι σ' ὅλους μας, κάπου στὸ βάθος τοῦ Εἶναι μας ὑπάρχει ἕνας ἀληθινὸς Ἄνθρωπος. Κι εἶναι αὐτὸ σημεῖο παρήγορο καὶ ἐλπιδοφόρο γιὰ τὴν τύχη τῆς τόσον ἀγχώδους ζωῆς μας. Οἱ ὁποιεσδήποτε ἐπιτεύξεις μας μπορεῖ νὰ σκιάζουν γιὰ λίγο τὸν Ἄνθρωπο ποὺ βρίσκεται στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μας, δὲν θὰ μπορέσουν ὅμως ποτὲ νὰ τὸν πνίξουνε, νὰ τὸν καθυποτάξουνε.

***

ΧΡΕΙΑΣΘΗΚΕ, κατὰ τὴ γνώμη μας, νὰ ἐξωτερικεύσωμε τὶς πιὸ πάνω προλογικές μας σκέψεις, γιατὶ πιστεύομε ὅτι ἀποτελοῦν τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν ὅσων στὴ συνέχεια θὰ γράψωμε. Καὶ νοιώθουμε ἰδιαίτερη χαρὰ γιατὶ μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ δύο γεγονότα ποὺ ἔλαβαν χώραν τὴν Δευτέρα, 14 Νοεμβρίου στὸ γραφεῖο τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, κ. Χρήστου Ἀποστολάκου. Κι ἡ χαρά μας αὐτὴ δικαιολογεῖται ἀπόλυτα γιατὶ οἱ προσωπικές μας σχέσεις μὲ τὰ πρόσωπα, γιὰ τὰ ὁποῖα γίνηκε μιὰ ἁπλὴ καὶ σεμνὴ τελετή, εἶναι, χρόνια τώρα, ἀρκετὰ ἐγκάρδιες. Πολλὲς ὡς τώρα φορὲς εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσωμε μαζί τους, νὰ ἀκούσωμε τὶς σκέψεις των καὶ νὰ διαπιστώσωμε τὴν καλοσύνη τῆς ψυχῆς των.

Ὁ σεβαστός μας κ. Ἀρχηγὸς εἶχε τὴν ἔμπνευση νὰ εἰσηγηθῇ στὸν ἀξιότιμο Ὑπουργό μας κ. Ἀποστολάκο, ὅπως, σὲ εἰδικὴ συγκέντρωση, ἀπονεμηθῇ τιμητικὴ διάκριση στὸν πρύτανι τῶν δημοσιογράφων καὶ συνεργάτη τοῦ περιοδικοῦ μας κ.

Σπῦρον Λεωτσάκον, γιὰ τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε στὸ διάστημα τῆς 50ετοῦς περίπου δημοσιογραφικῆς του σταδιοδρομίας τόσο στὸν Τύπο, ὅσο καὶ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα εἰδικώτερα, ὡς ἀστυνομικὸς συντάκτης. Συγχρόνως, στὴν ἴδια συγκέντρωση, νὰ ἀπονεμηθοῦν τιμητικὲς διακρίσεις στὴν Πρόεδρο τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κυρίαν Εὐτυχίαν Ἰωακείμογλου καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ γιὰ τὰ ὅσα ὡς τώρα πρόσφεραν στοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά των.

Ὁ κ. Ὑπουργός, ποὺ ἀπὸ χρόνια τώρα ἀπόδειξε μὲ ἔργα τὸ πόσο πολὺ συμπαραστέκεται τὸ κάθε τι ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, μὲ προθυμία ἀποδέχθηκε τὴν εἰσήγηση τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ. Ἔτσι τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 14 Νοεμβρίου, γύρω στὶς 9½ βρισκόμασταν στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅπου βρίσκονταν, ἐκτὸς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τῆς κυρίας Ἀποστολάκου, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Δ)ντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, Ἀστυνομικὸς Δ)ντὴς Α΄ κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Λεωτσάκου, οἱ δημοσιογράφοι κ.κ. Δαυΐδ, Γκουρτζούλης κ. ἄ., ἡ κυρία Ἰωακείμογλου μὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ο.Φ.Α.Α., ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, Ἀστυνόμος Β΄ κ. Π. Λεκάκος καὶ ἡ διευθύντρια τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, Δ)δὶς Ἀποστολάκου.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν εὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑπουργὸ γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς εἰσηγήσεώς του, μὲ λόγια ἁπλᾶ καὶ συγκινητικά, ἀναφέρθηκε στὸ ἔργο τοῦ κ. Λεωτσάκου, τονίζοντας εἰδικώτερα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Λεωτσάκος, στὰ πενῆντα περίπου χρόνια τῆς δημοσιογραφικῆς του ζωῆς, ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ἕνας θερμὸς φίλος τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ πολύτιμος συνεργάτης. Δικαιολογημένα, εἶπε στὴ συνέχεια ὁ κ. Ἀρχηγός, τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀναγνωρίζοντας τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τοῦ ἀστυνομικοῦ συντάκτου κ. Σπύρου Λεωτσάκου, ἀποφάσισε νὰ εἰσηγηθῆ τὴν ἀπονομὴ τιμητικῆς διακρίσεως σ' αὐτόν, σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου του.

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, παρουσία τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, παρασημοφορεῖ τὸν κ. Λεωτσάκον.

«Μετὰ τὰ ὅσα ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας εἶπε διὰ τὸν κ. Λεωτσάκον, ἴσως δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε περισσότερο. Παρὰ ταῦτα, αἰσθάνομαι τὴν ὑπο-

χρέωσιν νὰ συγχαρῶ καὶ ἐγὼ δημοσία τὸν κ. Λεωτσάκον διὰ τὰ ὅσα ὑπὲρ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπετέλεσε».

Ἔτσι ἄρχισε τὸν λόγο του ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ στὴ συνέχεια εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Γνωρίζω ἀπὸ προσωπικὴν πεῖραν τὸν μόχθον καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ δημοσιογράφου, διότι, ἐποχήν τινα, ὅτε αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς τὸ ἐπέβαλλον, εἰργάσθην καὶ ἐγὼ ὡς δημοσιογράφος καὶ ἠσθάνθην τὰς ἀγωνίας του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τολμῶ νὰ ἀποκαλέσω τὸν κ. Λεωτσάκον συνάδελφον, συνάδελφον εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Καὶ γνωρίζετε καλῶς τὸ πόσον ὁ Τύπος ἐπηρεάζει τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ τόπου. Καὶ ἂν δικαίως τὸν ἀπεκαλέσαμεν τετάρτην ἐξουσίαν, τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι ἐνίοτε εἶναι ἡ πρώτη, διότι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ κρίνῃ καὶ πρόσωπα καὶ γεγονότα. Καὶ ὅταν ὁ δημοσιογράφος ἀσκῇ μὲ εἰλικρίνειαν καὶ τιμιότητα τὸ λειτούργημά του, διότι περὶ λειτουργήματος πρόκειται καὶ οὐχὶ περὶ ἐπαγγέλματος, ἀναμφισβητήτως πολλὰ καὶ σημαντικὰ προσφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν. Αὐτὸν τὸν δημοσιογράφον, τὸν ἐργάτην τῆς πέννας, καὶ εἰδικώτερον τὸν ἀστυνομικὸν συντάκτην, τιμῶμεν σήμερον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Λεωτσάκου. Ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐν τῇ δημοσία ὑπηρεσίᾳ ἑκάστοτε θέσεις μου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον εὑρίσκομαι, μοῦ ἐδόθη πλειστάκις ἡ εὐκαιρία νὰ συνεργασθῶ μὲ τοὺς δημοσιογράφους καὶ εἰδικώτερον μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς συντάκτας καὶ ὀφείλω νὰ ἀναγνωρίσω δημοσίᾳ ὅτι ἀπὸ τὴν συνεργασίαν μου αὐτὴν ἀπεκόμισα τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων...».

Καὶ ὁ κ. Ὑπουργός, συνεχίζοντας τὸν λόγο του, κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Λεωτσάκο, κύριε συνάδελφε, θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ διότι, διὰ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἀξίου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καραμπέτσου, μοῦ ἐδόθη σήμερον ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς ἀπονείμω τὴν σχετικὴν τιμητικὴν διάκρισιν καὶ νὰ ἐκφράσω πρὸς ἐσᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους σας, τὰς εὐχαριστίας τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῶν ὁποίων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, διὰ τὰς ὡς τώρα πρὸς αὐτὰ ὑπηρεσίας σας. Καὶ πάλιν σᾶς συγχαίρω ἐγκαρδίως καὶ σᾶς εὔχομαι ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν».

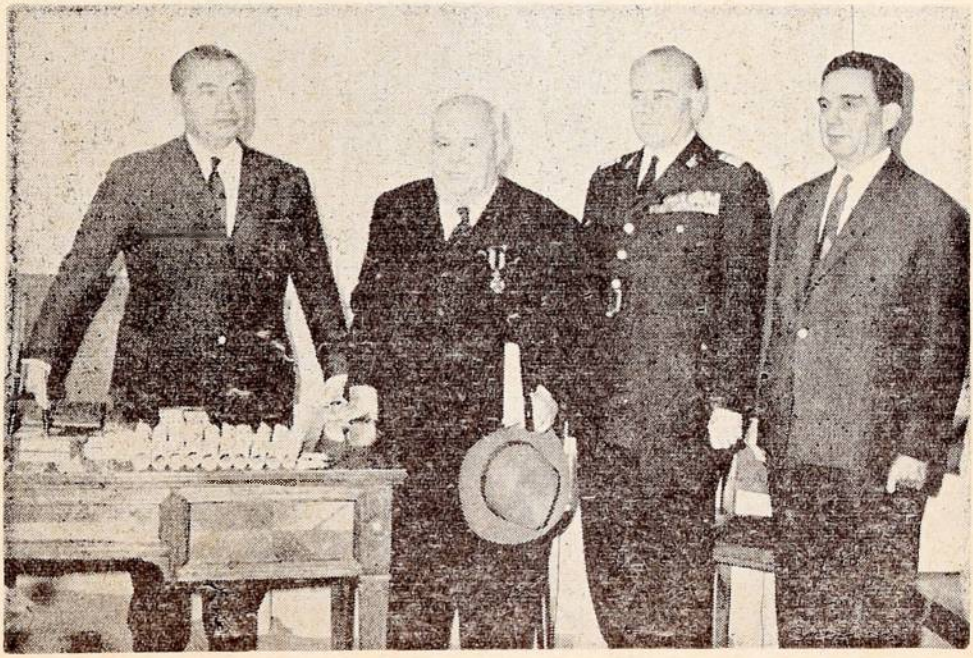
Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μὲ καταφανῆ συγκίνηση πῆρε τὸ λόγο ὁ κ. Λεωτσάκος, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὴν εὐχαρίστησε τόσον τὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας ποὺ εἶχε τὴ σκέψη νὰ εἰσηγηθῇ στὸν κ. Ὑπουργὸ τὴν ἀπονομὴ σ' αὐτὸν τιμητικῆς διακρίσεως, ὅσον καὶ τὸν κ. Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος εὐμενέστατα ἀποδέχθηκε τὴν πρόταση τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ. Στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στοὺς δεσμοὺς ποὺ ἀνέκαθεν ὑπῆρχαν καὶ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, λέγοντας, χαρακτηριστικά, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται αἰσθάνονται λίγο ὡς Ἀστυνομικοὶ κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ δημοσιογραφικοῦ των ἐπαγγέλματος. Ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν συμβολὴ γενικῶς τοῦ Τύπου καὶ εἰδικώτερα τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν στὸ καθόλου ἔργο τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Τέλος ἀναφέρθηκε σὲ παλαιὸ ἐπεισόδιο τοῦ κάποτε Ἀστυνομικοῦ Δ)ντοῦ τῶν Ἀθηνῶν Γενήσαρλη μὲ τροχονόμο στὴν περιοχὴ «Χαυτείων», ἐπεισόδιο τὸ ὁποῖον ποικιλοτρόπως ἐσχολίασαν οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γεννηθῇ ἀπὸ τότε ἡ σκέψη τῆς δημιουργίας ἑνὸς νέου θεσμοῦ Ἀστυνομίας, ποὺ δὲν θὰ εἶχε καμιὰ σχέση μὲ τὸν τότε ὑφιστάμενο. «Καυχώμεθα, λοιπόν, ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται, συνέχισεν ὁ κ. Λεωτσάκος, ὅτι ἀπὸ τὴν θέσιν μας συνετελέσαμεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ νέου θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μίαν σημαντικὴν καὶ ἀξιοζήλευτον ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα, ἀλλὰ καὶ πιστεύομεν, ὅτι θὰ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον».

Ὅταν ὁ κ. Λεωτσάκος ἐτελείωσεν, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπέδωκε σ' αὐτὸν τὸ εἰδικὸ μετάλλιο τιμητικῆς διακρίσεως, μετὰ διπλώματος. Ἐπακολούθησαν ἐγκάρδιες χειρα-

ψίες τῶν παρισταμένων πρὸς τὸν τιμηθέντα καὶ τὴν σύζυγό του καὶ ἔτσι σεμνά, ὅπως ἔπρεπε, ἔκλεισε τὸ μέρος τῆς εἰδικῆς τελετῆς ποὺ ἀφοροῦσε τὸν κ. Λεωτσάκο.

***

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ τὴν ἀπονομὴ τῆς σχετικῆς τιμητικῆς διακρίσεως στὸν κ. Λεωτσάκο, ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Φ.Α.Α. Μιλώντας σχετικῶς ὁ κ. Ἀρχηγὸς γιὰ τοὺς λόγους ποὺ τὸν ὤθησαν νὰ εἰσηγηθῇ στὸν κ. Ὑπουργὸ τὴν ἀπονομὴ τιμητικῆς διακρίσεως, ἀναφέρθηκε στὸ ὡς τώρα γόνιμο καὶ ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἔργο τοῦ Ὁμίλου, τονίζοντας στὴ συνέχεια ὅτι τόσον ἡ κυρία Ἰωακείμογλου ὅσον καὶ οἱ λοιπὲς κυρίες τοῦ Ὁμίλου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τούτου στάθηκαν κοντὰ στοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τους σὰν μητέρες καὶ ἀδελφὲς καὶ διέθεσαν καὶ διαθέτουν πολύτιμο χρόνο τῆς οἰκογενειακῆς των ἀτμοσφαίρας, γιατὶ ἀγαποῦν

Ὁ κ. Λεωτσάκος, ἐν μέσω τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσου καὶ τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ τῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Γ. Χαλούλου, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν τῆς τιμητικῆς διακρίσεως.

μὲ πάθος τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴ ψυχή τους κατακλύζει μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ κάθε τί ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Τέλος ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος γιὰ τὰ ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς τώρα τὰ μέλη τοῦ Ο.Φ.Α.Α. ἔπραξαν, εὐχήθηκε σ᾽ αὐτὰ μακροημέρευση ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας γενικῶς.

Μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸ καὶ πάλιν ὁ κ. Ὑπουργὸς παίρνοντας τὸν λόγο, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε γενικὰ στὸ τόσο σημαντικὸ ἔργο τοῦ Ο.Φ.Α.Α. βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ τονίσῃ τὴ σημασία ποὺ ἔχουν γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολον ἐκδηλώσεις σὰν κι αὐτὲς τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου. Στὴ συνέχεια, ἀναφερόμενος στὸ ἔργο καὶ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπογράμμισε ἰδιαίτερα τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Πολιτείας πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε χαρακτηριστικὰ ὅτι κανένα ὑλικὸ ἀντάλλαγμα δὲν εἶναι

σὲ θέση νὰ συγκριθῆ μὲ τὶς θυσίες αἵματος ποὺ ὡς τώρα τὰ Σώματα Ἀσφαλείας πρόσφεραν. Οἱστρηλατημένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὁ κ. Ὑπουργός, ἔπλεξε, μὲ τὴν χειμαρρώδη εὐγλωττία ποὺ τὸν διακρίνει, ἕνα θερμὸ ἐγκώμιο γιὰ αὐτὰ καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι ὁ ἴδιος προσωπικῶς ἀπὸ τὴν ὁποιαδήποτε θέση του, θὰ εἶναι ὁ θερμὸς ὑποστηρικτὴς τῶν αἰτημάτων των.

Τελειώνοντας συγχάρηκε τὴν κυρία Ἰωακείμογλου καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ παρακάλεσε νὰ συνεχίσουν τὸ θαυμάσιο ἔργο τους ὑπὲρ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν παιδιῶν των.

Μετὰ τὸν κ. Ὑπουργό, ἔλαβε τὸν λόγον ἡ κυρία Ἰωακείμογλου, ἡ ὁποία ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν εὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑπουργὸ καὶ τὸν κ. Ἀρχηγὸ γιὰ τὴν ἀπονομὴ σ' αὐ-

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, παρουσία τῆς κυρίας Ἀποστολάκου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσου, ἀπονέμει τὴν σχετικὴν διάκρισιν εἰς τὴν Πρόεδρον τοῦ Ο.Φ.Α.Α. κυρίαν Ἰωακείμογλου.

τὴν καὶ στὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν τιμητικῆς διακρίσεως, ὑποσχέθηκεν ὅτι τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ οἱ ἄλλες κυρίες θὰ συνεχίσουν μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο καὶ τὸ ἴδιο πάθος τὸ ὡς τώρα ἔργο τους. Τέλος κ. Ὑπουργὸς ἐπέδωκεν ἰδιοχείρως στὴν κυρία Ἰωακείμογλου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τὰ σχετικὰ εἰδικὰ μετάλλια τῆς γενομένης τιμητικῆς διακρίσεως, μετὰ διπλωμάτων. Καὶ μὲ τὴν ἀπονομὴν αὐτὴν ἔκλεισεν ἡ ὅλη γιορτὴ τῆς εἰδικῆς συγκεντρώσεως, στὴν ὁποία εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ παραστοῦμε.

***

Οἱ ΣΤΗΛΕΣ αὐτὲς αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ συγχαροῦν ἰδιαίτερα τόσον τὸν κ. Λεωτσάκο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας πολύτιμος τακτικὸς συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας, ὅσον καὶ τὴν κυρία Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Φ.Α.Α., τὸ ἔργο τῶν ὁποίων χρόνια τώρα παρακολουθοῦν καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο καὶ ἄλλοτε ἀσχολήθηκαν. Παρὰ ταῦτα,

θέλοντας νὰ ἐξάρουν ἀκόμη περισσότερο τὴ σημασία τοῦ ἔργου των, ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχαν μιὰ ἰδιαίτερη συνέντευξη μὲ τὴν σεβαστὴ κυρία Ἰωακείμογλου.

Στὴ συνέντευξή μας αὐτὴ ποὺ ἔλαβε χώραν στὴ Λέσχη τοῦ Ὁμίλου (Α. Σούτσου 5, Κολωνάκι), μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, νὰ διαπιστώσωμε τὴ θέρμη τῆς ψυχῆς τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου καὶ εἰδικότερα τῆς κυρίας Ἰωακείμογλου γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τους. Μᾶς μίλησε γιὰ τὰ μελλοντικά της σχέδια, γεμάτα ἀγάπη καὶ στοργὴ γιὰ τὰ παιδιά μας, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ φέρωμε στὴ δημοσιότητα ἐπειδὴ ἀκόμη βρίσκονται στὸ στάδιο τῆς συζητήσεως μὲ διαφόρους ὑπευθύνους διοικητικοὺς παράγοντες. Ἕνα μόνο ζήτησε ἀπὸ μᾶς, ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς γενικά. Νὰ ἀγκαλιάσωμε μὲ ἀγάπη τὶς προσπάθειές των καὶ ὅσο μπο-

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς κ. Χαλοῦλος, ἐν μέσῳ τῆς κυρίας Ἀποστολάκου, τῆς Προέδρου τοῦ Ο.Φ.Α.Α. κυρίας Ἰωακείμογλου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν σχετικῶν τιμητικῶν διακρίσεων.

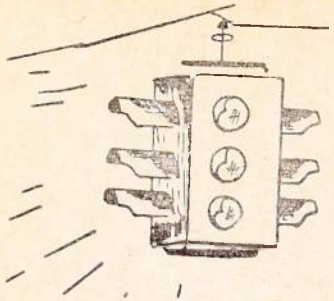
ροῦμε νὰ βρισκόμαστε κοντά τους. Τέλος, ἂν δὲν μποροῦμε διαφορετικὰ νὰ τὶς βοηθήσωμε, ἂς ἀναγνωρίζωμε τουλάχιστο ὅ,τι αὐτὲς κάνουν γιὰ μᾶς.

Σεβαστές μας κυρίες,

Ἀναγνωρίζομε ἀπόλυτα τὰ ὅσα προσφέρετε. Στὴν ἀγάπη σας, τὴ δίχως καμιὰ ἰδιοτέλεια ἢ ὑστεροβουλία, στὴν καλοσύνη σας, στὴ στοργή σας καὶ τὴ συμπόνια, σᾶς προσφέρομε τὸν θαυμασμό μας, τὴν ἐκτίμησή μας, τὴν εὐγνωμοσύνη μας. Συνεχίστε τὸ τόσον ὡραῖον ἔργο σας. Προχωρεῖτε καὶ ἐμεῖς σᾶς ἀκολουθοῦμε, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἀναγνώριση τοῦ ἔργου σας. Σκορπίστε ἄπλετα τὴν ἀγάπη σας. Ἀλήθεια, τί ἄλλο χρειάζεται κανένας στὴ ζωὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑγεία! Τὴν ἀγάπη ἁπλόχερα τὴ σκορπᾶτε, τὴν ὑγεία φιλόξενα καὶ μὲ στοργὴ τὴν παραστέκετε.

Ὁ Θεὸς ἂς σᾶς δίνη δύναμη καὶ ὑγεία.

Ι. ΡΑΓΚΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

—ΚΑΗΚΕ ἀπὸ βλάβη τῆς μηχανῆς του τὸ ὑπ' ἀριθ. 106167 λεωφορεῖο στὸ τέρμα Πατησίων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Νικολουδάκης καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Χαρ. Καστρινάκης, ὅταν στὸ 12 χιλμ. ὁδοῦ Χανίων — Σφακίων τὸ 16505 φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Σπ. Κοτσυφάκη ἔπεσε σὲ χαράδρα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ οἱ Κ. Μαλένας καὶ ἡ πεθερά του, ὅταν τὸ Ι. Χ. ἀνατράπηκε στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ στρατιώτης Νικ. Καντερές, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ ἀνατράπηκε στὴν ὁδὸν Ἁγίου Λουκᾶ Λαμίας.

—ΝΕΚΡΟΙ 6, οἱ Ν. Μάρος, Ἄννα συζ. Νίκου, Μαρία Νίκου, ἐτῶν 4, Μαρία Καβαλάρη, Γεωργ. Καννέλης, Δήμητρα Κανέλη καὶ τραυματισμένοι 3, οἱ Δημ. Νίκος, Ἀνδρέας Νίκου, καὶ Φωτ. Κανέλη, ὅταν τὸ Δ. 162—Ζ 1044 ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦσε ὁ Μάρος, ὕστερα ἀπὸ τὴ γαμήλια διασκέδαση κοντὰ στὸ χωριὸ Ὀρχομενὸς Λεβαδείας, ἔπεσε σὲ χαντάκι καὶ χτύπησε στὸ στηθαῖο γεφύρας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μιλτ. Ἀσλανίδης, ἐπιβάτης φορτηγοῦ τὸ ὁποῖο συγκρούσθηκε μὲ ἄλλο φορτηγὸ στὸ 50ὸ χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Βερροίας.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Θεοδ. Κεμανίδου, ὁδηγὸς κάρου, ὅταν περιεπλάκη στοὺς τροχούς του κοντὰ στὸ χωριὸ Ἀριδέα.

—ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ ὑπενωματάρχης Φωτ. Σιδαδερὸς καὶ νέα ἀγνώστου ταυτότητος, ὅταν τὸ 10532 Ι. Χ., ποὺ ὁδηγοῦσε, συγκρούσθηκε κοντὰ στὴ λίμνη Κουμουνδούρου μὲ φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Σ. Βασιλόπουλος.

—ΝΕΚΡΗ ἡ τριετὴς κόρη τοῦ Κ. Πρέκα, ὁδηγοῦ μοτοποδηλάτου πάνω στὸ ὁποῖον ἔπεσε κατόπιν ντεραπαρίσματος τὸ 11569 φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Γκίμη στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν — Σουνίου.

—ΝΕΚΡΗ ἡ 11ετὴς κόρη τοῦ Σπ. Παπαδάτου ὁδηγοῦ μοτοποδηλάτου πάνω στὸ ὁποῖον ἔπεσε λεωφορεῖο στὰ Ἄνω Κορακινά.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, ὁ λοχαγὸς Α. Παπαντωνίου, ὁ δεκανέας Κανάκης Ριζάκης καὶ ὁ στρατιώτης Α. Πυλάκης, ὅταν τὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν ἀνατράπηκε στὸ 10 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Νιγρίτης—Σωχοῦ.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Νικολουδάκης καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Χ. Καστρινάκης, ὅταν φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Σ. Κοτσιφάκης ἔπεσε σὲ χαράδρα στὸ 12 χιλμ. ὁδοῦ Χανίων — Συκιᾶς.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Τσαρματόπουλος, ὅταν στὸ 56 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Κορίνθου ἀνατράπηκε τὸ Ι. Χ. 207888.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ δύο, οἱ Ν. Καραβᾶς ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ ἡ γυναίκα του, ὅταν τὸ μοτοποδήλατο χτύπησε στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Κορίνθου πάνω σὲ στύλο.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Ντουγκράντ Ἄλμπαν, ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. 5875, τὸ ὁποῖο συγκρούσθηκε μὲ τὸ Δ. Χ. 28435 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Δ. Ἀντωνόπουλος στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Λιοσίων—Ἁγίου Μελετίου.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς πεζοί, οἱ Ἀθ. Σάκης καὶ δύο ἄλλοι ἀγνώστων

στοιχείων, καθὼς καὶ ὁ Σπυρ. Λαΐνᾶς, ἐπιβάτης τοῦ Ι. Χ. τὸ ὁποῖο τοὺς παρέσυρε στὴν ὁδὸ Πειραιῶς.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στεφ. Μαϊμάνης ὅταν ἔπεσε ἀπὸ τὸ κάρο του στὸ χωριὸ Ἀγναντερὸ Καρδίτσης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀρ. Καρακώστας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν στὸ 4 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Λαγκαδᾶ παρεξέκλινε καὶ ξετινάχτηκε στὸ δρόμο καὶ καταπλακώθηκε ἀπὸ διερχόμενο γεωργικὸ ἑλκυστήρα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Εὐστ. Σαλίμας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ Ι. Χ. 157156 μὲ ὁδηγὸ τὸν Θ. Ἀνδρεάδη στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης — Κατερίνης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Παντελίδης, ἐπιβάτης ἡμιφορτηγοῦ καὶ τραυματισμένοι θανάσιμα δύο, οἱ Χρῖστος Τζανῆς ὁδηγὸς καὶ ὁ Χρῖστος Πετρίδης ἐπιβάτης, ὅταν τὸ ἡμιφορτηγὸ στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης — Καβάλας ἔπεσε πάνω σὲ γεωργικὸ ἑλκυστήρα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα πέντε, οἱ Ι. Μεσούδης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, Γ. Τσιφτάκης ὁδηγὸς δυτιοφόρου καὶ οἱ ἐπιβάτες Μ. Λαζαρόγλου, Π. Χατζόπουλος καὶ Γ. Ἀνθούλης, ὅταν τὰ δύο ὀχήματα συγκρούσθηκαν στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Μαγδ. Κωνσταντακοπούλου, τὴν ὁποία παρέσυρε Ι. Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Καρτέρη στὸ Ἀγρίνιο.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 39 ἐπιβάτες καὶ ὁ ὁδηγὸς Μ. Ταλῆς τοῦ πούλμαν τῶν ΣΕΚ 126380, ὅταν στὸ 77 χιλμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν, λόγω τῆς βροχῆς καὶ τῶν ἐφθαρμένων ἐλαστικῶν του, ἀνατράπηκε ἀφοῦ προηγουμένως χτύπησε πάνω σὲ δέντρο. Οἱ τραυματισμένοι βαρειὰ εἶναι οἱ Β. Νάνος, ὁ Νεοχορλῆς, Ν. Βασιλειάδης, Ὁλ. Νειξέργης, Μ. Βεχλαγιαννάκης καὶ Ἀσ. Κάκος. Οἱ ἄλλοι τραυματίσθηκαν ἐλαφρότερα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερεις, οἱ Κοσμᾶς Ἀναγνωστάκης, Πελαγία Μουνδρέα, Γεωργ. Μουνδρέας καὶ Κυριάκος Σαμιώτου, ὅταν τὸ Ι. Χ. 216084 ἐπέπεσε στὸ 122789 Ι. Χ. καὶ ἐν συνεχεία ἔπεσε πάνω σ' αὐτὸ δύο ἄλλα αὐτοκίνητα στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν καὶ Ἠπείρου.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἡ Ἀφροδίτη Παπαδάκη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴ ὁδὸ Β. Σοφίας μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Σταμπουλίδη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Σ. Πίκουλας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ 5327 ταξὶ μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Ἀσημακόπουλο στὴν ὁδὸ Λιοσίων 17.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα ὁ πεζὸς Ἀλ. Καλιμαγειρᾶς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἀθηνᾶς τὸ Ι. Χ. 4274 μὲ ὁδηγὸ τὸν Παν. Τσουκαλᾶ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἡ πεζὴ Αἰκ. Μπέλλη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴν ὁδὸ Μαυρομματαίων τὸ 58185 μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Δημ. Βρούτση ποὺ συνελήφθη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ο. Μυτιληνιός, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ τραυματίες τρεῖς οἱ Κ. Κολλακίτσης, συνεπιβάτης μοτοσυκλέττας, Α. Μέζης, ὁδηγὸς Ι. Χ. καὶ ὁ ἐπιβάτης Φ. Κουβάκης, ὅταν τὸ Ι. Χ., κατόπιν ντεραπαρίσματος, ἔπεσε πάνω στὴν ἀντίθετα ἐρχόμενη μοτοσυκλέττα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Νικήτας, ποὺ τὸν παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἡλιουπόλεως μοτοσυκλέτα μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Χρυσούλα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ πεζὸς Τριαντ. Τριάντας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι. Χ. στὴν ὁδὸ Φιλολάου τοῦ Παγκρατίου.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ πεζὸς Νικ. Βαμβούρης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν παραλιακὴ λεωφόρο Ποσειδῶνος στὸ Καλαμάκι Ι. Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀρ. Πολίτη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Γ. Μακρῆς, ὁδηγὸς φορτηγοῦ τῆς χαρτοποιΐας Αἰγαίου, ὅταν αὐτὸ ἀπὸ ἀδεξιότητα τούτου ἔπεσε πάνω στὶς σιδηροδρομικὲς γραμμές. Ἡ συγκοινωνία διακόπηκε γιὰ πολλὲς ὧρες.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κώστας Κυριακοῦ, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συγκρούσθηκε στὴ Ρόδο μὲ ταξί. Ἐπίσης σὲ διάφορα δυστυχήματα τραυματίσθηκαν ὀκτὼ ἄτομα.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Κυριακούλα Θασίτη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ 65 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Ἀθηνῶν τὸ Ι. Χ. 157176.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀθ. Μεγαρίτης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ 23 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Καβάλας — Ξάνθης Ι. Χ. μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἀγγλίδα Ρεϊμπόρν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Βλάχος 5 ἐτῶν, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν Ἐγνατία ὁδὸ Θεσσαλονίκης Ι. Χ.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Μπέτσιος, ἐπιβάτης γεωργικοῦ ἑλκυστήρα, ὅταν αὐτὸς ἀνατράπηκε στὴν ὁδὸ Ἐλαφείας — Βαννίων Πιερίας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Γρηγ. Ρόπας ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ὅταν τὰ ὀχήματα συγκρούσθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, στὰ ἐργοστάσια «ΕΣΣΟ ΠΑΠΑΣ».

—ΝΕΚΡΟΙ πέντε, οἱ Γ. Νασιόπουλος, Σ. Ἀσπρουλάκης, Εὐθυμία Ἀσπρουλάκη, Ἑλένη Παγιούλα Ἑλένη Παπᾶ, καὶ τραυματισμένοι 15 ἄλλοι ἐπιβάτες τοῦ 45807 λεωφορείου τοῦ Ποὺ ΚΤΕΛ γραμμῆς Λαμίας — Νεοχώρι — Ὑπάτη, ὅταν αὐτό, λόγω τῆς παλαιότητός του καὶ τῆς ὑπεφορτώσεως, ἔπεσε στὸ γκρεμνὸ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἀμαλότη στὸν Καλόγερο. Ὁ ὁδηγὸς Κώστας Δημητρίου κατόρθωσε νὰ πηδήση καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, οἱ Ἀν. Κεφαλᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ ἡ συνεπιβάτιδα Εὐγ. Μιχαλάκη, ὅταν αὐτὸ συγκρούσθηκε μὲ Ι. Χ. στὸ Μπραχάμι.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Ἠλ. Παπαδᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ ἀνατράπηκε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Κέας — Ἁγίας Ζώνης.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Ἰ. Γιανιδάκης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ ἀνατράπηκε στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Ἁγ. Κόκκα, ἐπιβάτις ταξί, καὶ τραυματισμένοι τέσσερεις, ὁ Α. Κόκκας, χωροφύλακας, Ἰ. Μιτόπουλος, ὁδηγὸς ταξί, Ἐλισσάβετ Καρύδη καὶ Γ. Ἀντωνίου, ὅταν τὸ ταξὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα στὴν ὄχθη τοῦ Λούρου, κοντὰ στὸ χωριὸ Ἅγιος Γεώργιος Φιλιππιάδος.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Μῖχος, γυιὸς τοῦ Α. Μίχου, ὁδηγοῦ Ι. Χ. 130970 φορτηγοῦ, τὸ ὁποῖο στὴ σκάλα Ὠρωποῦ παρεξέκλινε καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα. Ὁ ὁδηγὸς τραυματίσθηκε θανάσιμα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ο. Ἀθανασίου, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστήρα, ὅταν αὐτὸς ἀνατράπηκε στὴ θέση «Πουρνάρι» τοῦ Σχηματαρίου Θηβῶν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Ντανοβασίλης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ 16 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Καρδίτσης — Λαμίας φορτηγὸ αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Καψανούδη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Ζαχαρίου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ 11 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ρεθύμνης — Χανίων φορτηγὸ αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Τζατζᾶ.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Μαρία Ἀντύπα, ἐτῶν 42, ἡ ὁποία διακομίσθηκε σὲ κλινικὴ συνεπεία τροχαίου δυστυχήματος ὅπου καὶ ἀπέθανε.

—ΝΕΚΡΟΙ τέσσερεις καὶ τραυματισμένοι θανάσιμα τρεῖς, ὅλοι πεζοί οἱ: Σταυρούλα Ἰωακείμ, ἐτῶν 23, Χρῆστος Ἰωακείμ, ἐτῶν 25, Στέλλα Κάλφα, ἐτῶν 21, Χαρ. Καφετζόπουλος, ἐτῶν 25, ὅλοι νεαροὶ καὶ Στέλλα Ἰωακείμ ἐτῶν 18, Δ. Ἀθανασόπουλος ἐτῶν 24, Γ. Λαζάρου, ἐτῶν 21. Γύριζαν ἀπὸ διασκέδαση ὅταν περπατώντας στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου κοντὰ στὸ Σκαραμαγκᾶ, ἔπεσε ἀπὸ πίσω τους ἕνα Ι. Χ. καὶ τοὺς παρέσυρε ὅλους μὲ τὸ παραπάνω ἀποτέλεσμα.

Ν. Α.

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ε' ΠΑΝΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Η ΑΘΛΗΣΙΣ ὡς ἰδέα καὶ πρᾶξις, ὅσον παρέρχονται τὰ ἔτη συγκινεῖ ὁλονὲν καὶ περισσότερον τὸν ἀστυνομικὸν κόσμον. Παρῆλθον 29 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1937 — ὅτε αἱ πρῶται ἀστυνομικαὶ προσπάθειαι ἐπὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἔφεραν τὴν μεγαλειώδη ἐκείνην κατάκτησιν τοῦ πρωταθλήματος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τελεσθέντων Πανελληνίων Ἀγώνων Σκοποβολῆς — καὶ ἰδοὺ τώρα αἱ ἄρτιαι καὶ ἐν πολλοῖς ἀσυναγώνιστοι ἀθλητικαὶ ὁμάδες κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, καλαθοσφαίρας, πετοσφαίρας, ποδοσφαίρου, κολυμβήσεως, πυγμαχίας καὶ Ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης εἰς ἀρίστας καὶ πανθομολογουμένως λαμπρὰς ἐπιδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἀλλὰ ἂν αἱ ὁμάδες αὐταὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀθλητισμοῦ ἔφθασαν εἰς τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα τῆς ἐντοπίας ἀθλήσεως, ἐκεῖναι ποὺ ἐνεθουσίασαν τὰ μέγιστα τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ ἐπεβλήθησαν καὶ διεθνῶς εἶναι αἱ Σκοπευτικαὶ ἀστυνομικαὶ ὁμάδες. Οὐδενὸς ἐκφεύγει τὴν προσοχὴν ὅτι αἱ σκοπευτικαί μας ὁμάδες κατέκτησαν καθ' ὅλην τὴν περίοδον 1948—1965 τὸ ἑλληνικὸν Πρωτάθλημα Σκοποβολῆς, μὲ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τὸ ἔτος 1955 ὅτε κατέλαβον τὴν δευτέραν θέσιν. Οὐδενὸς ἐπίσης ἐκφεύγει τὴν προσοχήν, ὅτι μετέχουσαι αἱ σκοπευτικαί μας ὁμάδες τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος διηγωνίσθησαν εἰς πλείστους διεθνεῖς ἀγῶνας, ὡς καὶ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς Ρώμης κατ' ἔτος 1960, μὲ ἀρίστας ἐπιδόσεις. Εὐχὴ καὶ προσδοκία ὅλων μας κατὰ συνέπειαν — καὶ ὁπωσδήποτε εὐγενὴς προσδοκία ὅλων τῶν ἀθλητῶν μας — εἶναι νὰ μὴ ἀποστεροῦνται τὸν κότινον τῆς νίκης καὶ εἰς τὸ μέλλον οἱ πράγματι ἄξιοι, οἱ πράγματι ἱκανοί, ποὺ ἐνεκολπώθησαν τὸ ἰδεῶδες τοῦ προγονικοῦ προστάγματος: «Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων».

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ πραγματικότητα τοποθετοῦνται αἱ προσπάθειαι διὰ τοὺς κατ' ἔτος διενεργουμένους Παναστυνομικοὺς Ἀγῶνας Σκοποβολῆς, προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι ἀποκορυφοῦνται καὶ ἀποδίδουν τοὺς καρποὺς των εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον πάλιν ἔτος διενεργουμένους Πανελληνίους Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας. Μέρος τῶν προσπαθειῶν τούτων ἀποτελοῦν οἱ Ἐσωτερικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐφέτος, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων αἱ ὁποῖαι συμμετέσχον εἰς τοὺς Ε' Παναστυνομικοὺς Ἀγῶνας ἐτελέσθησαν ὡς συνήθως κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον. Εἰδικῶς οἱ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐτελέσθησαν ἀπὸ 3—5 Νοεμβρίου καὶ 31 Ὀκτωβρίου ἕως 12 Νοεμβρίου ἀντιστοίχως, εἰς τὰ Σκοπευτήρια Ὑμηττοῦ καὶ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Μηχανοκινήτου Πειραιῶς.

Εἰς σεμνὴν τελετὴν τῆς 10ης Νοεμβρίου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἀπὸ 11ης—12ης ὥρας εἰς τὴν παρὰ τὴν ὁδὸν Δοϊράνης εὐρύχωρον αἴθουσαν τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδιευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἀπενεμήθησαν ἀνάλογα βραβεῖα (συνολικῆς ἀξίας 3.600 δραχμῶν) εἰς τοὺς σημειώσαντας τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην ἀτομικὴν νίκην ἀθλητὰς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Ἡ ἀπονομή, κωλυομένου τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἀσκοῦντος χρέη Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκη, ἐγένετο παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Ἀθαν. Στρατῆ καὶ παρι-

σταμένων τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν κ.κ. Α. Βλαχάκη, Α. Λαλιώτη, Σ. Κάκου καὶ Β. Παπασταθοπούλου, πολλῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ ἀντιπροσωπειῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας πόλεως Ἀθηνῶν.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἐπάθλων, ὁ κ. Α. Στρατῆς ἀπηύθυνεν ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν καταχειροκροτηθεὶς ὑπὸ τῶν παρισταμένων Εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀναμφισβητήτως δικαίωμα νὰ διεκδικῇ τὸ προνόμιον, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ Χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, ἐξετράφη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ ἀθλητισμὸς ὡς ἰδέα.

»Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, οἱ ὁποῖοι ἐλάτρευον τὸν ἀθλητισμόν.

»Ὁ ἀθλητισμὸς κρατύνει τὸ σῶμα καὶ ἐξευγενίζει τὴν ψυχήν, ὅταν ἀσκῆται ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

»Ὁ ἀθλητισμός, (ὠφελῶν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος τῆς ἁμίλλης καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀτομικῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως) συνέβαλε κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν θέσιν τοῦ μᾶλλον προηγμένου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λαοῦ τῆς ἀρχαιότητος...

»Ἡ ἅμιλλα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς νίκης ἔφερε τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ θεατὰς εἰς τὰ στάδια. Διὰ τῶν τελουμένων ἑκάστοτε ἀγώνων ἐπετυγχάνετο ἡ ἐθνικὴ ἑνότης τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' αὐτῶν διεκρίνοντο ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, οἵτινες δὲν εἶχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς Ἀγῶνας, θεωρουμένους ὡς ἱερούς...

»Ὁ ἀθλητισμὸς ἐφείλκυσεν ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

»Πρὸς τοῦτο τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὰς κατατάξεις νέων ἀστυνομικῶν, διηυκόλυνε τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ νεαρῶν στρατευσίμων ἀθλητῶν στίβου καὶ ποδοσφαίρου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐνισχύσωμεν ἐπαρκῶς τὰς ὑφισταμένας Ὁμάδας καὶ καταστῶσιν αὗται ἰσχυραὶ καὶ λίαν ὑπολογίσιμοι.

»Ἐπειδὴ διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὁ ἀθλητισμὸς συνιστᾷ ἕνα σοβαρὸν παράγοντα δημιουργίας καὶ ἀναπτύξεως ἀμέσων σχέσεων, φιλικῆς μορφῆς, μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ κοινοῦ, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν εὐχερέστερον καὶ ἀποδοτικώτερον τὸ πολύπλευρον ἔργον τῆς Ἀστυνομίας, τὸ Ἀρχηγεῖον ἀπὸ δετίας περίπου κατήρτισε καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν εὐρὺ σχετικὸν πρόγραμμα ἀθλητισμοῦ, ἀποβλέπον κυρίως εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἀθλητικοῦ πνεύματος εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀστυνομικῶν.

»Εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα προβλέπεται καὶ τὸ ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ μέριμνα τοῦ Ἀρχηγείου ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὅλως ἐξαιρετική. Τὸ ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς, ἰδία τοῦ πιστολίου, εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἄθλημα κατ' ἐξοχὴν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς προσιδιάζον πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀποστολήν αὐτῶν.

»Πρὸς τοῦτο συνεκροτήθησαν σκοπευτήρια εἰς ὅλας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ ἐφωδιάσθησαν ταῦτα μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὅπλα καὶ λοιπὰ ἐφόδια διὰ τὴν προπόνησιν τῶν ἀστυνομικῶν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σκοπευτικῶν ἱκανοτήτων τούτων καὶ τὴν ἐπιλογὴν νέων σκοπευτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν σκοπευτικῶν μας Ὁμάδων.

»Θὰ πρέπει νὰ καταστῇ συνείδησις ὅλων μας, ὅτι ἡ σκοποβολή, ἂν διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀποτελῇ ἓν πανάρχαιον καὶ εὐγενὲς ἄθλημα, διὰ τὸν σύγχρονον ἀστυνομικὸν ἀποτελεῖ ἐπαγγελματικὴν ἀνάγκην. Ὁ ἀδέξιος σκοπευτής, ἀμυνόμενος θανατώνει, ἐνῶ ὁ καλὸς ἐξουδετερώνει τὸν ἐπιτιθέμενον κακοποιὸν χωρὶς καὶ νὰ τὸν ἐξοντώσῃ, διότι ἀκριβῶς ἐλέγχει τὴν πορείαν τῶν σφαιρῶν του.

»Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀποδί-

δον ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὸ ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς, ἐπρογραμμάτισε σκοπευτικοὺς ἀγῶνας ἅπαξ κατ' ἔτος εἰς ἑκάστην Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς καὶ μετ' αὐτοὺς ἐτησίους Πανασυνομικοὺς Ἀγῶνας, ἀπονέμον εἰς τοὺς νικητὰς ἔπαθλα σημαντικῆς ἀξίας.

»Διὰ τῶν ἀγώνων τούτων σκοπεῖται ἡ δημιουργία πνεύματος εὐγενοῦς ἁμίλλης καὶ ἀθλητικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς ἀστυνομικούς.

»Καὶ ἡμεῖς σήμερον συνεκεντρώθημεν ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἁπλῆν ταύτην τελετήν, διὰ νὰ ἀπονείμωμεν τὰ ἀθλοθετηθέντα βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἐνέκρινε τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τοὺς σημειώσαντας πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην ἀτομικὴν νίκην εἰς ἕκαστον ἀγώνισμα (ὑπηρεσιακὸν περίστροφον, ἀεροβόλον τυφέκιον καὶ

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Ἀθαν. Στρατῆς, ὁ Διευθυντὴς Μηχανοκινήτου Ἀθηνῶν κ. Σ. Κάκος καὶ ὁ προϊστάμενος τῶν Σκοπευτικῶν Ὁμάδων Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Π. Κουμπῆς ἐν μέσῳ τῶν βραβευθέντων ἀθλητῶν.

ἀεροβόλον πιστόλιον) κατὰ τοὺς διεξαχθέντας ἐσωτερικοὺς σκοπευτικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

»Ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν, ὅστις κατόπιν ἐκτάκτου ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων, συγχαίρω ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προεπονήθησαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν προεκρίθησαν, καὶ τοῦτο, διότι ἄξιοι δὲν κρίνονται μόνον οἱ ἐπιτυγχάνοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν προσπάθειαν εὐγενῆ καὶ φιλότιμον, ἵνα ἐπιτύχουν.

»Ἐπίσης, ἐκφράζω τὴν εὐαρέσκειάν μου εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἀγώνων καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε συμβαλόντας πρὸς τοῦτο.

»Περαίνων, εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας νὰ καταλάβητε τὰ πρωτεῖα καὶ εἰς τοὺς Πανασυνομικοὺς Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας».

Ε' ΠΑΝΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΥΠΟ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΣ κλῖμα καὶ μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν ἀπὸ 16—18 Νοεμβρίου οἱ Ε' κατὰ σειρὰν Πανασυνομικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες. Μετέσχον αἱ σκοπευτικαὶ ὁμάδες τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ ἡ ὁμὰς τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν, τὰ ἄριστα δὲ ἀποτελέσματα ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας ὅλων μας καὶ ἐνέσπειραν τὴν ἱκανοποίησιν εἰς ὅσους ἠγωνίσθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅσους ἐκοπίασαν διὰ τὴν ἄψογον ὄντως καὶ ἐπιτυχεστάτην διεξαγωγὴν τῶν ἀγώνων.

Τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα, λίαν ἱκανοποιητικὰ δι' ὅλους τοὺς παράγοντας τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἀγώνισμα Α'

(Σύνθετον ἀκριβείας — ταχείας βολῆς, δι' ἀστυνομικοῦ περιστρόφου 0,38).

Ἀ τ ο μ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Ἀστυφ. Σταθόπουλος Βασίλειος — Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς ..	538) 600
2)	Ἀστυφ. Λαζαράκος Λάζαρος — Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	532) 600
3)	Ἀστυφ. Ἀντωνόπουλος Διον. — Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	532) 600
4)	Ἀρχ. Πολίτης Νικόλαος — Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	513) 600
5)	Ἀστυφ. Δεδετσίνας Νικ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	510) 600

Ὁ μ α δ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Ὁμὰς Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	2098) 2400
2)	» Ἀστυνομικῆς Σχολῆς	2003) 2400
3)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	1923) 2400
4)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	1919) 2400
5)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Κερκύρας	1889) 2400

Ἀγώνισμα Β'

(Δι' ἀεροβόλου τυφεκίου)

Ἀ τ ο μ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Δ. Ἀρχ. Κομιανὸς Ἀριστ. — Ἀστυν. Σχολῆς	377) 400
2)	Δ. Ὑπ. Βότσης Σωτήριος — Ἀστυν. Σχολῆς	368) 400
3)	Δ. Ὑπ. Μακρῆς Παναγ. — Ἀστυν. Σχολῆς	366) 400
4)	Ἀστυφ. Ἀνδρικόπουλος Διον. — Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	366) 400
5)	Ἀστυφ. Πανόπουλος Ἀθαν. — Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	364) 400

Ὁ μ α δ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Ὁμὰς Ἀστυν. Σχολῆς	1470) 1600
2)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	1436) 1600
3)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	1423) 1600
4)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Κερκύρας	1419) 1600
5)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	1372) 1600

Ἀγώνισμα Γ'

(Δι' ἀεροβόλου πιστολίου)

Ἀ τ ο μ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Ἀστυφ. Μπουτσέλης Παναγ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	255) 300
2)	Ὑπ. Α' Κόλλιας Παναγ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Κερκύρας	246) 300
3)	Ἀστυφ. Κατσαρέας Σωτ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	246) 300
4)	Ἀστυφ. Πλέσσας Σωτ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	246) 300
5)	Ἀστυφ. Παναγιωτόπουλος Κ. — Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	245) 300

Ὁ μ α δ ι κ ὴ κ α τ ά τ α ξ ι ς :

1)	Ὁμὰς Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	968)	1200
2)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	956)	1200
3)	» Ἀστυνομικῆς Σχολῆς	929)	1200
4)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	922)	1200
5)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Κερκύρας	901)	1200

Βαθμολογικὴ κατάταξις τῶν ὁμάδων:

1)	Ὁμὰς Ἀστυν. Δ) νσεως Πειραιῶς	βαθμοὶ	26
2)	» Ἀστυνομικῆς Σχολῆς	»	24
3)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Ἀθηνῶν	»	19
4)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Πατρῶν	»	13
5)	» Ἀστυν. Δ) νσεως Κερκύρας	»	8.

***

ΤΗΝ 18ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 18.30΄, εἰς ἐπιβλητικὴν τελετὴν τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ ἀπονομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς νικητάς. Παρευρέθησαν κατὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως μετὰ τῆς κ. Χ. Ἀποστολάκου καὶ τῆς δ) δος Ἀποστολάκου, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Ἀρχηγὸς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς κ. Ν. Παναγιωτακόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σ.Ο.Α.Μ. Ἀντιστράτηγος κ. Ν. Παπαρόδου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Κ.Υ.Π. Ἀντιστράτηγος κ. Κ. Παπαγεωργόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τῆς ΓΕ.Δ.Π.Α. Χώρας Ἀντιστράτηγος κ. Γ. Καραχάλιος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Γ.Δ.Ε.Α. Ἀντιστράτηγος κ. Σοφ. Τζανετῆς, ὁ Ἀρχηγὸς Πυροσβεστικοῦ Σώματος Ὑποστράτηγος κ. Κ. Μαράκας, ὁ ἐν συντάξει Ἀρχηγὸς Ἀστυν. Πόλεων κ. Π. Γεωργακόπουλος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δ. Βασιλάκος, Κ. Τασιγεῶργος, Α. Κωτσιᾶς, Γ. Χατζηελευθερίου, Α. Στρατῆς, Π. Λυκούσης, Β. Γιαννόπουλος, Ν. Τσαλτάκης, Β. Σακελλαρίου, Σ. Μανέττας, Π. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Σπυριούνης, Α. Λαλιώτης, Σ. Κάκος, Κ. Τσιοῦγκος, Γ. Βλητάκης, Κ. Παπασπυρόπουλος, Ν. Καρυδάκης καὶ Θ. Σκάρπας, καὶ πλῆθος Ἀστυνόμων καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπολοίπων βαθμῶν. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ κ. Ν. Γκούμας, μέλος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς Ἑλλάδος, ὁ ἐ. ἀ. Ταξίαρχος καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ΣΚ.Ο.Ε. κ. Χ. Τσεπαπαδάκης, ὁ Ἀντισμήναρχος Διευθυντὴς Π.Α.Ψ. Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ Σύμβουλος τῆς ΣΚ.Ο.Ε. κ. Α. Παππᾶς, ὁ Πλωτάρχης καὶ Διευθυντὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς Γ.Ε.Ν. κ. Γ. Ἀϊδίνης, ὁ ἐ. ἀ. Ταγματάρχης καὶ Διευθυντὴς Γραφείου ΣΚ.Ο.Ε. κ. Α. Γιανούζης, ὁ ἰατρὸς καὶ Σύμβουλος τῆς ΣΚ.Ο.Ε. κ. Εὐάγγ. Χρυσάφης, ὁ Λοχαγὸς καὶ πρωταθλητὴς σκοποβολῆς κ. Ἀλ. Παπαγεωργόπουλος, ὁ δικηγόρος καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς Π. Σ.Ε. κ. Ν. Εὐσταθίου, ὁ τεχνικὸς σύμβουλος Π.Σ.Ε. κ. Β. Δερμιτζάκης, ἡ Γραμματεὺς τῆς ΣΚ.Ο.Ε. κ. Ε. Γιαννακοπούλου, οἱ δημοσιογράφοι κ. κ. Α. Δαυΐδ, Γ. Λιβέρης, Ν. Γεωργακάκος, Δ. Ἀργυρόπουλος (Τ. Μῶμος) κ. λ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς τελετῆς ἀπηύθυνεν ἐμπεριστατωμένην ὁμιλίαν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Β. Κρῦος, προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἀθλητισμοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ ὁποῖος καὶ κατεχειροκροτήθη. Εἶπεν ὁ κ. Κρῦος:

«Κύριε Ὑπουργέ, κύριε Ἀρχηγέ, κύριοι:

»Καὶ ἐφέτος, διὰ πέμπτον κατὰ σειρὰν ἔτος ἔλαβον χώραν ἐν Ἀθήναις οἱ Ε΄ Πανασταυνομικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἔληξαν σήμερον.

»Μετ᾽ ὀλίγον, οἱ Ε΄ Πανασταυνομικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ὡς ἀντικείμενον θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἵνα ἀποτελέσωσι στοιχεῖα προσανατολισμοῦ διὰ τοὺς ἐπιγενομένους ἡμῶν,

οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς προσπαθείας ταύτης, θὰ κατορθώσουν ἴσως νὰ ἐπιτύχουν κάτι τὸ καλύτερον, κάτι τὸ τελειότερον.

»Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ μόνον καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἱστορίαν, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ, Ἀξιότιμοι Κύριοι, νὰ ἀναφερθῶ ἐν ὀλίγοις εἰς τὴν ὀργάνωσιν, εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν διὰ τῶν ἀγώνων τούτων, διότι πλεῖστοι ὅσοι ἐκ τῶν παρισταμένων διὰ πρώτην φορὰν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην.

»Εἰς τοὺς κατ' ἔτος διεξαγομένους Πανασυνομικοὺς Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας συμμετέχουν αἱ ἀντιπροσωπευτικαὶ σκοπευτικαὶ ὁμάδες τῶν Ἀστυνομικῶν Δ) νσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν. Εἰς τὰς ὁμάδας ὅμως αὐτὰς δὲν συμμετέχουν οἱ σκοπευταὶ πρωταθληταὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος τοῦ Ἀρχηγείου, διότι αἱ ἐπιδόσεις των εἶναι ὑψηλαὶ καὶ ἀσυναγώνιστοι ὑπὸ τῶν νέων σκοπευτῶν. Εὐχόμεθα ὅμως καὶ θὰ προσπαθήσωμεν ὥστε ὅλοι οἱ νέοι Ἀστυνομικοὶ νὰ φθάσουν εἰς τὴν σκοπευτικὴν ἱκανότητα ἐκείνην, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων νὰ ὀργανώσῃ ἐν μέλλοντι τὸ Ἀστυνομικὸν Πρωτάθλημα Σκοποβολῆς μὲ ἐλευθέραν συμμετοχὴν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν, διότι ὅλοι φιλοδοξοῦν καὶ ὅλοι θὰ ἐπιδιώξωσι νὰ διακριθοῦν, ἀφοῦ διὰ τῆς διακρίσεως ταύτης θὰ πιστοποιήσωσιν ὅτι κατέχουσι τὸ προσὸν τοῦ σκοπευτοῦ, τὸ ὁποῖον τόσον εἶναι ἀπαραίτητον εἰς τὸν σύγχρονον ἀστυνομικόν.

»Οἱ σκοπευταὶ οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὰς συναγωνισθείσας ὁμάδας εἰς τοὺς λήξαντας ἀγῶνας, προέρχονται ἀπὸ μίαν εἰς βάθος καὶ εἰς πλάτος προκαταρκτικὴν ἐπιλογὴν ἀπὸ δύο προηγουμένας φάσεις τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν σκοποβολήν, τῆς ἐτησίας καθολικῆς ἐκπαιδεύσεως ἁπάσης τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὸ ἀστυνομικὸν περίστροφον καὶ τῶν ἐσωτερικῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, τόσον εἰς τὰ ἀεροβόλα ὅπλα ὅσον καὶ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν περίστροφον.

»Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ὑπῆρξαν καὶ ἐφέτος ἱκανοποιητικά, ἀπέδειξαν δέ, ὅτι ἡ ἐπιχειρηθεῖσα καὶ συνεχιζομένη προσπάθεια τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, πρὸς ἀξιολόγησιν ὁλοκλήρου τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὴν σκοποβολήν, ἤρχισε νὰ ἀποδίδῃ τοὺς ἀναμενομένους καρποὺς καὶ ἐλπίζεται ὅτι, λίαν συντόμως, ἡ συνεχὴς ἐφαρμογὴ προγραμμάτων ἀσκήσεως καὶ ἀγωνιστικῆς θὰ καταστήσῃ τὸν ἀστυνομικὸν καλὸν χειριστὴν τοῦ περιστρόφου, τοῦ κατ' ἐξοχὴν ὅπλου τῆς Ἀστυνομίας.

»Κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ συνθῆκαι δὲν εἶχον ἴσως προκαλέσει ἀνησυχίαν, αἱ συνθῆκαι ὅμως τῆς σήμερον, ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ ἀσφαλείας, δικαιολογοῦν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνησυχίαν καὶ δι' αὐτό, ἡ συνεχὴς ἄσκησις καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ εἰς τὴν σκοποβολὴν δέον ν' ἀποτελέσουν ἰδιαιτέραν μέριμναν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ τεντυμποϊσμός, τὸ φυτώριον τοῦ γκαγκστερισμοῦ, δὲν ἀποκλείεται εἰς σύντομον, ἀλλ' ἄγνωστον χρόνον, νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τοὺς «ἀγλαοὺς» καρπούς του, τοὺς πρώτους κακοποιούς, καλοὺς χειριστὰς τοῦ περιστρόφου, τοὺς ὁποίους ἐκ καθήκοντος εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἀστυνομικός. Καὶ ἔχομεν πρόσφατον ἀπόδειξιν τὴν ἐξοντωθεῖσαν συμμορίαν ἐπιδόξων γκάγκστερς, ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι καὶ περίστροφα διέθετον, ἀλλὰ καὶ σύγχρονα μέσα τηλεπικοινωνίας, ἐγεννήθη δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐρώτημα: ποῖον ἐπρόκειτο οὗτοι ν' ἀντιμετωπίσουν;

»Ἡ ἐρώτησις, ἀναμφιβόλως εἶχε πρὸ αὐτῆς καὶ τὴν ἀπάντησιν: ἀσφαλῶς τὸν ἀστυνομικόν. Ἐν συνεχείᾳ ἐγεννήθη ἕνα ἄλλο ἐρώτημα: Εἶναι ἱκανὸς ὁ ἀστυνομικὸς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν σύγχρονον κακοποιόν; Εἴχομεν μερικάς, περιωρισμένας, εὐτυχῶς, ἀμφιβολίας περὶ τούτου καὶ αἱ ἀμφιβολίαι αὗται κατευθύνουν ἤδη τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀθλήσεως εἰς τὴν σκοποβολήν.

»Θὰ ἦτο ἴσως καλύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον, ἐπίσης, ἐὰν ὁ σύγχρονος ἀστυνομικὸς διέθετεν αὐτοδυνάμως τὰ μέσα ἀσκήσεως καὶ ἀθλήσεως, οὕτως ὥστε,

ἀναλογιζόμενος τὰς ὑποχρεώσεις του, ἔναντι τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, νὰ ἀξιολογῇ καὶ νὰ συντηρῇ τὰς ἱκανότητας ἐπὶ τοῦ ὅπλου του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς Ἀστυνομίας τοῦ κόσμου. Δυστυχῶς ὅμως ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἕλληνος ἀστυνομικοῦ δὲν παρέχει τοιαύτας δυνατότητας.

»Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς παρούσης στιγμῆς, ἀσφαλῶς ἀφορᾷ τὴν Σκοποβολὴν ὡς ἄθλημα, πλὴν ὅμως, ἀφοῦ τὸ ἄθλημα τῆς Σκοποβολῆς εἶναι τόσον συγγενὲς πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐμπλακῶμεν μὲ τὸ ὑπηρεσιακὸν θέμα καὶ νὰ ὑποχρεωθῶμεν, ἀθελήτως, νὰ διέλθωμεν καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶναι ὑπερήφανος, διότι τόσον οἱ ἀριθδιοι καὶ ὑπεύθυνοι ὅσον καὶ τὸ ἀστυνομευόμενον φίλαθλον κοινόν, ἐπανειλημμένως ἐξέφρασαν ἱκανοποίησιν καὶ ἐχαρακτήρισαν ὡς ζηλευτὴν τὴν δραστηριότητά της εἰς τὸ ἄθλημα

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος ἀπονέμων τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Πανστυνομικῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων. Τὴν σκηνὴν παρακολουθεῖ καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κ. Τσιοῦγκος. (Ἐπὶ τῆς ἑδρας ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ἰωάνν. Πιέρρος).

τῆς σκοποβολῆς· καὶ ὄντως, δὲν εἶναι ἄγνωστον, ὅτι ἡ Σκοπευτικὴ Ὁμὰς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον εἶναι ἡ πρωταθλήτρια Ἑλλάδος ὅλων τῶν ἐτῶν, πλὴν τοῦ ἔτους 1955, ὅτε κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὸ πρωτάθλημα ἐκεῖνο.

»Ἐπίσης, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ὑπερηφάνειαν αἰσθάνεται διότι μεγάλας προσφέρει ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Σκοποβολήν, διότι διὰ τῶν πρωταθλητῶν σκοπευτῶν της πλαισιώνει τὰς Ἐθνικὰς Σκοπευτικὰς Ὁμάδας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος, εἰς ποσοστὸν πλέον τοῦ 50%, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει μὲ οὐδένα ἄλλον σκοπευτικὸν σύλλογον τῆς χώρας.

»Δὲν ἐπιτρέπει ὁ χρόνος ν' ἀναφερθῶμεν ἀπολογιστικῶς ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν σκοπευτῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διεθνεῖς συναντήσεις, ὑπῆρξαν ὅμως αὗται σημαντικαὶ καὶ ἔχομεν δημιουργήσει τοιούτους πυρῆνας, εἰς ἔμψυχον ὑλικόν, ὥστε ἐν μέλλοντι, θὰ εἶναι ὁπωσδήποτε σημαντικώτεραι.

»Διὰ νὰ φθάσουν ὅμως οἱ σκοπευταί, αἱ ἀθληταὶ σκοπευταὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸ ὡραῖον σημεῖον τοῦτο, συνετέλεσαν πολλοὶ παράγοντες καὶ κατὰ πρῶτον ἡ κατανόησις, ἡ καλὴ διάθεσις, ἡ πλήρης συμπαράστασις καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἡγητόρων μας, τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Ὑπουργοῦ, τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, τῶν κ.κ. Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, τῶν διοικούντων τὴν Σκοπευτικὴν Ὁμοσπονδίαν τῆς Ἑλλάδος, τῶν διοικούντων τὴν Π.Σ.Ε., ἡ ὁποία μᾶς παρέχει τοὺς χώρους καὶ τὰ μέσα ἀσκήσεως, τοῦ θεμελιώσαντος τὴν ἀγωνιστικὴν σκοποβολὴν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων Ἀρχηγοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Γεωργακοπούλου Παντελῆ καί, κατὰ δεύτερον εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς σκοπευτάς, οἱ ὁποῖοι, κάμνοντες καλὴν χρῆσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν διευκολύνσεων, δὲν ἐφείσθησαν κόπων καὶ θυσιῶν ἵνα ἀναδείξωσιν ἑαυτοὺς καὶ ἐν ταυτῷ νὰ προβάλλωσι καὶ νὰ τιμῶσι τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα.

»Ὑποβάλλοντες εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς προαναφερθέντας ὡς καὶ πρὸς τοὺς τιμῶντας διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετὴν ταύτην, παρακαλοῦμεν ὅπως, κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων, ὁ Σεβαστὸς κ. Ὑπουργὸς ἀπονείμῃ τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητάς».

●●●

Μετὰ ταῦτα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς αἰθούσης τελετῶν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος. Μὲ ἐμφανῆ τὴν συγκίνησιν ὁ κ. Ὑπουργὸς διότι — ὡς εἶπεν — παρίσταται εἰς τὸν χῶρον τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν διὰ πρώτην φορὰν ἀφ' ὅτου ἐξέλιπεν ἡ μορφὴ τοῦ ἄλλοτε Ὑποδιοικητοῦ των, ἀειμνήστου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Κ. Πολίτη, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἀστυνομικῶν θυσιῶν καὶ ἐπιτευγμάτων καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία ν' ἀπονείμῃ, διὰ δεύτερον κατὰ συνέχειαν ἔτος, τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Πανασυνομικῶν Ἀγώνων, καὶ νὰ συγχαρῇ ὁλοψύχως αὐτοὺς καὶ τοὺς διοργανωτάς των. Ἀνεφέρθη περαιτέρω ὁ κ. Ὑπουργὸς — διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ θερμὰ χειροκροτήματα — εἰς τὴν μεγίστην σκοπιμότητα τῶν Ἀστυνομικῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων, μετὰ γενικὴν δὲ ἀναφορὰν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὰς προσφορὰς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀπένειμε τὰ ἀθλοθετηθέντα βραβεῖα καὶ συνεχάρη τοὺς διακριθέντας σκοπευτάς.

Ἡ ἀπονεμηθεῖσα πλακέττα τῆς ΣΚ.Ο.Ε. ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Σ.Ο.Α.Μ. Ἀντιστρατήγου κ. Ν. Παπαρόδου.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Βασιλέως Κωνσταντίνου, Ἀντιστράτηγος κ. Ν. Παπαρόδου, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ὕστερα ἀπὸ σύντομον καὶ πλήρη ἐπαίνων προσφώνησιν, εἶπεν ὅτι ἐκ μέρους τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος ἀπονέμει ἀναμνηστικὴν πλακέτταν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τὴν ἐξαίρετον σκοπευτικὴν δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸ 1966 καὶ συγχαίρει ὁλοψύχως τοὺς νικητὰς τῶν Πανασταυνομικῶν Ἀγώνων. Διὰ τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν τιμητικὴν διάκρισιν, ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Παπαρόδου δι' ἐμπνευσμένης ἀντιφωνήσεως ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁπότε τὰ χειροκροτήματα ἐδόνησαν ἐπὶ πολὺ τὸν χῶρον τελετῶν τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ σχετικῶς μὲ τὰ διεξαχθέντα ἐφέτος ἀγωνίσματα, ὅτι τὸ ἀγώνισμα δι' ἀεροβόλου τυφεκίου διεξήχθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Παγκοσμίου Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας (Κ.Ι.Τ.), ὁ ὁποῖος κανονισμὸς ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ ἐν Μπισμπάντεν τῆς Γερμανίας διεξαχθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος παγκόσμιον σκοπευτικὸν πρωτάθλημα. Ἡ ἐπίδοσις 377)400 κατὰ συνέπειαν, τοῦ Δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Ἀρ. Κομιανοῦ, εἶναι καὶ ἡ πρώτη ἐθνικὴ ἀτομικὴ ἐπίδοσις ἐν Ἑλλάδι. Ὁμοίως καὶ ἡ πρώτη ὁμαδικὴ τοιαύτη ἡ ἐπιτευχθεῖσα ὑπὸ τῶν τεσσάρων σκοπευτῶν τῆς Ἀστυν. Σχολῆς (1470/1600).

***

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως, διὰ τοὺς Ε' Πανασταυνομικοὺς Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας, ὑπερέβη πᾶν προηγούμενον κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν λαμπρὰν δεξίωσιν εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τῶν Σχολῶν. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς ὀρχήστρας τῆς Φιλαρμονικῆς μας καὶ ὕστερα ἀπὸ τὰ ὅσα προσέφερεν ὁ πλουσιώτατος μπουφές, οἱ παρευρεθέντες ἐπεδόθησαν εἰς τοὺς ἀθανάτους ἑλληνικοὺς χορούς μέχρι καὶ τῆς 21ης ὥρας περίπου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διακριθοῦν πολλαὶ χορευτικαὶ «δεινότητες» τῆς βραδυᾶς. Πρῶτος ὁ Ὑπουργὸς κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ ὁποῖος κατὰ γενικὴν ἐκτίμησιν... ἔλαβεν ἄριστα εἰς τὸν «καλαματιανόν». Τὸ αὐτὸ ἴσχυσε καὶ διὰ τὴν δεσποινίδα Ἀποστολάκου καὶ τοὺς Ἀρχηγοὺς κ.κ. Ε. Καραμπέτσον καὶ Ν. Παναγιωτακόπουλον, τοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Γ. Χαλοῦλον, Δ. Βασιλᾶκον, Κ. Τασιγεῶργον, Α. Λαλιώτην κ.λ., ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκην εἰς ἕνα «πεντοζάλην» ποὺ κατεχειροκροτήθη. Ὁμοίως καὶ μὲ τοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Π. Λυκούσην καὶ Β. Σακελλαρίου καὶ τοὺς Ἀστυνόμους κ.κ. Β. Κρῆον καὶ Τ. Ἀδαμόπουλον εἰς σπάνιον «τσάμικον» κ.λ. κ.λ. Κατὰ γενικὴν ἐκτίμησιν ἐπίσης ἔλαβεν... ἄριστα καὶ ὁ Γραμματεὺς τῶν Σχολῶν, Ἀστυνόμος κ. Π. Βλαχάκης, ἀλλά... εἰς τὸ «ντέφι» τῆς ὀρχήστρας.

Μαζὶ μὲ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν παρευρεθέντων πρὸς τοὺς νικητὰς καὶ τοὺς διοργανωτὰς τῶν ἀψόγων ἀπὸ πάσης πλευρᾶς Ε' Πανασταυνομικῶν Ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς συντελεστὰς τῆς τόσον ἐπιτυχοῦς ἐκδηλώσεως τῆς 18ης Νοεμβρίου — Διοικητὴν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούσην, Ὑποδιοικητὴν κ. Κ. Τσιοῦγκον, Ἀστυνόμους τῶν Σχολῶν κ.κ. Λ. Παπαθανασίου, Α. Ντουφεξῆν, Π. Βλαχάκην καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς καὶ προσωπικὸν τῶν Σχολῶν — ἀπευθύνουν καὶ αἱ στῆλαι τὰ ἰδικά των καὶ εὔχονται μεγαλυτέρας ἀκόμη ἐπιτυχίας· ἰδίως δὲ τὸν μεγαλύτερον θρίαμβον τῶν ἀθλητῶν μας κατὰ τοὺς Π α ν ε λ λ η ν ί ο υ ς πλέον Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Σαγγαρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θηβῶν 29, στὸ Περιστέρι.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ ποταμὸ τῆς Τουρκίας, μήκους 790 χιλ. ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ κοντὰ στὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ βουνά, διαρρέει τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀγκύρας καὶ ἐκβάλλει στὸν Εὔξεινο πόντο, μεταξὺ Βοσπόρου καὶ Ἡρακλείας.

Ἀπὸ 11—31 Αὐγούστου 1921, κοντὰ στὸν Σαγγάριο διεξήχθη ἡ ὁμώνυμη σκληροτάτη μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων στὴν προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων νὰ προελάσουν μέχρι Ἀγκύρας. Ἐξ αἰτίας τῆς φυσικῆς ὀχυρότητος τῶν τουρκικῶν θέσεων καὶ τῆς ἀμυντικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως, οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις εἶχον σοβαρὲς ἀπώλειες καὶ ὑποχρεώθηκαν σὲ ὑποχώρησι. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἡλιούπολι).

Σάθα Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νάξου 94, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Λουκᾶ» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Ὁ Κων)νος Σάθας (1842—1914), ἱστοριοδίφης, ἐρευνητὴς καὶ μελετητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι, ἔφερε σὲ φῶς ἀμύθητους θησαυρούς της. Ἐξέδωκε ἑπτάτομη «Μεσαιωνικὴν Βιβλιοθήκην» στὴν ὁποία περιέλαβε βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ κείμενα κ. ἄ. Ἐδημοσίευσε ἀκόμη «Νεοελληνικὴν φιλολογίαν» ποὺ περιεῖχε βιογραφίες λογίων καὶ συγγραφέων (1453—1821) καὶ ἄλλα ἱστορικὰ ἔργα.

Σακελλαρίδη Θεοφράστου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καραμανλάκη 12, στὴν πλατεία καὶ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἀπέναντι στὴ στάσι «Καλλιφρονᾶ» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Ὁ Θεόφραστος Σακελλαρίδης (1882—1950), ὁ γνωστὸς μουσουργός, εἶναι ὁ δημιουργὸς τῶν ἔργων: «Περουζέ», «Στοιχειωμένο γιοφύρι» (μελοδράματα), «Ὁ βαπτιστικός», «Τὰ παραπήγματα», «Χαλιμά», «Πὶκ - νὶκ» κ. ἄ. (ὀπερέττες). Ὁ καλλιτέχνης ποὺ γιὰ 50 χρόνια διασκέδαζε ὁλόκληρες γενεὲς μὲ τὴν δροσερότητα, τὸ μειδίαμα, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὴν ἠρεμία ποὺ χάριζε ἡ τέχνη του, ἀπέθανεν ἄπορος.

Σακελλαρίου Ναυάρχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Αὐλῶνος ἔναντι τοῦ ἀριθ. 73 κοντὰ στὸ «Ροσινιόλ» τῶν Σεπολίων.

Ὁ Ναύαρχος Ἀλέξανδρος Σακελλαρίου, γεννήθηκε στὴν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος τὸ 1887. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς στόλου (1933—1934, 1935—1936, 1942—1943) καὶ Γ.Ε.Ν. (1936—1941), ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ Ὑπουργὸς Ναυτικῶν (1941—1942), βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας (1946, 1950), Ὑπουργὸς Ναυτικῶν (1947—1948) καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης (1951—1952). Ἔργα του: «Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν β΄ παγκόσμιον πόλεμον» κ. ἄ.

Σακκᾶ Ἀμμωνίου.

Πάροδος τῆς πλατείας «Ἄνω Κυψέλης» στὴν Ἄνω Κυψέλη.

Ἀμμώνιος ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπονομαζόμενος Σακκᾶς, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ νεοπλατωνισμοῦ καὶ εἶχεν ὡς μαθητὰς τὸν Λογγῖνο, τὸν Ὠριγένη καὶ τὸν Πλωτῖνο (τέλος Β΄, ἀρχὲς Γ΄ μ. Χ. αἰῶνος).

Σαλαμῖνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 84, ἀπέναντι στὴν «Ἁγία Τριάδα» τοῦ Κεραμεικοῦ.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ποὺ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἦταν αὐτόνομο κράτος, διοικούμενο ἀπὸ βασιλεῖς τοῦ οἴκου τῶν Αἰακιδῶν. Ἀργότερα, ὁ Φύλακος, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι, παρέδωσε τὸ νησὶ στοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέστησαν σ᾽ αὐτὴν «κληρουχίαν». Τὸ 318 π.Χ. οἱ Σαλαμίνιοι ἐπολέμησαν, μαζὶ μὲ τὸν Κάσσανδρο, κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὸ δὲ ἦταν ἡ αἰτία νὰ ἐκδιώξουν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Σαλαμινίους ἀπὸ τὸ νησί.

Κοντὰ στὴν Σαλαμῖνα τὸ 480 π.Χ. συνήφθη ἡ περιώνυμη ναυμαχία μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ἀρχιναύαρχον Εὐρυβιάδη, καὶ τοῦ περσικοῦ, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἀρχηγίαν τοῦ Ξέρξου. Στὶς 380 ἢ κατ᾽ ἄλλους 310 τριήρεις τῶν Ἑλλήνων, οἱ 180 ἀνῆκον στοὺς Ἀθηναίους, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεμιστοκλῆ. Στὴ ναυμαχία αὐτὴ οἱ Ἕλληνες ἐσημείωσαν μεγάλη νίκη, ἡ ὁποία καὶ ἐπετάχυνε τὸν τερματισμὸ τῶν Περσικῶν πολέμων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σαλιβέρου Μιχαήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπάρτης 18, στὴ Καλλιθέα.

Ὁ Μιχαὴλ Σαλίβερος (1862—1935), ἐκδότης, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ παλαιοῦ βιβλιοπωλείου «Ἑρμῆς» (1892), τὸ ὁποῖον ἐξελίχθηκε σὲ ἐκδοτικὸν ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε πάρα πολλὲς ἐκδόσεις θρησκευτικές, κλασσικῶν συγγραφέων, λογοτεχνικές, ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων κ.λ. Ἡ ἐπιχείρησις ἀπὸ τὸ 1934 μετατράπηκε στὴν ἀνώνυμη ἑταιρεία «Σαλίβερος».

Σαλιχλῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 138, κοντὰ στὸ «Γυμναστήριον» τῆς Καισαριανῆς.

Τὸ Σαλιχλῆ, πόλις τῆς Τουρκίας στὴν Δ. Μικρὰ Ἀσία, 83 χιλ. Β. τῆς Σμύρνης, ἔχει σήμερα περὶ τὶς 24 χιλ. κατοίκους. Στὴν περιοχή της διεξήχθησαν, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1920 καὶ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922, σκληρὲς μάχες μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν στρατευμάτων.

Σαλτέλη Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δροσίνη 8, στὴν πλατεία «Παπαδιαμάντη». (Συνοικία «Κυπριάδου»).

Ὁ Νικόλαος Σαλτέλης, ποιητὴς ἐκ Κυδωνιῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἔζησε στὸ Παρίσι μετὰ τῶν Σούτσων καὶ τοῦ Κοραῆ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ν. Σμύρνη).

Σαλώνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζαγορᾶς 30, κοντὰ στὸ νοσοκομεῖο παίδων «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ».

Πρόκειται γιὰ τὴν μεσαιωνικὴ καὶ κοινὴ ὀνομασία, μέχρι πρὸ ὀλίγου, τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ Φωκίδος, τῆς Ἀμφίσσης. Σχετικὰ μὲ τὴν προέλευσι τῆς λέξεως

ἔχουν διατυπωθῆ πολλὲς γνῶμες, ἀλλὰ ὡς πλέον ἀληθοφανὴς φαίνεται ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποία πρόκειται περὶ παραφθορᾶς τοῦ γεωργικοῦ ὅρου «Ἐσάλωνα», δηλ. «Μέσα ἀλώνια». (Κάτι παρόμοιο μὲ τὰ Σεπόλια = Ἔσω πόλις).

Στὰ Σάλωνα, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Θεοδώρου Νέγρη, συνῆλθε ἀπὸ 15—20 Νοεμβρίου 1821 συνέλευσις πολιτικῶν προσώπων τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία συνέστησε τὸν ὀνομασθέντα Ἄρειον Πάγον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξέλεξε πληρεξουσίους (παραστάτας) γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Συνέλευσι. Οἱ πράξεις καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως τῶν Σαλώνων, ἀκυρώθηκαν ἀπὸ τὴν Β΄ Ἐθνικὴ Συνέλευσι τοῦ Ἄργους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ τέρμα Ἁγίου Δημητρίου (Μπραχάμι). Σαλώνων Ἁγιὰ. Βλέπε Ἁγιὰ Σαλώνων.

Σαμαρᾶ Σπυρίδωνος.

Παρόδος τῆς ὁδοῦ Ἰακωβάτων 50, στὴν πλατεία καὶ τὴν ἐκκλησία «Ἁγίας Παρασκευῆς» τῶν Κάτω Πατησίων.

Ὁ Σπυρίδων Σαμαρᾶς (1863—1917), μουσουργὸς ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, εἶναι ὁ συνθέτης τῆς μουσικῆς στὸν «Ὕμνον τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων» (σὲ στίχους Κ. Παλαμᾶ, 1896) καὶ πολλῶν μελοδραμάτων («Μετζέ», «Ἡ Λιονέλλα» κ. ἄ.) ποὺ ἐγνώρισαν μεγάλην ἐπιτυχίαν στὰ λυρικὰ θέατρα τῆς Ἰταλίας κ. ἄ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ψυχικό).

Σαμαρίνας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθανάτων, ἀπέναντι στὸν κιν) φο «Ἀμόρε» τῶν Σεπολίων.

Ἡ Σαμαρίνα, οἰκισμὸς σήμερα τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν, στὸ ὄρος Σμόλικα, εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὶς μάχες ποὺ συνήφθησαν ἐκεῖ κατὰ τὴν ἔναρξι τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940.

Σάμης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τράλλεων 3, ἀπέναντι στὸ Β΄ νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν.

Ἡ Σάμη, κοινῶς Αἰγιαλὸς ἢ Γιαλός, χωριὸ ὁμωνύμου ἐπαρχίας, τῆς νήσου Κεφαλληνίας, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 1.500 κατοίκους. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦταν μία τῶν τεσσάρων σημαντικωτέρων πόλεων τῆς Κεφαλληνίας.

Σαμοθράκης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λήμνου 71, κοντὰ στὴν ἐκκλησία «Ἁγία Ζώνη».

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Β.Α. Αἰγαίου, ποὺ εἶναι ἐπαρχία τοῦ νομοῦ Ἔβρου καὶ ἔχει περὶ 4 χιλ. κατοίκους. Ἡ Σαμοθράκη ἦταν περιώνυμη κατὰ τὴν ἀρχαιότητα γιὰ τὰ τελούμενα ἐκεῖ μυστήρια τῶν Καβείρων. (Θεότητες ἢ δαίμονες φρυγικῆς πιθανὸν καταγωγῆς: ἡ Ἀξίερος, ἡ Ἀξιόκερσα, ὁ Ἀξιόκερσος καὶ ὁ Καδμῖλος ἢ Κασμῖλος, ταυτιζόμενες πρὸς τὴν Δήμητρα, τὴν Περσεφόνη, τὸν Ἅδην καὶ τὸν «ἰθύφαλλον» Ἑρμῆν). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὰ Αἰγάλεω.

Σάμου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Θ. Δεληγιάννη καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Λιοσίων, κοντὰ στὴν πλατεία «Ἀττικῆς».

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Αἰγαίου, ποὺ βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὴν μικραστιατικὴ ἀκτὴ καὶ ἔχει ἔκτασι 472,48 τετρ. χιλ. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ ὁμώνυμη πόλις (πρώην Λιμὴν Βαθέος).

Οἱ ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῆς Σάμου, ποὺ ὠνομάζετο καὶ Παρθενία, Ἰμβρασία, κ.ἄ., ἦσαν, ὡς παραδίδεται, Πελασγοὶ καὶ Κᾶρες, ἀργότερα δὲ Λέλεγες ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Ἀγκαίου. Ἡ νῆσος ἐσημείωσε σημαντικὴν ἀκμὴν τὴν ἐποχὴ τοῦ τυράννου της Πολυκράτους, ὁ ὁποῖος κατενίκησε τοὺς Λυδοὺς καὶ κατεσκεύασε σημαντικώτατα ἔργα. Ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Πολυκράτους, ὑποτάχθηκε στοὺς Πέρσες, ἀπελευθερώθηκε μετὰ τὴν ναυμαχία τῆς Μυκάλης (279 π.Χ.), ἀργότερα ὑπήχθη στοὺς Ἀθηναίους καὶ παρέμεινε σ᾽ αὐτοὺς μέχρι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Ἔκτοτε ἡ ἱστορία τῆς Σάμου εἶναι σημαντικὴ καὶ ἀξιόλογη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

(Συνεχίζεται)

Η ΓΑΤΑ ΚΑΙ... Η ΖΗΜΙΑ ΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

ΘΥΜΑΜΑΙ καλὰ τὸν παράδοξο ἐκεῖνον ἄνθρωπο, τὸν Βλάση Σκιαδῆ, ποὺ ἦταν πασίγνωστος σ' ὁλόκληρη τὴν περιφέρεια τοῦ ΛΖ΄ Τμήματος γιὰ τὰ ἀμίμητα χωρατά του καὶ πολλὰ ἄλλα. Σ' αὐτὰ τὰ «ἄλλα» πρέπει νὰ πῶ ὅτι δὲν συγκαταλεγόταν τίποτα τὸ ἐπιλήψιμο, ἀλλὰ ἀπεναντίας πολλὰ ἠθικὰ καὶ ὡραῖα γιὰ τὸν μέσο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἰδίως τὸν ἔντιμο οἰκογενειάρχη καὶ τὸν καλὸ χριστιανό.

Ἀνάμεσα στὰ πολλὰ παράδοξα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἦταν καὶ ἡ παθολογική του... ἀπέχθεια γιὰ τὶς γάτες, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἴσου παθολογική του ἀγάπη γιὰ τὴ γυναῖκα του, τὴν ὄμορφη καὶ νεαρὴ «Κάθρην» ἢ ἐπὶ τὸ ἑλληνικώτερον Κατερίνα. Καὶ ὅσο γιὰ τὴν πρώτη του ἀδυναμία, τὶς «φρικτὲς καὶ κακοῦργες γάτες» ὅπως ἐτόνιζε συχνά, ἦταν ἀμέτρητες οἱ φορὲς ποὺ μᾶς εἶχε ἀπασχολήσει ὕστερα ἀπὸ παράπονα τῶν γειτόνων καὶ πολλῶν ἄλλων μακρινῶν νοικοκυραίων. Πότε λιθοβολοῦσε μιὰ γάτα καὶ μαζὶ ἔσπαζε τὰ τζάμια ἢ τὰ κεφάλια ἀνύποπτων χριστιανῶν, πότε κυνηγοῦσε ἄλλη γάτα στὴ στέγη τοῦ σπιτιοῦ του καὶ φωνάζοντας στὴ διαπασῶν διετάρασσε τὴν κοινὴ ἡσυχία, πότε — συνέβη καὶ αὐτὸ — κυνηγώντας ἄλλη γάτα μὲ ἀκάθεκτη ὁρμὴ γινόταν... πρόξενος αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων ἢ «συγκρούσεως ἀτόμου μὲ ἄτομον», ὅπως ἔγραψε κάποτε ὁ ἀλησμόνητος φίλος μου Πάτροκλος στὸ ὑπηρεσιακό του σημειωματάριο. Ὅσο γιὰ τὴ δεύτερη ἀδυναμία του, τὴν ὄμορφη καὶ νεαρὴ Κάθρην, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ποτὲ δὲν μᾶς ἀπασχόλησε μ' αὐτήν, ἀλλὰ μόνον μέχρι ἐκείνη τὴ νύχτα...

***

ΜΕ ΤΕΤΟΙΑ φήμη καὶ τέτοιο παρελθὸν ὁ Βλάσης Σκιαδῆς, καταλαβαίνετε πόσο μὲ παραξένεψε ὅταν ἐκείνη τὴ νύχτα μπῆκε στὸ γραφεῖο ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας κρατώντας στὴν ἀγκαλιά του... μιὰ γάτα. Ἦταν φοβερὰ ἤρεμος καὶ κουνώντας συνεχῶς τὸ κεφάλι του κατάλαβα ὅτι εἶχε πολλὰ νὰ μοῦ πῆ.

—Κυρ - Βλάση! ἀνέκραξα κατάπληκτος μόλις τὸν εἶδα. Ποῦ τὸν αἰχμαλώτισες αὐτὸν τὸν γάτο;

—Δὲν εἶναι γάτος, ψιθύρισε πολὺ σκεφτικός, ἀλλὰ γάτα καὶ μάλιστα ἀπὸ πολὺ εὐγενικὴ ράτσα... Εἶναι ἡ γάτα μου, ἡ χρυσῆ μου γατούλα!...

—Πῶς; Ἔτρεφες γάτα ἐσὺ στὸ σπίτι σου, ἀπίθανε κυρ - Βλάση!

—Βεβαίως, κατόπιν ἐπιμονῆς τῆς φοβερῆς Κατερίνας!... Κατώρθωσε νὰ ἐπιζήση μάλιστα γιατὶ ἦταν ἐφτάψυχη, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μοῦ φανερώση ὅτι...

Τὸν πῆραν ξαφνικὰ τὰ κλάμματα καὶ κατάλαβα πὼς κάποιο δρᾶμα εἶχε περιζώσει τὸν παράδοξο ἄνθρωπό μου. Σ' αὐτὸ μὲ βεβαίωσε — ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα ποὺ ἔβλεπα — καὶ ἐκεῖνο «τῆς φοβερῆς Κατερίνας», ἀφοῦ ὁ Βλάσης Σκιαδῆς συνήθιζε πάντοτε νὰ λέει «τῆς λατρευτῆς μου Κάθρην» σὲ ἀνάλογες στιγμές.

—Τί σοῦ συμβαίνει κυρ - Βλάση; τὸν ρώτησα μὲ ἀνάμικτα συναισθήματα. Μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω σὲ τίποτα;

—Ὄχι, δὲν μπορεῖς νὰ μὲ βοηθήσης, εἶπε σκουπίζοντας τὰ δάκρυα μὲ τὸ ἕνα

χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο χαϊδεύοντας τὴ γάτα. Μακάρι ὅμως νὰ μποροῦσες... Τώρα εἶναι ἀργά...

—Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργὰ κυρ - Βλάση! Λέγε μου καὶ ἴσως νὰ γίνει κάτι! εἶπα μὲ αὐτοπεποίθηση.

—Εἶναι ἀργὰ σοῦ λέω κυρ - Ἀστυνόμε... Καὶ ἦρθα γιὰ νὰ σοῦ πῶ τὸν πόνο μου, νὰ μὲ νοιώσης καὶ νὰ καταλάβης τί γίνεται σ' αὐτὸν τὸν ψεύτικο κόσμο... Ἄκουσε λοιπόν.

Ἔδηξε, χάϊδεψε καὶ ξαναχάϊδεψε τὴ γάτα του καὶ ἄρχισε:

—Ἔγινα φίλος μὲ τὶς γάτες κυρ - Ἀστυνόμε μου ἀπὸ ἀπόψε, γιατὶ εἶναι εὐλογημένα πλάσματα τοῦ Θεοῦ.. Ἰδίως τούτη ἡ γατούλα μου, ἡ «Σμάρω», ποὺ ἕνας Θεὸς μόνον ξέρει πόσες φορὲς γλύτωσε ἀπὸ τὰ νύχια μου!... Τέλος πάντων.

Γύρισα λοιπὸν ἀπόψε κυρ - Ἀστυνόμε μου ἀπὸ τὸ ραφτάδικο ὅπως κάθε βράδυ, κατὰ τὶς ἐννιὰ περίπου. Εἶχα πάρει καὶ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ δυὸ μεγάλα φρέσκα ψάρια, ἕνα γιὰ μένα καὶ ἕνα γιὰ τὴν Κατερίνα — παιδιὰ δὲν ἔχουμε ὅπως ξέρεις — καὶ μπῆκα σὰν καλὸς Χριστιανὸς στὸ σπιτάκι μου....

—Λοιπόν; τὸν ρώτησα ἀνυπόμονος βλέποντας ὅτι ἔπεσε πάλι σὲ βαθεῖς συλλογισμούς. Ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τελειώνω κιόλας, μιᾶς καὶ εἶχα νὰ κάνω πολλὲς ἐγγραφές.

—Μπῆκα στὸ σπίτι μου λοιπόν, ἄφησα τὰ δυὸ ψάρια στὸ τραπέζι — μπαρμπούνια ἦταν — καὶ φώναξα τὴν Κατερίνα νὰ βγῆ γιὰ νὰ τὰ καθαρίση. Ἀλλὰ οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόαση... Ἡ Κατερίνα ἔλειπε, ὅπως τόσες ἄλλες φορές, καὶ γυρίζοντας ἀπὸ τὸν καμπινὲ τὰ μάτια μου ἔπεσαν σ' ἕνα σημείωμα, ποὺ εἶχε καρφιτσώσει στὸν μπουφέ. Τὸ πῆρα καὶ διάβασα ἐκεῖνο ποὺ καὶ ἄλλοτε μοῦ ξανάγραφε:

«—Εἶμαι στὴ Μπέττη γιὰ χαρτιά. Φάε, κοιμήσου καὶ κάποτε ἔρχομαι, χρυσό μου»...

Νευρίασα πολύ, γιατὶ ἀπόψε τὴν ἤθελα γιὰ κάποια ἐπείγουσα δουλειά, καὶ ἐκεῖ ποὺ βλαστημοῦσα, νὰ καὶ κάνει τὴν ἐμφάνισή της ἡ «Σμάρω» μὲ ἕνα μπαρμπούνι στὸ στόμα! Ἔφριξα καὶ τὴν κυνήγησα. Ἐδῶ τὴν ἔχω, ἐκεῖ τὴν ἔχω νὰ τὴν πιάσω, κι' ἐκείνη δίνει μιὰ καὶ σκαρφαλώνει στὴν ψηλὴ καὶ ἀπὸ πορσελάνη στήλη τῆς ἀνθοδοχῆς. Πέφτει ἡ στήλη λοιπὸν καὶ γίνεται χίλια κομμάτια, πέφτει καὶ τὸ ἀκριβὸ ἀνθοδοχεῖο ποὺ βρισκόταν ἐπάνω σ' αὐτή, καὶ μαζὶ μὲ τὰ κομμάτια του σκορπίζονται καὶ κάτι γράμματα στὸ πάτωμα... Τὰ πῆρα τὰ γράμματα, τὰ διάβασα, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ μοῦ ἔρθη κόλπος κυρ - Ἀστυνόμε μου! Ἦταν «φρέσκα» γράμματα κάποιου Ἀναστάση, κάτι φλογερὰ ἐρωτικὰ γράμματα αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρὸς τὴν Κάθρην, τὴ φοβερὴ Κατερίνα μου δηλαδή, ποὺ μὲ ἔκαναν νὰ τρελλαθῶ!...

Δὲν ἦταν τόσο τυχερὸς ὅμως αὐτὸς ὁ κύριος... Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ γράμματα, περσινό, ἔγραφε καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου του. Ἄφησα λοιπὸν τὴ «Σμάρω» νὰ ροκανίζει τὸ μπαρμπούνι καὶ πῆρα τὸν Ο.Τ.Ε. Ἐκεῖνος μοῦ εἶπε τὸ ἐπώνυμο τοῦ Ἀναστάση, τὴν ὁδὸ καὶ τὸν ἀριθμό, καὶ νά σου καὶ ἀριβάρω ἐκεῖ κατὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἦταν ἥσυχος καὶ σκοτεινὸς ὁ δρόμος, ἥσυχο καὶ φωτεινὸ τὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ κύτταξα ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα. Κύτταξα κυρ - Ἀστυνόμε μου, εἶδα... καὶ εἶδα, καὶ ἔφυγα γιὰ νἄρθω νὰ σᾶς τὰ πῶ.. Σὰν νομοταγὴς πολίτης λοιπὸν θὰ κάνω μήνυση... αὔριο, καὶ ἔτσι θὰ πάρω διαζύγιο ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄπιστη, τὴν καταραμένη Κατερίνα, ποὺ ἔδωσα ὅ,τι εἶχα καὶ δὲν εἶχα νὰ τὴν κάμω εὐτυχισμένη...

Τὸν πῆραν πάλι τὰ κλάμματα, νιαούρισε πολλὲς φορὲς καὶ ἡ γάτα—κάνοντας τοὺς ἀστυφύλακες τῆς ὑπηρεσίας νὰ μαζευτοῦν στὴν εἴσοδο τοῦ γραφείου—ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἦταν καὶ τόσο κωμικά. Τὸν ρώτησα:

—Εἶδες... καλὰ κυρ - Βλάση; Ἦταν ἡ γυναῖκα σου στὸ κρεββάτι κάποιου ἄλλου ἄνδρα;

—Νὰ στραβωθῶ κυρ - Ἀστυνόμε μου, ἂν σοῦ λέω ψέμματα! Βεβαίως εἶδα καλά!...

—Καὶ θέλεις νά... περάσης αὔριο γιὰ νὰ κάνης τὴ μήνυση κατὰ τῶν μοιχῶν;

—Βεβαίως! Νὰ τοὺς τὸ χαρίσω κυρ - Ἀστυνόμε μου; Ἄ! Ἐγὼ δὲν τὰ σηκώ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Διὰ Β. Δ)τος, ἐκδοθέντος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βασιλικῇ Πρεσβεία Κοπεγχάγης τὴν 2.8.66 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 397 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ΄) τῆς 10.11.66, προήχθη εἰς Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ Δ)ντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Δ)ντὴς Α΄ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης.

* * *

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Παναγιώτης Παπανδριανός, Δημήτριος Παλληκάρης, Στέφανος Ραμμόπουλος, Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Κακιούζης, Γεώργιος Γοραντωνάκης καὶ Ἀπόστολος Τσιάμπας.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Εὐθύμιος Μογγολιᾶς καὶ διὰ λόγους ὑγείας ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Θεόδωρος Ζαχαρόπουλος ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Δημήτριος Φιλιππακόπουλος.

* * *

ΑΜΟΙΒΑΙ

Διὰ ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπηνέθησαν: 1) ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἐμμανουὴλ Παπαβασιλείου, 2) οἱ Ὑπαστυνόμοι Β΄ κ.κ. Γεώργιος Κατσαρέας καὶ Παναγιώτης Χατζημιχαήλ, 3) ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Κυριάκος Γεωργιτσανάκος, 4) ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Σταῦρος Παράσχος καὶ 5) ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Βασίλειος Δημόπουλος, διότι ὁ πρῶτος, Διοικητὴς ὢν τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος Πειραιῶς καὶ ἔχων βάσιμον πληροφορίαν καθ᾽ ἣν ἄτομόν τι ἀνῆκον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λογιστῶν πλοίων, ἠγόραζε, κατὰ σύστημα, σημαντικὰ ποσὰ ξένου συναλλάγματος ἐκ συναδέλφων του, ἄτινα, συνεργαζόμενος καὶ μεθ᾽ ἑτέρων συναδέλφων του, ἐξάγει λάθρα ἐκ τῆς χώρας, ἔδωσε σαφεῖς ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν ὑπηρετοῦντας Ὑπαστυνόμους, οἵτινες, μετὰ πολυήμερον παρακολούθησιν, ἀναπτύξαντες ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ χειρισθέντες τὴν ὅλην ὑπόθεσιν μετὰ μεθοδικότη-

---

νω κάτι τέτοια! Θὰ τὴ χωρίσω τὴν ἄπιστη, τὴν παληο...! Σὲ παρακαλῶ ὅμως νὰ μὲ βοηθήσῃς. Γιὰ ἀπόψε ὄχι βέβαια, ἀλλὰ αὔριο νὰ μοῦ τὴν πάρῃς ἐσὺ τὴ μήνυση, ἐσὺ ποὺ τὰ γράφεις καλά...

—Ἄντε στό... καλό σου (!) κυρ - Βλάση, ποὺ θὰ περιμένῃς αὔριο γιὰ νὰ ἐνεργήσῃς! εἶπα ἐξωργισμένος μὲ τὴν — ἀνθρώπινη ὡστόσο — ἀφέλεια τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Καὶ δίνοντας ἕνα γερὸ χτύπημα στὴ γάτα ποὺ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά του τόσην ὥρα, τὴν ἔδιωξα καὶ τοῦ εἶπα νὰ περιμένῃ ὥσπου νὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸν Εἰσαγγελέα..

* * *

ΕΧΟΥΝ περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε. Καὶ θυμᾶμαι μὲ ἀποτροπιασμὸ ἐκείνη τὴν πρώτη μου «ἔφοδο» μὲ τὸν εἰρηνοδίκη Κ. Β., μὲ τὸν κυρ - Βλάση καὶ δύο ἀστυφύλακες σὲ «ἄντρον» μοιχῶν. Ἦταν ἡ τελευταία συνάντηση τῆς Κάθριγ καὶ τοῦ Ἀναστάση ἐκείνη τὴ νύχτα, ὕστερα ἀπὸ δεκάδες συναντήσεις τῶν δύο τελευταίων χρόνων, καὶ ὁ παράδοξος καὶ ἀφελὴς κυρ - Βλάσης μου πῆρε σύντομα τὸ διαζύγιο. Καὶ ζῇ σήμερα αὐτὸς καλὰ —καὶ μεῖς χειρότερα... — μὲ τὴ δεύτερη γυναίκα του κι᾽ ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι. Ἀλλὰ πάντοτε μοῦ ἐκμυστηρεύεται ὅποτε τύχει καὶ συναντηθοῦμε:

—Ξέρεις κυρ - Ἀστυνόμε μου... Ἀπὸ ἐκείνη τὴ νύχτα ἀντιστράφηκαν οἱ ὅροι: Ἔγινα ὁ μεγαλύτερος φίλος τῶν γάτων καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῶν γυναικῶν...

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

τος ἐπέτυχον τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ ἐν λόγω ἀτόμου, βοηθούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων τρίτου, τετάρτου καὶ πέμπτου ὡς ἄνω ἀναφερομένων, τὴν ἐπ᾽ αὐτοφώρω σύλληψιν τοῦ εἰρημένου ἀτόμου, λαβοῦσαν χώραν τὴν 15.30 ὥραν τῆς 26.9.66, καθ᾽ ἣν στιγμὴν τοῦτο, δηλῶσαν κατὰ τὸν οἰκεῖον ἔλεγχον ὅτι ἔφερε μεθ᾽ ἑαυτὸν μόνον τὸ ποσὸν τῶν 70 δραχμῶν, ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ ἐν λιμένι Πειραιῶς ἐλλιμενισμένου ὑπερωκεανίου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», φέρον μεθ᾽ ἑαυτοῦ, παρανόμως, 715 δολλάρια εἰς μετρητᾶ, 1.200 δολλάρια εἰς Τ) G ξένων τραπεζῶν, ἀνήκοντα εἰς ἕτερα πρόσωπα, 41 χαρτίνας λίρας Ἀγγλίας καὶ 1.400 ἑλληνικὰς δραχμάς, ἐπὶ σκοπῷ λαθραίας ἐξαγωγῆς των ἐκ τῆς χώρας μας.

***

[redacted]

ΠΕΝΘΗ

Νικόλαος Μουρτζίνης

Τὴν 9ην ὥραν τῆς 20.11.1966, ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Εὐαγγελισμός», ἀπεβίωσεν ὁ ἐκεῖ νοσηλευόμενος Ἀστυνόμος Β΄ τάξεως, ἐν ἐνεργείᾳ, Νικόλαος Μουρτζίνης. Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἡ ὁποία ἐψάλη τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Α΄ Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, παρευρέθησαν φίλοι καὶ γνωστοὶ τοῦ ἐκλιπόντος, ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. ἄ. Ἐπὶ τῆς σοροῦ κατέθεσεν στέφανον, ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀποβίωσαντος πρὸς αὐτό, ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Νικόλαος Φακιολᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν συνάδελφόν του, ἀναφερθεὶς εἰς τὸ ἦθος, τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἀστυνομικὴν σταδιοδρομίαν του.

Ὁ Νικόλαος Μουρτζίνης, ἐγεννήθη τῷ 1912 εἰς τὴν Ἀμαλιάδα. Τῷ 1935 κατετάγη ὡς Ἀστυφύλαξ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, τῷ 1949 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ τάξεως, ὡς συμμετασχὼν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ὀργανώσεις ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, τῷ 1956 προήχθη εἰς Ὑπαστυνόμον Α΄ καὶ τῷ 1965 εἰς Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως. Ἀπὸ τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του, ὑπηρέτησε διαδοχικῶς εἰς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, Μηχ) τον Ὑποδιεύθυνσιν ὡς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ὑπηρεσίας τῶν Ἀστυνομικῶν Δ) νσεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καθ᾽ ὅλην τὴν ἀστυνομικήν του σταδιοδρομίαν ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὸν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλον καὶ ἰδιάζουσαν ἐργατικότητα. Φίλος καὶ ἀγαπητὸς πρὸς ὅλους καὶ ὑφ᾽ ὅλων, ἐξετιμᾶτο ὅλως ἰδιαιτέρως. Ὅτε τῷ 1953, συμφώνως πρὸς σχετικὴν διαταγήν, ἐκλήθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, ἔπραξε τοῦτο ἐκ τῶν πρώτων, γεγονὸς μαρτυροῦν τὴν ἔφεσίν του πρὸς ἀνέλιξιν.

Ὁ τόσον πρόωρος καὶ ἀπροσδόκητος θάνατός του βαθύτατα ἐλύπησε πάντας τοὺς καθ᾽ οἱονδήποτε τρόπον συνεργασθέντας μετ᾽ αὐτοῦ. Συλλυπούμενοι εἰλικρινῶς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειάν του, εὐχόμεθα εἰς αὐτὸν μὲν γαῖαν ἐλαφράν, εἰς δὲ τοὺς οἰκείους τὴν ἐξ ὕψους θείαν παρηγορίαν. Εἴθε νὰ εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς, ὅπερ ἐκάλυψε τὴν σορὸν τοῦ θανόντος Ἀστυνόμου, καὶ ἡ μνήμη του αἰωνία.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου Νικόλαε Μουρτζίνη.

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Μνήμη τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη..... 1057

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀν. Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 1060

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 1063

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Μίστερ Τσάρλυ, ὁ δάσκαλος κακοποιῶν, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (Συνέχεια καὶ τέλος) 1066

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Στραγγαλισμὸς καὶ βιασμὸς γυναικὸς—Ἀνακάλυψη καὶ σύλληψη τοῦ δράστου, ἀπὸ τὸ γερμανικὸ περιοδικὸ «Master Ntetectiv», κατὰ μετάφραση τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια ἀπὸ τὸ 323 τεῦχος καὶ τέλος)..... 1069

ΘΕΜΑΤΑ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα—Δημιουργία καὶ ἐξέλιξις, ὑπὸ τοῦ τ. Διοικητοῦ Α' τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Π. Ζούκου..... 1072

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Οἱ χιλιασταί, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλλου Κουτούπη..... 1075

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 1077

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Δικαία ἀναγνώριση—Ἀπονομὴ μεταλλίων στὸν κ. Λεωτσάκο καὶ στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ο.Φ.Α.Α., ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰ. Ράϊκου..... 1080

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1086

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Οἱ ἐσωτερικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν—Ε' Πανασυνομικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1089

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 1098

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Ἡ Γάτα καί... ἡ ζημιά της, ὑπὸ τοῦ Συνεργάτου «Χ» 1101

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΠΕΝΘΗ 1103

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδὶ» ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενον τεῦχος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.